

வாழ்வியல் சடங்குகள்

அமரர், திருமதி. கண்ணகாதேவி உருக்நிருகந்தும்
அவர்களின் சிலபதப்பேறு குறித்த நினைவு மஸ்ர்

“கண்ணகா தீயம்”

29.09.2014

தென்மராட்சி - கைதுடி மேற்கிணைப்
பிறப்பிடமாகவும், வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவரும்,
உயர்சைவ வேளாண் மரபினருமாகிய
அமர், திருமதி. கண்ணகாதேவி உருத்திரசுந்தரம்
அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த நினைவு மலர்

“கண்ணகா தீபம்”

28.09.2014

சுமார்ப்பானம்

எங்கள் குடும்பத்தின்

குலவிளக்காய்த் திகழ்ந்து, அன்புடனும்,
பண்புடனும், நல்லவராய், வல்லவராய் நாம் வாழ
அல்லும் பகலும் அயராது பாடுபட்டுழைத்து,
இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் எம்மைத் தளர்வு
காணவிடாது ஏற்றம் பெறவைத்து, எல்லோருக்கும்
இனிய மாதரசியாய் மங்கலம் பொலிய வாழ்ந்து,
இன்று வானுறையும் தெய்வமாய் ஆகிவிட்ட எம்
அன்னையார் திருமதி கண்ணகாதேவி
உருத்திரசுந்தரம் அவர்களின் பொன்னடிகளுக்கு
எங்கள் கண்ணீரினால் ஏற்றி வைக்கப்பட்ட இந்தக்
“கண்ணகாதீபம்”
நினைவு மலரினைப் பணிவன்புடன்
சமர்ப்பணஞ் செய்கின்றோம்.

- குடும்பத்தனர்.

அன்னை ஸ்ட்ரிங்

02.03.1946

கந்தன் நிழலில்

29.08.2014

அயர்ர்,

திருமதி. கண்ணகாதேவி உருத்திரசுந்தரம் அவர்கள்

திதி நிர்ணய வெள்ளபா
தூயதாம் ஜயவாண்டு துவர்த்தநல் லாவனியல்
மேயதாம் பூர்வபக்கத் தந்தசதுற்றத் - தாயவளாம்
கண்ணகா தேவீஉருத் திரசுந்தரம் கந்தனம்
நன்னீயே சென்றடைந்த நாள்.

கைதழி மேற்கு இனுங்கித் தோட்டம் கந்தசவாமியார் துதி

வணங்கு மடியார்கள் வாஞ்சையொடு கூடுகின்ற
இனுங்கித் தோட்டமுறை இறைவன்கந் தசவாமி
அணிதிகழ் அணங்கார் இருவருடன் வீற்றிருந்து
பிணிக்கும் வினைநீக்கிப் பேரின்பம் அருள்கின்றான்.

கைதழி மேற்கூரில் கந்தனருள் வேண்டிநின்று
மெய்யற மனமுருகி மேவுகின்ற அடியவரின்
பொய்யா வினையகலப் புன்மைகள் ஓடிவிட
ஜௌன் இனுங்கித் தோட்டத்தா னருஞ்வான்.

நெய்தலும் மருதமும் நெருங்கியே உறவாடும்
செய்பயிர் செழிப்பினால் செல்வமிகு கைதழியூர்
உய்யும் படியருளை உவந்தே பொழிகின்ற
வையம் வலம்வந்த வடிவேலன் துணைநிற்பான்.

சிவஸயத்

பஞ்ச புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்
விநாயகர் துறை

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்திமகன்தனை ஞானக்கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

- திருமந்திரம் -

தேவாரம்

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் நாமம் பயின்றே னுனதருளால்
திருவாய்ப் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீறனிந்தேன்.
தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி யூரானே.

- அப்பர் -

திருவாசகம்

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற்
கன்பிலை என்புருகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை
பணிகிலை பாதுமலர்
துடு கின்றிலை தூட்டுகின் றதுமில்லை
துணையிலி பினாநெஞ்சே
தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை
செய்வதோன் றறியேனே.

- மாணிக்கவாசகர் -

திருவிசைப்பா

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற

நெற்றிக்கண் உடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக

வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறணி சடைஎம் அற்புதக் கூத்தா

அம்பொன்செய் அம்பலத் தரசே
ஏறணி கொடிஎம் சசனே உன்னைத்

தொண்டனேன் இசையுமா றிசையே.

- திருமாளிகைத்தேவர் -

திருப்பல்ளாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக

நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவுபெற ரேன்பெற்ற

தார்பெறு வார்ஷலகில்
ஊரும் உலகும் கழற உழறி

உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசும்நாம்
பல்லாண்டு சுறுதுமே.

- சேந்தனார் -

திருப்புராணம்

சென்றகா வத்தின் பழுதிலாத் திறமும் இனின்திர் காலத்தின் சிறுப்பும்
இன்றெழுந் தருளப் பெற்றபே நிதனால் என்றைக்குந் திருவரு ஞடையோம்
நன்றியில் நெறியில் அமுந்திய நாடும் நற்றமிழ் வேந்தனும் உய்ந்து
வென்றிகொள் திருநீற் றொளியினில் விளங்கும் மேன்மையும் பணடத்தனம்
என்பார்.

- செக்கிமார் -

திருப்புகழ்

இசைந்த ஏறுங்கரியுரி போர்வையு மெழில் நீறும்
இலங்குநாலும் புலியதளாடையு மழுமானும்
அசைந்த தோடும் சிரமணிமாலையு முடியீதே
அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய குருநாதா.

உசந்த தூரன் கிளையுடன் வேற்ற முனிவோனே
உகந்த பாசக் கயிறொடு தூதுவர் நலியாதே
அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில் வரவேணும்
அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய பெருமாளே.

- அருணகிரிநாதர் -

வாழ்த்து

வான்முகிழ் வழாது பெய்க
மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க
குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஒங்க
நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி
விளங்குக உலகமெல்லாம்

- சேக்கிழார் -
திருச்சிற்றம்பலம்

அமரர், திருமதி கண்ணகாதேவி உருத்திரசுந்தரம் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுவடுகள்

இந்து சமூத்திரத்தின் முத்தாகத் திகழும் இலங்கைத் திருநாட்டின் சிரசாக விளங்குவது யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம்.சைவமும் தழிமும் தழைத்தோங்கும் இச் சிவபூமியில், A9 பாதையினுராடாக யாழ்ப்பாண நன்னகரை நோக்கிச் செல்கையில் தென்மராட்சிப் பிரதேசத்தின் சாவகச்சேரியை அடுத்துப் பரந்து விரிந்து கிடக்கும் கைதடிக் கிராமம் அமைந்துள்ளது. காராளர் களாலும், கல்வியாளர்களாலும், வணிகர்களாலும் அணிபெறும் கைதடியின் மேற்குப் பகுதியில் உயர்சைவ வேளான் மரபினராகிய வேலுப்பிள்ளை - சின்னப்பிள்ளை தம்பதியினரின் இல்லறமாகிய நல்லறத்தின் கனிகளாக வந்துதித்த ஆண்கள் மூவரும் பெண்கள் நால்வருமாகிய ஏழு பிள்ளைச் செல்வங்களுள் ஜந்தாவதாக 02.03.1946 இல் பிறந்தவர் தான் எமது அமரர் கண்ணகாதேவி அவர்கள். கொழும்பிலும் பிறவிடங்களிலும் அஞ்சலக எழுதுவினைஞராக அரசு பதவியில் அமர்ந்திருந்த தந்தையாரின் வழிகாட்டவிலும் , தாயாரின் அரவணைப்பிலும் பண்பும் பயனும் மிக்கதொரு பெண்ணாக அமரர் வளர்ந்து வந்தார்.

ஆரம்பக் கல்வியைக் கொழும்பு சைவ மங்கையர் கழகத்திலும், ,இடைநிலைக் கல்வியைச் சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரியிலும் , உயர் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் வேம்படி மகளிர் உயர் தரப் பாடசாலையிலும் கற்றுத் தேர்ந்த பின் , கொக்குவில் தொழிநுட்பக் கல்லூரியில் தொழிற் கல்வியையும் பெற்றுக் கொண்ட அமரர் கண்ணகாதேவி அவர்கள் 19.03.1971 சிலோன் பல்கலைக்கழக கொழும்பு வளாகத்தின் (தற்போதைய கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்) கணிதத் துறையில் எழுதுநராகத் தொழில்

துறையில் அடி வைத்தார். பின்பு 01.12.1975ல் இடமாற்றம் பெற்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் நிர்வாகக் கிளையில் பணிபுரிந்தார். 1985ல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சித்த மருத்துவத்துறை கைத்தியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது இடமாற்றம் பெற்று வந்து 16.01.1985 ல் இருந்து ஓய்வு பெறும் வரை சித்த மருத்துவத்துறையில் பணிபுரிந்தார்.

எவருடனும் இன் முகத்துடன் பழகுவதும், தன்னால் முடிந்தவரை பிறருக்கு உதவுவதுமான நற் பண்புகளின் உறைவிடமான அமரருக்கு, அவர் வகித்து வந்த பதவியில் பதவி நிலை உத்தியோகத்தராக மற்றும் சிரேஷ்ட பதவி நிலை உத்தியோகத்தர் ஆகிய பதவியுயர்வுகள் கிட்டியது. உதவிப் பதிவாளராக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாகத்தில் பணியாற்றக் கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தும், தனது குடும்பத்தின் நிலையைக் கருதி, அங்கு செல்லாது இருந்து விட்டார். 01.03.2006 ஆம் ஆண்டு இளைப்பாறிய பின் குடும்பத்தினருடன் அமைதியாகக் காலங் கழித்து வந்தார்.

இல்லற வாழ்க்கை

தென்மராட்சியின் தென் மட்டுவிலைச் சேர்ந்த உயர் குழுத் தோன்றல்களாகிய கார்த்திகேசு- நாகமுத்து தம்பதியினரின் ஜந்தாவது மகனான உருத்திரசுந்தரம் என்பவரை 30.05.1976 இல் எமது அமரர் மனமுடித்து “மனைத்தக்க மாண்புடையளாய்” இல்லறத்தை நடத்தி வந்தார். கணவர் உருத்திரசுந்தரம் அவர்கள் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையின் யாழ்ப்பாண சாலையில் நடத்துநராக, பரிசோதகராகப் பணியாற்றி, காரைநகர் இ.போ.ச .சாலையின் முகாமையாளராக 1999-2003 வரையான காலப்பகுதியில் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். கண்ணகாதேவி - உருத்திரசுந்தரம் தம்பதிகளுக்கு ஆசைக்கும் ஆஸ்திக்குமாக கோகிலா, தவபாலன் ஆகிய இரு பிள்ளைகள் உளர்.

பெற்றோரைப் போலவே பிள்ளைகளும் நற்குண நற்செயல்களுடன் எவரையும் அணைத்துப் பழகும் இனிய மனத்தினராய் வளர்ந்து, கல்வியாற் சிறந்து அரசு தொழில் பார்க்கும் பேற்றையும் அடைந்தனர்.

மகள் கோகிலா ஆசிரியையாகக் கைதடி குருசாமி வித்தியாலயத்தில் பணிபுரிகிறார். இவருக்குப் பெற்றோர் மீசாலையைச் சேர்ந்த நாகராசா - பவளக்கொடி தம்பதியரின் மூத்த மகனான கேதீஸ்வரனை(ஆசிரியர் நாவற்குழி ம.வி) மணமுடித்து வைத்தனர். இவர்கள் மூலமாகக் கிருஷாந் , வக்சயன் ஆகிய பேரர்களைப் பெற்றுப் பேரின்பழற்றனர் அமரரும் அவர் தம் கணவரும். மகன் தவபாலன் யாழ்ப்பானைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கணினிப் பிரயோக உதவியாளராகப் பணிபுரிகிறார். இவருக்கு மல்லாகம்பதி வதியும் இரங்கநாதன் - சரஸ்வதி தம்பதிகளின் இளைய புதல்வி நிரோஜனியை (பொருளாதார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், தெல்லிப்பளை பிரதேச செயலகம் சித்த மருத்துவத்துறை) மணமுடித்து வைத்து, பேரச் செல்வமாகக் கிருஷ்மனைக் கண்டு மகிழ்வெய்தினர் பெற்றோர்.

அமரர் கண்ணகாதேவி அவர்களின் இல்லற வாழ்வு இனிமையானது. நல்ல மனைவி, நல்ல கணவர், நல்ல பிள்ளைகள், நல்ல மருமக்கள், நறுமணைப் பேரச் செல்வங்கள், ஓரளவு நிறைவான பொருளாதாரம், பலரும் மதிக்கத்தக்க உத்தியோகங்கள் என்றவாறு இல்லறப் பூங்கா மணம் வீசியது.

அமரரின் குலதெய்வம் கைதடி மேற்கின் இனுங்கித் தோட்டத்தில் உறைகின்ற கந்தப் பெருமான். அவரை நினைந்து உருகுவதும் பணிவதும் அமரரின் வாழ்நாட் கடமைகளாகின. “பிறந்து மொழி பயின்ற போதெல்லாம் கந்தக் கடவுளின் சேவடியினைச் சிந்தையில் வைத்தே” நின்றவர் அவர். கணவர் கண்ணகாதேவி கண்ணகாதேவி கண்ணகாதேவி கண்ணகாதேவி

மற்றும் குடும்பத்தினருடன் நல்லூருக்கும் அடிக்கடி செல்வார். 2012 இல் சுகவீனம் அடைந்திருந்த அன்னை அதிலிருந்து சுகம் பெற்று தனது கடமைகளை ஆற்றி வந்தார். எங்கு சென்றாலும் கணவருடன் இணைந்து செல்வதில் அதிகளவு ஆனந்தங்கள்டார். அன்றிற் பறவைகளாய் இருவரும் இளமையிலும் முதுமையிலும் இணைந்தே நின்றனர். ஆனால், இறைவன் வகுத்து நியதியை யார் அறிய முடியும்? ஒரு கிழமை அமர்ர் அவர்கள் இருமல் நோயால் அவதிப்பட்டார். வைத்தியர் வீட்டிற்கு வந்து பார்த்து மருந்து கொடுத்துச் சென்றார். எவரும் எதிர்பார்க்காத நிலையில் 29.08.2014 அன்று வெள்ளிக்கிழமை பிற்பகல் 2.50 மணியளவில் ஆவணிச் சதுர்த்தியில் எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளின் திருவடிகளில் எமது அன்னையாரின் ஆத்மா அமைதியாகச் சரண் புகுந்து விட்டது. தமது 64 வயதில் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்துக் கொண்டார். இறப்பின் உண்மையை நாம் அறிவோமாயினும் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் தவிக்கிறோம். அன்னையின் ஆத்மா எல்லாம் வல்ல இறைவனின் பாதங்களில் அமைதி காணப் பிரார்த்திப்போமாக.

“நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்தில் வுலகு”

-குறள்(336)

“குடம்பை தனித்துழழியப் புள்பறந்தற்றே
உடம்போ டுயிரிடை நட்பு”

- குறள் (338)

ஓம் சாந்தி ! ஓம் சாந்தி !! ஓம் சாந்தி !!!

தேற்றம்

மண்ணிற் பிறந்தவர் மரண மடைவதை
எண்ணி னுலகிலிது இயற்கையாம் - புண்ணாகி
நெஞ்சம் வருந்தி நீர்கண்ட பயனென்ன?
தஞ்சமே இறையென் றிரும்.

சிவபதமடைந்த அமரர், திருமதி கண்ணகாதேவி
உருத்திரசுந்தரம் அவர்களுக்காக கைதழி இனுங்கித்
தோட்டம் கந்தசுவாம் கோவில் பிரதம குருக்கள்
சிவஸ்ரீ. யோ. குருசாமிக் குருக்கள்
வழங்கிய ஒத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனை உரை

அமரர் திருமதி கண்ணகாதேவி உருத்திரசுந்தரம் இனுங்கித் தோட்டத்தில் உறையும் முருகனிடத்து, தனது சிறு பராயம் முதலே மிகுந்த பக்தியும் இனிய அன்பும் கொண்டவர். விசேட தினங்களில் தனது குடும்பத்தாருடன் கந்தன் அடி வந்து மனம் உருகி வழிபாடு செய்பவர். முருக பக்தியுடன் குரு பக்தியையும் ஒருங்கே கொண்டவர். முருகனை அழகாக அடியவர் காண்பதற்கு பல்வேறு முருக தொண்டினைக் காலத்துக்குக் காலம் செய்து மகிழ்ந்தவர். அந்த வகையில் அடியவர்களுக்கு வீதி வலம் வந்து அருள் பாலிப்பதற்காக முருகனுக்கு ஒர் அழகான வெள்ளி மயில் வாகனத்தைச் செய்து கொடுத்த மனநிறைவுடன் இவ்வுலக வாழ்வினை நீத்து கந்தன் நிழல் சேர்ந்து விட்டார். இத்தகைய புனர்னியங்களைப் பெற்றவர் ஆத்மா முருகன் திருவடியில் சாந்தி பெறப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சிவஸ்ரீ. யோ. குருசாமிக் குருக்கள்

அமரர் ஸ்ரீமதி கண்ணகாதேவி உருத்திரசுந்தரம்

நுணாவிற் குளம், கண்ணகை அம்பாள் திருக்கோயிலுடன், கைதடி வாழ் மக்கள் சடுபாடும் தங்கள் குலதெய்வமாக : தாயாராகக் கொண்டு வழிபாடும் செய்யும் தொடர்பு உடையவர்கள். அந்தவகைபில் நுணாவிற் குளம், கண்ணகை அம்பன் பங்குனித் திங்கள் உற்சவத்தின் ஐந்தாவது திங்களின் அபிசேகம், பொங்கல் மற்றும் பூசைக் கைங்காரியத்தை கைதடி வாழ் மக்கள் மிகுந்த ஒற்றுமையுடன் செய்து வருகிறார் கள் என்றால் அதற்குக் காரணகர்த்தாவாக திருவாளர் கா. உருத்திரசுந்தரம் மற்றும் குடும்பத்தினர் விளங்குகின்றனர். கைதடி வாழ் மக்களின் சம் கிழமை உறுப்பிலை மூலம் கண்ணகை அம்பாள் ஆலய பரிபாலன சபை நிர்வாக உறுப்பினர் மற்றும் செயலாளராக நீண்ட காலம் செயற்பட்டுத் தொண்டாற்றியவர் திரு.கா.உருத்திரசுந்தரம் ஆவார். இவரது செயற்பாட்டுக்கும் இவரது குடும்பத்தினரால் அம்பாளுக்குச் செய்யப்படும் பல்வேறு உபயங்களுக்கும் காரணமாக விளங்கியவர் அமரத்துவம் எப்திய திருமதி. கண்ணகாதேவி உருத்திரசுந்தரம் ஆவார்.

அமரர் திருமதி. கண்ணகாதேவி உருத்திரசுந்தரம் அவர்கள் அம்பாள் மீது நிரம்பி பற்றுள்ளவர். தானும் தன் குடும்பமும் கைதடியில் வாழ்ந்தாலும் தம் குல தெய்வமாக கண்ணகை அம்பாளை நினைத்து நேர்த்திக்கடன் செய்து வழிபட்டு நிறைவு பெறுவார்கள். இவர் செய்த புண்ணியமே இவரது முதாதையர் இவரது நாமத்தை கண்ணகாதேவி என்று தூட்டியுள்ளனர் என நான் நினைப்பதுண்டு.

இவர்கள் குடும்பம் அம்பாளுடன் மாத்திரமல்லாது ஆலய குருவாக விளங்கிய சிவலூர். சிவகடாச்சரக்குருக்கள் மற்றும் அவர் பாரியார் சௌலோசனா அம்மா ஆகியோரிடத்தில் மிகுந்த பற்றும் விகாசமும் உள்ளவர்கள். எங்கள் அம்மாவிற்கு அமரர். திருமதி. கண்ணகாதேவி மீது தனித்துவமான பற்றும் பாசமும் உண்டு.

அமரரின் பெருமை, தன் கணவரின் அம்பாள் பணிக்கு உறுதுணையாக தானும் நின்று தன் பிள்ளைகளையும் மருமக்களையும் அவ்வழியில் நிற்கச் செய்தமையே ஆகும். அமரர், திருமதி. கண்ணகாதேவி சார்ந்த குடும்பத்தினரின் தெய்வீகப் பணிகள் இங்கும் ஏனைய ஆலயங்களிற்கும் உண்டு.

அமரர், திருமதி. கண்ணகாதேவியின் ஆத்மா கண்ணகை அம்பாளின் பாதங்களை சரண் அடைந்தது என்று தேறுதல் அடைவோம். அன்னாரது குடும்பத்திற்கு ஆறுதலும் தேறுதலும் சொல்வதுடன் அவரது ஆத்மா அம்பிகையின் பாதங்களில் சாந்தி அடைய என்றும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி-

பிரம்மஸ்தி. க. ஜெயந்திநாத சுர்மா,

ஸ்தானிக குரு, நுணாவிற் குளம்,

கண்ணகை அம்பாள் ஆலயம், நுணாவில்.

ஒத்ம சடேர்ற ரொக்கற் செய்தி

தேற்று உண்டு. உடுத்து, களித்து, மகிழ்ந்து வாழ்ந்தவர் இன்றில்லை என்னும் பெருமையுடையது இவ்வுலகம். உலக வாழ்க்கை நீர்க்குமிழி போல நிலையற்றது. இதனை

“நெருநல் உள்ளொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு”

என்று வாக்கு கூறுகின்றது. விதியை யார்தான் வெல்ல முடியும். “பிறப்பு உண்டேல் இறப்பு நிச்சயம்” இது உலக நியதியாகும். “எல்லாம் எப்பவோ முடிந்த காரியம்” என்று யோகர் கவாமிகள் கூறுகின்றார்கள். இவ்வாறான உலக வாழ்க்கையில் இல்லறத்தை நல்லறமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தும் 16 பேறுகளைப் பெற்று நிறைவு செய்தும் தன்னாலான சமய சமூகப் பணிகளைச் செய்தும் அமைதியாக நித்திரை செய்து இறைவனிடம் சென்ற திருமதி. கண்ணகாதேவி உருத்திரகந்தரம் அவர்கள் நல்ல மக்கட் பேற்றைப் பெற்று வாழ்ந்து வரும்போது காலன் “அம்மா” அவர்களைக் காட்கொண்டுவிட்டான் இருப்பினும்.

“வையத்துள் வாழ் வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்ற குறட்பாவிற்கு இனங்க அவர்களின் ஆத்மா நல்ல பேரின்ப வாழ்வைப் பெற வேண்டும் என்று இனுங்கித் தோட்டப் பெருமானை வேண்டுவதுடன், அம்மாவின் பிரிவால் துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கும் உறவினர்களுக்கும் ஆறுதல் கூறுவதுடன் “அம்மா” அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக!

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

சிவாஜி, நா. யாஸ்வந்தருபக் கருக்கள்
காரைநகர்

கண் குடமு
எண் எண்
My Number } }

கண் குடமு
ஏ.ஏ. தீட்டு
Your Number }

தொலைபேசு எண்
நிலைமுறை அமைச்சர்
Telephone : Jaffna } 2483
2096

போ. மே. எண் 57,
திருநெல்வேலி
நிலைமுறை.

த. என். எண் 57,
திருநெல்வேலி
நிலைமுறை
Jaffna.

யாப்பை விள்விட்டு, தீ. கூகூவி
மாந்திரம் மங்கலைக்குழக். திலங்கை
UNIVERSITY OF JAFFNA, SRI LANKA

சித்த மருத்துவ அலகு

கைதடி

01.09.2014

உருத்திரகந்தரம் குடும்பம்

கைதடி

இரங்கல் செய்தி

திருமதி கண்ணகாதேவி உருத்திரகந்தரம் அவர்களின் மறைவு யாழ் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் சித்த மருத்துவத்துறைக்கும் அதிர்ச்சியும் ஆழ்ந்த துயரத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவருடைய இழப்பு குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்கு மாத்திரமன்றி பல்கலைக்கழக சித்த மருத்துவ சமூகத்திற்கும் ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். அவர் வீட்டு நிர்வாகத்தில் மாத்திரமன்றி பல்கலைக்கழகச் செயற்பாடுகளிலும் அச்சாணியாக விளங்கியிருந்தார்.

அன்னாரின் மறைவு குறித்த இரங்கற் கூட்டம் இன்று யாழ் பல்கலைக்கழக சித்த மருத்துவ பிரதான மண்டபத்தில் துணைத்தலைவர் தலைமையில் இடம்பெற்றது. விரிவுரையாளர்கள், போதனாசாரா ஜூழியர்கள், மாணவர்கள் அன்னாரின் சேவையையும், செயற்றிறஞையும் நினைவு கூர்ந்ததுடன் ஆன்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்தனையும் செய்தார்கள்.

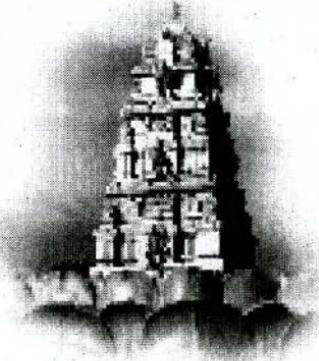
அன்னாரின் பேரிழப்பால் துயரூறும் கணவர் மற்றும் குடும்ப அங்கத்தினர்க்கு எமது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

தலைவர்,
விரிவுரையாளர்கள்,
போதனாசாரா உத்தியோகத்தர்கள்,
மாணவர்கள்
சித்தமருத்துவத்துறை.

சு கண்ணகாதேவி

XII

வாழ்வியல்
சடங்குகள்

வாழ்வியல் சடங்குகள்

பொருளாடக்கம்	பக்கம்
குழந்தைப்பருவம்	1
கிரியையறுப்பியல்	7
சைவ அநுட்டானம்	12
சந்தியா வந்தனம்	16
ழுப்புனித நீராட்டு விழா	18
திருமணச்சடங்கு	23
புதுமனைப் புகுதல்	46
சஷ்டியப்த பூர்த்தி	53
சைவ அபரக் கிரியை	55
ஆசௌச விளக்கம்	88

சடங்குகள்

(பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை)

குழந்தைப்பருவம்

நாமகரணம் - குழந்தை பிறந்து 31 ஆம் நாள் யெரிடல்

“குழலினிது யாழினிது என்ப தம் மக்கள்
மழலைச் சொல் கோதவர்” (குறள்-66)

பூமியிலே பிறக்கும் குழந்தைக்கு முதன் முதல் நடாத்தப்படும் கிரியை “நாமகரணம்” எனப்படும். 31 நாட்கள் வரை குழந்தையை வெளியே கொண்டு செல்லுதல் கூடாது. குழந்தை பிறந்து 31 ஆம் நாள் ஆசௌச கழிவு நடாத்தப்படும். இதனை 31 ஆம் நாள் துடக்குக் கழித்தல் என்றும் கூறுவார்கள். 31 ஆம் நாள் வீட்டைச் சுத்தப்படுத்தி மஞ்சள் நீர் தெளிக்கவும். வாசலில் நிறை குடம் குத்துவிளக்குகள் வைக்கவும். குழந்தைக்கு அன்று முடியை இறக்கி, நீராட்டி, புத்தாடை அணிவர். வேதியரை அழைத்து அவர் முன்னிலையிற் பின் வருவனவற்றை வைக்கவேண்டும்.

தேவையான பொருட்கள்

நிறைகுடம் (நீர் நிரம்பிய குடம்), முடியுடன் தேங்காய், மாவிலை 5, தலை வாழையிலை அல்லது தாம்பாளம், நெல் அல்லது பச்சை அரிசி, குத்து விளக்கு, எண்ணெய், திரி, புமாலை, விடுதி, சந்தனம், மஞ்சள், குங்குமம், பன்னீர், தட்டத்தில் வைக்கவும். பிள்ளையார் மஞ்சளிற் பிடித்து வைக்கவும். கற்பூரம், கற்பூரத்தட்டு, ஊதுபத்தி, சாம்பிராணி, சாம்பிராணித்தட்டு, வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சம் பழம் ஒரு தட்டில் வைக்கவும். பழத்தட்டு, பூத்தட்டு, பால், கற்கண்டு, அறுகம்புல், மாவிலை.

வீட்டுப் பொருட்கள், உடைகள், உபயோகிக்கும் பொருட்கள் யாவும் கழுவிச் சுத்தம் செய்த பின், வீட்டிலுள்ளோர் குழந்தை உட்பட, யாவரும் தோய்ந்து சுத்தமாகிய பின், வேதியரை அழைத்து வந்து புண்ணிய வாசனம் செய்வார். மந்திரம் ஒதிய நீரை அங்குள்ளோர் மீதும் மனை, ஏனைய பொருட்கள் என்பவற்றின் மீதும் தெளிப்பது வழக்கம். தூடக்குக் கழித்தபின் குழந்தைகளுக்கு பெயர் தூட்டுதல் மரபாகும். வேதியர் குழந்தையின் நட்சத்திரத்தைக்கூறி, பூஜை செய்த பின்பு தாய்மாமன் அல்லது பெரியவர் ஒருவர் மடியில் குழந்தையை இருத்தி, அதன் பெயரை வலது காதிலே மூன்று முறை ஒதி, கற்கண்டுத் தண்ணீர் பருக்க வேண்டும். குழுமி இருப்போருக்கும் இனிப்புப் பானம் வழங்க வேண்டும். இதன் பொருள் வம்சத்தில் தோன்றியுள்ள குழந்தை இறைவன் அருளால் பெயரும், வாழ்வும் பிரகாசிக்க வாழ வேண்டும் எனப் பொருள்படும். அதன் பின்பு இனபந்தங்கள் குழந்தையின் பெயரைக் காதில் ஒதுவார்கள். பெற்றோர், உற்றோர் கற்றம் குழுக் குழந்தையின் பெயரை மனம் நிறைந்த மகிழ்வுடன் எல்லோரும் அழைத்து மகிழ்வர். குழந்தை அன்றுதான் முதன்முதலாக அப்பெயரால் பல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டு, ஆசீர்வாதம் பெற்று, அப்பெயருக்கு உரியவராகிறார். இந்நிகழ்ச்சியையே குழந்தைக்குப் பெயர் தூட்டும் சடங்கு என்போம். ஜயருக்குத்தானம், தட்சணை கொடுக்கவேண்டும்.

இந்நாளில் அரைஞான் கட்டுதல், பஞ்சாயுத சங்கிலி, பஞ்சலோகத்தினாலான காப்பு, காற்சங்கிலி போன்றவை அணியலாம்.

ஒரு தட்டிற் பச்சை அரிசி பரவி, வாழைப்பழம், மஞ்சள், குங்குமம், வெற்றிலை பாக்கு, தேசிக்காய் வைத்து, அதிற் குழந்தைக்குரிய நகையை வைத்து, தகப்பன் அல்லது தாய்மாமன் அக்குழந்தைக்கு அணிவார்.

திருஷ்டப் பொட்டு (கறுத்தப்பொட்டு) செய்யும் முறை

100கிராம் சவ்வரிசியை தாச்சியில் இட்டு, சவ்வரிசி கறுப்பு நிறமாக வரும்வரை வறுக்கவும். பின் அதற்குள் தண்ணீர் விட்டு மூல்லை, மல்லிகை மலர்களையும் வாசனைத் திரவியங்களையும் இட்டுக் காய்ச்சவும், கூழ் போன்ற நிலையில் உள்ள இக்கரைசலைப் பின் ஆறவைத்து ஒரு துணியிலோ, வடியிலோ வடித்தெடுத்துக் கொள்ளவும். இக் கரிக் கூழைத் தூய்மையாகச் செதுக்கிய சிரட்டையிலோ அல்லது கிண்ணத்திலோ ஊற்றி, வெளியில் நன்றாகக் காய வைக்கவும். காய்ந்த இப்பொட்டைத் தினமும் சிறிதளவு நீர் விட்டு உரைத்து பின்னைகளின் நெற்றியில் இடலாம். இப்படியாகக் கறுப்புப் பொட்டு இடுவதனால் திருஷ்டி கழியும் என்ற நம்பிக்கை இந்துக்களுக்கு உண்டு.

41 நூம் நாள்

குழந்தை பிறந்து, தூடக்குக் கழித்தபின் 41 ஆம் நாள் தாயையும், குழந்தையையும் கோயிலுக்குக் கூட்டிச் சென்று கோயிலிற் குழந்தையின் நடச்சத்திரத்தைச் சொல்லி, அர்ச்சனை செய்து இறைவனை வழிபட வேண்டும். கோயிலுக்குச் செல்லும்போது அர்ச்சனைப் பொருட்களை தட்டில் வைத்துக்கொண்டு செல்லவும் (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், தேங்காய், பூக்கள், கற்பூரம், ஊதுபக்தி). குழந்தையைச் சுவாமி சந்திரானத்தின் (கற்பக்கிரகம்) முன்னிலையில் வளர்த்தி எடுப்பது வழக்கம்.

காதுகுத்தல் (கர்ணவேதனம்)

குழந்தை பிறந்து 6ஆம், 7ஆம், 8ஆம், 10ஆம் மாதங்களில் “காது குத்தல்” வைவாம் நடாத்தப்படும். இதற்கு பூஜை, கிரியை எனச் செய்ய வேண்டியதில்லை. பிள்ளையார் பிழித்து வைத்து நிறைகுடம் வைத்து வணங்கிச் செய்தல் வேண்டும். இது குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் அரிட்ட தோடி நிவர்த்திக்காகவும் அழகுக்காகவும், குத்தப்படுகிறது. பொற்கொல்லர் ஒருவரை வீட்டிற்கு அழைத்து வந்து காதுகுத்தித் தோடு போடுவார்கள். (தைப்புசத்திற் காதுகுத்தல் செய்வது சிறப்பாகும்)

சோறுப்டல் (அன்னப்பிராசனம்)

ஆண் குழந்தைக்கு 6ஆம், 8ஆம், 10ஆம், 12ஆம் ஆகிய இரட்டை விழுந்த மாதங்களிலும், பெண் குழந்தைக்கு 5ஆம், 7ஆம், 9ஆம், 11ஆம் ஆகிய ஒற்றை விழுந்த மாதங்களிலும் கபமுகூர்த்தம் பார்த்து, சர்க்கரை, அரிசி, கற்கண்டு, நெய் ஆகியவை கொண்டு உப்பு நீக்கிய அழுது பொங்கி, அப்பொங்கலைப் படைத்து வைத்து, திருவிளக்கேற்றி. பிள்ளையார் பூஜை செய்து அதன் பின் இது குழந்தையின் முதல் போசனமாதலால், தங்க மோதிரத்தால் அவ்வழுதைத் தொட்டுத் தந்தை மூன்று தடவை எடுத்து ஊட்டி, மற்றோரும் எடுத்து ஊட்டி நீண்ட ஆயுஞ்சனும் ஆரோக்கியத்துடனும் வாழக் குழந்தையை ஆசீர்வதிப்பார்.

முதற் பல் தோன்றுதல் - பல் முளைத்தல்

குழந்தைக்குப் பல்முளைக்க ஆரம்பிக்கும் பொழுது பல்லுக் கொழுக்கட்டை அவிக்க வேண்டும். மஞ்சளிற் பிள்ளையார் பிழித்து, விளக்கு ஏற்றி வெள்ளைத்துணி விரித்து இறைவனை வழிப்பட்டு குழந்தையை அதில் இருத்தி குழந்தையின் தலைமீது வெள்ளைத்துணி போட்டு ஒன்பது கொழுக்கட்டைகளை தாய்மாமன், மாமி குழந்தையின் தலையில் கொட்டி குழந்தைக்கு சிறிது ஊட்டி, உற்றார் உறவினர்களுக்கும் கொடுத்து மகிழ் வேண்டும். குழந்தைக்கு ஆரோக்கியமான பற்கள்

முளைக்கவேண்டும் என்பதற்கும் இறைவனிடம் ஆசி பெறவுமே இவ்வழிபாடு கொண்டாட்டமாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. குழந்தை சகல செளபாக்கியங்களும் பெற்று வாழ உறவினர்கள் ஆசீர்வதிப்பர்.

கொழுக்கட்டை

அரிசிமா	- 1/2 கண்டு
அவித்த கோதுமைமா- 3	மேசைக்கரண்டி
உடைத்த பயறு- 100g	(பயறு வறுக்கவும்)
சர்க்கரை	- 100g
தேங்காய்	- 1/2 முடி (வெள்ளைப்பு)
ஏலக்காய்	- சிறிதளவு வறுத்துப் பொடிசெய்ய வேண்டும்.
உப்பு	சிறிதளவு

வறுத்த பயிற்றும் பருப்பை அவித்து, நீர் வடியவிட்டு ஆறுவிடவும். ஆறிய பயற்றை சர்க்கரை, தேங்காய்ப்பு ஏலக்காய்ப்பொடியாவும் போட்டு ஒன்றாகச் சேர்க்கவும். அதன் பின்பு அரிசி மாவையும் கோதுமை மாவையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துத் தேவையான உப்புப் போட்டு, கொதிநீர் விட்டு இடியப்பம் குழைக்கும் பதத்தில் குழைக்கவும். பின்பு சிறு உருண்டைகள் பிடித்து அவற்றைக் கிண்ணம் போற்செய்து பயற்றுத் துவையலை அவற்றுள் வைத்து அரைவட்ட வடிவமாக்கி, பல்லுப்போல் விளிம்பைச் செய்து சிறு தேங்காய்ச் சீவலுடன் கொழுக்கட்டை அவிக்கவும்.

கல்வி ஆரம்பம் (ஏடு தொடக்கதல்)

பண்டைக்காலத்திற் கல்வியை ஏட்டிலிருந்தே பெற்றுக் கொண்டனர். அதன் காரணமாகவே இன்றும் வாழ்க்கையில் முதன் முதலாகக் கல்வியை ஆரம்பிக்கும் போது “ஏடு தொடக்கல்” என்று கூறப்படுவது வழக்கமாகிவிட்டது.

இரு மனிதனுடைய ஆசைகள் எல்லையற்றவையாக இருந்தால் அவனுடைய முயற்சிகளும் எல்லை யற்றவையாக ஆகிவிடும்.

இது மூன்று அல்லது ஐந்தாம் வயதில் நடைபெறலாம். கப வேளையில் பிள்ளையார் பூஜை செய்து வித்தியாரம்பம் செய்தல் வேண்டும். குழந்தைகளுக்கு முதன் முதலில் கல்வி கற்க ஆரம்பித்தல் பெரும்பாலும் எம்மவர்கள் விஜயதசமி எனப்படும் நவராத்திரி விழாவின் பூர்த்தியன்றே மேற்கொள்வார்கள். தைப்பூசத்தன்றும், தை முதல் ஆனி வரையிலான காலப்பகுதியில் ஜாதகரின் நட்சத்திரத்திற்கு ஏற்றதாக அமைந்த கபநாளிலும் செய்யலாம். தந்தை அல்லது ஆலய குரு அல்லது ஆசிரியர் யாரேனும் ஒருவர் இந்த வித்தியாரம்பத்தை மேற்கொள்வார்கள். கல்வியில் மேன்மையடையவே முதற் கல்வியை கபநாளில் கப நேரத்தில் செய்வது எமது மரபு. ஏடு தொடக்குவதை கோயிலிலும் செய்யலாம். (வசதியில்லாதோர்) ஒரு தட்டிற் பூசைக்குரிய (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், முடித்தேங்காய், கற்பூரம், ஊதுபத்தி, பூ, தட்சணை) பொருட்களுடன் கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும். கோயிலுக்குச் செல்ல இயலாதவர்கள் வீட்டிற் பிள்ளையார் படத்தையோ, மஞ்சள் அல்லது சாணத்திற் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்தோ, நிறைகுடம் வைத்து, விளக்கு ஏற்றி இறைவனை வணங்கி ஒரு தட்டில் அரிசியைப் பரப்பி, அதிற் குழந்தையின் கையைப் பிடித்து முதல் எழுத்தாகிய 'அ' அகரத்தை அதில் எழுதித் தொடக்கலாம்.

யெல், இசை, நாடகம் யயிலல் :-

இவற்றைத் தகுதிவாய்ந்த ஒரு குருவிடம் கற்றலே சிறந்தது. இசை, நடனம் மற்றும் நுண்களை பயில்பவர்கள் முதன் முதலில் ஒரு குருவிடம் செல்லும் பொழுது குரு தட்சணையாகப் பின்வரும் பொருட்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். ஒரு தட்டில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், கற்கண்டு, குங்குமம், முடியுள்ள மஞ்சள் பூசிய தேங்காய் அவரவர்களது வசதிக்கு ஏற்ப வஸ்திரம் (வேட்டி, சேலை), தட்சணை ஆகியவற்றை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

பின்பு குருவிடம் இவற்றை ஓப்படைத்துவிட்டு அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து, வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்றே பாடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் விஜயதசமியன்று அல்லது பொது கபமுகூர்த்தங்களிலோ பாடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

சு கண்ணாக்நீபம்

கிரியையறுப்பியல்

1. விநாயகர் குருவழிபாடு:-

உலகங்கள் யாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாகிய பொருள் மகா மாயை அல்லது பிரணவம் எனப்படும். அதற்குத் தலைமையாயிருக்குஞ் சிவசத்திக்கு விநாயகர் என்று பெயர். (விழில்லாத, நாயகர்-தலைவர், அஃதாவது தமக்குத் தலைவரில்லாதவர், மேலான தலைவரெனப் பொருள்படும்) ஆதலால் எவ்வுலகத்திலேனுஞ் செய்யப்படும் எந்தக் கிரியையும் இனிது முடிதற்கு விநாயகக் கடவுளது திருவருள் வேண்டி முதற்செய்யப்படுங் கிரியை விநாயக வணக்கம். குரு, சமயக் கிரியைகளுக்குத் தலைவராதலாலும், அவரிலே சிவபெருமானுடைய திருவருள் சிறந்து நிற்றலாலும் குருவையும் வழிபடுவர். (கு-மலம், ரு-நீக்குபவர்)

2. ஆசமனம்:-

ஆசமனமாவது மூவகைத் தத்துவங்களையும் நினைத்து வலக்கைப் பெருவிரலடியிற் பொருந்திய அற்ப தண்ணீரை (உமுந்தமிழ்ந்திய தண்ணீரை மந்திரத்தோடு (அல்திராயப்பட்) மூன்று முறை பருகி, உதடுகளைப் பெருவிரலடியினால் இரு முறையும், உள்ளங்கையினால் ஒரு முறையுந் துடைத்து, மந்திரத்தோடு (இருதயாய வளங்டு) உடம்பின் பகுதிகளைத் தொடுதல், மூவகைத் தத்துவங்களை மந்திரத்தோடு (ஆத்மத்தவாயஸ்வதா, வித்தியாதத் வாயஸ்வதா, சிவத்தவாயஸ்வதா) நினைத்தலால் அவற்றாலாக்கப்பட்ட உடம்பு, அருள் வழிநிற்கும். மந்திரத்தோடு இடங்களைப் பெருவிரலணி விரல் களாலே தொடுதலினால், அவ்வறுப்புக்களால் வரத்தக்க குற்றங்களை அவற்றின் அதிதேவதைகள் நீக்குவர்.

3. பிராணாயாமம்:-

அஃதாவது பிராணவாயுவையடக்குவதினால் மனதை ஒருவழிப்படுத்தித் திருவருளிலே நிறுத்துதல், (பிராண + ஆயாமம் =பிராணவாயுவை அடக்குதல்)

இது செய்யும் முறை

வலக்கையிற் கட்டுவிரலையும் நடுவிரலையும் உள்ளே மடக்கிப் பெருவிரலினால் வல மூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு, சங்கிதை மந்திரத்தை உச்சரித்து இடமூக்கால் மூச்சை இழுத்துபின்பு, பெருவிரலணி விரல்களால் இரு மூக்குகளையும் பிடித்துக்கொண்டு, அம்மந்திரத்தை உச்சரித்து மூச்சையடக்கியும், அணிவிரலால் இட மூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு, சங்கிதையை உச்சரித்து மூச்சை வெளியே விடுக. பிராணாயாமமானது பொறிகளையும் மனத்தையும் கத்திகரித்து அவைகளை அடக்குவதற்குத் துணையாகின்றது.

4. பவித்திரமணிதல் :-

பவித்திரமாவது மோதிரம் போலத் தர்ப்பையினாற் செய்யப்பட்டு அணிவிரலில் அணியப்படுவது. இதன் நோக்கம் கிரியை செய்யும் போது, மனம் வாக்குக் காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களின்றுங் காத்தல், (பவித்திரம்) பதனாத் தராயதே = பாவத்திலே விழுதலினின்றுங் காப்பது. - காமிகம்) ஆண்கள் வலது கை மோதிர விரலிலும், பெண்கள் இடதுகை மோதிர விரலிலும் அணிவர்.

5. சங்கற்பம் :-

சங்கற்பமாவது செய்யப்போகும் கிரியையிலே மனத்தைப் பதித்து அதிலே நிறுத்துவது. இன்ன காலத்திலே இன்ன நோக்கமாக இது செய்யப்போகிறேன் என்பது சங்கற்ப வாக்கியத்தின் சுருக்கமான கருத்து. நிகழுஞ் சிருட்டித் தொடக்கத்திலிருந்து அன்றுவரையும் உள்ள காலம் இதிலே குறிக்கப்படுதலாலே, காலத்தின் பெருமையும், தற்கால வாழ்வின் சிறுமையும், ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் மகிமையும் உணரத்தக்கன.

சங்கற்ப முறை

ஆண்கள் வலது கையிலே தருப்பை, பூ அரிசி அல்லது என்னும் முதலியவற்றை வைத்துக்கொண்டு வலது கையை மேலாகவும் இடது கையைக் கீழாகவும் வைத்து, இடது பெரு விரலை வலது பெருவிரலால் அமர்த்தி, வலது முழந்தாளில் வைக்கவும். பெண்கள் இடது முழந்தாளில் வைக்கவும்.

சங்கற்ப வாக்கியத்தின் கருத்து

சிவபெருமானது சங்கற்பத்தாலே தொழிற்படும் ஆதிப்பிரம்மாவின், இரண்டாவது பரார்த்தத்தில் சுவேதவராக கற்பத்தில் வைவஸ் வதமந்வந்தரத்தில், இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகத்திற் கலியுகத்தின் முற்பகுதியிற் சம்புத்துவீபத்திற் பாரத வரவுத்தில், பரத கண்டத்தில் மேருவிற்குத் தெற்கே (இடத்தின் பெயர், பிரபவ முதலான அறுபது வருஷத்துள்) (இன்ன) வருஷத்தில் (இன்ன அயனத்தில்) (இன்ன) பருவத்தில் (இன்ன மாதத்தில்) (இன்ன) பட்சத்தில் (இன்ன) திதியில், வாரத்தில், நட்சத்திரத்தில் (இன்ன) நன்மையான யோகம், (இன்ன) நன்மையான கரணமுள்ளதாய், விசேஷ குணத்தோடு சேர்ந்த இந்தப் புண்ணிய தினத்தில்,(இன்ன) நோக்கமாக (இன்ன) கிரியை செய்யப் போகிறேன்.

கும்பம் வைத்தல்

கடவுளை விங்கம் முதலியவற்றிலே வழிபடுவது போலக் கும்பத்திலும் வழிபடலாம். கும்பம் உடம்பின் பாவனை. அதில் குழச் சுற்றிய சேலை தோலாகும். நூல் நாடிகள், குடம் தசை, தண்ணீர் இரத்தம். அதனுள் இடப்படும் ரத்தினம் எலும்பு, தேங்காய் தலை, மாவிலை தலை மயிர், தர்ப்பை குடுமி, அதிலே பதிக்கப்பட்ட மந்திரம் உயிர் .

சகலீ கரணம்

சகலீ கரணமாவது சரீரத்தைச் சிவரூபமாக்குதல், (சகளம் = (சிவ) சரீரம், கரணம் = செய்தல்) சிவ வடிவத்திற்குரிய சிவ மந்திரங்களை எழு சரீரத்திற் பதித்தலாற் சிவவடிவ முண்டாகும்.

இதில் மூன்று படிகளுண்டு, கரகத்தி: கையைச் சுத்தி செய்தல் (கைகளை உள்ளும் புறமும் சக்தி மந்திரத்தால் தடவிக்குவித்து, அருளை வேண்டல்). கரநியாசம்: கையிலே சிவபெருமானைப் பூசித்துச் சிவ மந்திரங்களைப் பதித்தல் (கைகளிற் சிவாசன மூர்த்தி, சாசான மூர்த்தி, மந்திரங்களினால் மந்திரங்களை, பதித்துச் சிவகரங்களாக்கல்). அங்கநியாசம் : அந்தக் கையினாலே உடம்பின் மற்றப் பகுதிகளிற் சிவமந்திரங்களைப் பதித்துச் சிவவடிவமாக்கல். (சிவ கரத்தால் அங்கம் முழுவதையும் மந்திரங்களால் தொட்டு சிவரூபமாக்கல்)

இந்தச் சகளீகரணமாகிய கிரியை, சைவ சமயத்துக்கு உயிர் போலுள்ளது. கைகளையும் மற்றப் பகுதிகளையும் மந்திரங்களினிடமாகவும் சிவபெருமானது இருப்பிடமாகவுங் கொள்ளுதலினாற் பூசை செய்யும்போதும் செய்த பின்னும், மனம் அருள் வழியிலேயே சென்றுகொண்டிருக்கும். சிவசரீரமாக்கி ஒருவன் தன்னைச் சிவமாகப் பாவிக்கும்போது அவனுக்கு உலகத்திலுள்ள ஒரு பொருளிலும் பற்று வராது. தன்னுடைய சரீரத்துக்கு வரத்தக்க துன்பங்களையும் மதியான். அவனுடைய சரீர உறுப்புக்களும் மனமுன் சிவபூசைக்கே துணையாய் நிற்கும். சண்டேகர நாயனாருக்கு அவனுடைய தந்தையார் அடித்தபோது, அந்த அடி அவருக்கத் தெரியாததும் இதனாலேயே. ஒருவன் நாள்தோறும் தன்னுடைய சரீரத்தை மந்திர சரீரமாகப் பாவித்து வருவானாயின் இழிவான செய்கைகளுக்கேனும், பாவங்கள் செய்வதற்கேனும் இலகுவில் உடன்படான். மந்திரம் பதிந்த கையினாற் களவு செய்யவேனும், கைக்கூவி வாங்கவேனும் வேறு பாவங்கள் செய்யவேனுந்துணியான். மந்திரம் பொருந்திய வாயினால் தீய சொற்களைச் சொல்லான். சிவபெருமானுடைய ஆசனமாகிய இருதயத்தினாலே தீமை செய்யும் கருத்தைக் கொள்ளான்.

தன்னுடைய சரீரம் சிவ சரீரம் என்று நினைக்கிறவன் இழிவான செய்கைகளுக்கேவப்படும் போதும் தன் மகிமையை நினைத்து அவற்றினின்றும் விலகுவான்.

சிவோகம்பாவனை

மந்திர செபஞ் செய்யமுன், சிவோகம்பாவனை செய்யப்படும். அதாவது தன்னைக் கடவுளாகப் பாவித்தல் (சிவ = கடவுள், அகம் = நான், பாவனை = பாவித்தல்) தான் ஆன்மா என்ற கருத்தை விட்டுத் தனக்கு உயிராகிய சிவமாகத் தன்னைப் பாவித்தல். இது நல்லொழுக்கத்துக்கும் உலகப்பற்று நீக்குதற்கும், சிவவசமாதற்கும் பெருந்துணை.

பூசை

பூசை தொடங்கமுன் ஸ்நானம் முதலியன முடித்து ஆசமனமும் சகளீகரணமும் செய்க. பின்பு ஆசமனத்துக்கும் மூர்த்திக்கும் (= விக்கிரகம்) பூசை செய்து, கடவுளை நினைத்து அந்த மூர்த்தியிலே எதிர்முகப்படுத்தல் ஆவாகனம் எனப்படும். இதன்பின் தாபனம், சந்திதானம், சந்திரோதனம் செய்து, பாத்தியம், ஆசமனம், அர்க்கியம் கொடுத்துப் பூசைச் சாத்தலாகிய ஏழு கிரியைகள் உண்டு. இவற்றின் மேல் அபிஷேகம், தூப தீபம், அர்ச்சனை, தோத்திரம் ஆகிய இவைகள் செய்யப்படும்.

சுறுப்பு :- இவற்றை ஒரு குருவின் மூலம் அறிந்து கொள்வதே முறை:

சைவ அநுட்டானம்

விடிதற்கு ஜந்து நாழிகைக்கு முன் நித்திரைவிட்டெழுந்து, கடவுளை நினைத்துத் துதித்து, வெளியே போய் மலசலங்க கழித்துச் சுத்தி செய்து, ஸ்நானம்பண்ணித் தோய்த்துலர்ந்த சேலை கெளபீனங்களை அணிந்து, திருநீறு பூசிச் சைவ அநுட்டானஞ்சு செய்க. சைவ அநுட்டானத்திற்கு உயிராயுள்ளது ஜந்தெழுத்தாற் கடவுளை வழிபடுதலே. இதற்குத் துணையாக உடற் சுத்தியும் உள்ளச் சுத்தியும் வேண்டும். அஃதாவது ஆணவம் கன்மம் மாயையாகிய மும்மலங்களின் வலிமையை அடக்க வேண்டும். இவற்றிற்கு விழுதி ஸ்நானமும் மந்திர ஸ்நானமுமே முக்கியமானவை. ஆதலாற் சைவ அநுட்டானத்தில் மூன்று பகுதிகளுண்டு. அவை விழுதிஸ்நானம், மந்திர ஸ்நானம், கடவுள் வழிபாடு என்பன. இவைகள் ஒவ்வொன்றாக செய்யுமுன் ஆசமனஞ்சு செய்ய வேண்டும்.

1. விழுதி ஸ்நானம் :-

சுத்தமான பாத்திரத்திலே தண்ணீர் நிறைத்துக் கிழக்கு முகமாகவேனும் வடக்கு முகமாகவேனும் இருந்து விநாயகரையுங்குருவையும் வணக்கித் தண்ணீரைச் சுத்தி செய்க. எப்படியெனில்

(1) நீர்ச்சுத்தி

வலதுகைச் சுத்தி விரல் நடுவிரல்களை மடக்கிக் கொண்டு பெருவிரல் அணி விரல்களுக்கிடையாக இச்சா ஞானக் கிரியா சுத்தி வியாபகமான தனது கண்களால் சிவ மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு தண்ணீரைப்பார்க்க, இதனாலே தண்ணீரிலுள்ள குற்றங்கள் தீரும். இது நிரீட்சணம் எனப்படும். நிரீட்சணம்பார்த்தல். அஸ்திர(பட்ட) மந்திரங்கு சொல்லிப் பெருவிரல் சுத்தி விரல்களால் நீரைச் சுற்றி நொடித்துக் கவச மந்திரம் சூத்தி கண்ணகாதிப்பி

(வெளஷட்) உச்சரித்துச் சுட்டு விரல் நுனியினாற் சுற்றுக். இவை முறையே திக்குபந்தனம், அவகுண்டனம் எனப்படும். இவைகள் நீரிலே குற்றங்கள் வராமற் காக்கும்.

(2) ஆசமனம்

ஆசமனமாவது மூவகைத் தத்துவங்களையும் நினைத்து வலக்கைப் பெருவிரலடியிற் பொருந்திய அற்ப தண்ணீரை (உழுந்தமிழ்ந்திய தண்ணீரை மந்திரத்தோடு (அஸ்திராயப்பட்) மூன்று முறை பருகி, உதடுகளைப் பெருவிரலடியினால் இரு முறையும், உள்ளங்கையினால் ஒரு முறையுந் துடைத்து, மந்திரத்தோடு (இருதயாய வெளஷட்) உடம்பின் பகுதிகளைத் தொடுதல், மூவகைத் தத்துவங்களை மந்திரத்தோடு (ஆத்மதத்வாயஸ்வதா, சிவதத்வாயஸ்வதா) நினைத்தலால் அவற்றாலாக்கப்பட்ட உடம்பு, அருள் வழிநிற்கும். மந்திரத்தோடு இடங்களைப் பெருவிரலணி விரல் களாலே தொடுதலினால், அவ்வுறுப்புக்களால் வரத்தக்க குற்றங்களை அவற்றின் அதிதேவதைகள் நீக்குவர்.

(3) விபூதி சுத்தி

திருநீற்றை இடது கையில் வைத்து, அஸ்திரமந்திரத்தினால் நீரைத் தெளித்து, அதில் ஒரு சிறுகூற்றைப் பெருவிரலணி விரல் களாலெடுத்து அஸ்திர மந்திரத்தால் (உம்பட்) தென்மேற்கு மூலையிலே தெளிக்க.

தென் மேற்கு இராட்சத மூலை எனப்படும். விபூதியிற் குற்றமான பகுதியென அது நீக்கப்படும். முன்போல், நிரீட்சணம் திக்குபந்தனம் அவகுண்டனஞ் செய்து, பதினொரு மந்திரங்களையுஞ் சொல்லி, அதிலே பதிக்க, இதனாலே சிவசக்தி வடிவமான திருநீற்றிலே சிவசக்தி பதியும்.

(4) விபூதி அணிதல்

எஞ்சிய விபூதியின் ஒரு கூற்றைப் பெருவிரலணி விரல்களால் எடுத்துத் தலைமுதலாக உடம்பெங்கும் பூசி, மற்றொரு கூற்றில் இருதயத்தால் நீர் விட்டுக் கவசத்தாற் (வெளஷட்ட) குழைத்து நடுவிரல் மூன்றினாலும் சிரசிலும் நெற்றியிலும் மார்பிலும் கொப்புழிலும் முறையே ஈசானம், முதலிய நான்கினாலும் பூசி, முழங்காள், புயம், முழங்கை, மணிக்கட்டு, விலா, முதுகு, கழுத்து ஆகிய இடங்களிலே சத்தியோசாத மந்திரங்களால் விட்டுக் கொண்டு வரப்படும்.

(5) விபூதிஸ்நானம்

எஞ்சிய திருநீற்றிலே தண்ணீர் விட்டுப் பிடித்துக் கொண்டு பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைச் சொல்லியின் தலையிலே தெளிக்க.

2. மந்திர ஸ்நானம்

ஆசனமும் பிராணாயாமமுஞ் செய்து, அநுட்டான தீர்த்தத்தைச் சிவதீர்த்தமாக்கி, அதை மந்திரஸ்நானத்துக்காக உபயோகிக்க. சிவதீர்த்தமாக்குதல் சிவதீர்த்த கரணமெனப்படும்.

- (1) சிவதீர்த்த கரணம் - புருவ நடுவிலே ஞானமயமாகிய அமிர்தமுண்டு. அதை இருதய மந்திரம் (வெளஷட்ட) சொல்லிச் சுட்டுவிரலினால் எடுத்துத் தீர்த்தத்திலே வைத்து மூல மந்திரத்தால் அபிமந்திரித்துத் திக்குபந்தனமும் அவகுண்டனமுஞ் செய்க.
- (2) சலத்தை இடக்கையில் விட்டுச் சங்கிதையால் அபிமந்திரித்துத் தலையிலே தெளிக்க.
- (3) சலத்தை வலக்கையால் மூடிச் சங்கிதையால் அபிமந்திரித்துத் இடக்கையிலே சலத்தை விட்டுக் கீழே ஒழுகுகின்ற சலத்தைச் சங்கிதையால் (வெளஷட்ட) தலையிலே தெளிக்க.
- (4) எஞ்சிய சலத்தை வலதுகையில் விட்டு, மூக்குக்கிட்டப் பிடித்து, அந்தத் தீர்த்தத்திலுள்ள சிவசக்தியினாலே

சரீரத் திலுள்ள தீவினையைக் கெடுத்து, வலக்காற் பெருவிரலிலுள்ள ஞானாக்கினியில் அல்திரமந்திரம் (உம்பட்) சொல்லி விட்டுக் கைகழுவுக. இதனாலே தீவினையின் பயன் அப்போது மறையும். இது அகமர்ஷன மெனப்படும்.

(அகம் - பாவம், மர்ஷனம் = கெடுத்தல்)

3. கடவுள் வழிபாடு - ஆசமனங்செய்து.

- (1) சிவபெருமான், உமாதேவியார், விநாயகர், சுப்ரமணியர் ஆகிய மூர்த்திகளுக்குத் தரப்பணங்கு செய்க. தரப்பணம் = திருப்தி செய்தல், எப்படியெனில், இரண்டு கையும் நிறைந்த சலத்தைச் சிவமந்திரத்தைச் சொல்லி மூன்றுமுறை விடுக. சிவமந்திரத்தைப் பத்துத்தரம் சொல்லிச் சிவமந்திரத்தாற் பின்னுந் தரப்பணங்கு செய்து, சங்கிதையால் (கவாகா) ஒவ்வொரு தரமும் உமாதேவியார், விநாயகர், சுப்ரமணியராயினோர்க்கு ஒவ்வொரு முறையும் அந்த அந்த மந்திரத்தால் (கவாகா) தருப்பணங்கு செய்க.
- (2) ஆசமனங்கு செய்து சலத்திலே வைத்த அமிர்தத்தை இருதய மந்திரத்தால் (வெளஷ்ட) எடுத்துப் புருவ நடுவில் ஒடுக்குக. இது தீர்த்தோபசங்காரமெனப்படும். இரண்டுகை நிறையச் சலம் விட்டுச் சங்கிதையைச் செபித்துச் சூரிய மண்டலத்திலே விளங்கும் சிவபெருமானுக்குத் தருப்பணங்கு செய்க.
- (3) வடக்கு முகமாக இருந்து சிவபெருமானது உருவத் திருமேனியாகிய உருத்திர வடிவத்தை நினைத்துச் சிவமூலமந்திரத்தை நூறு முறையேனும் ஜம்பது முறையேனும் பத்து முறையேனும் இயன்ற அளவு செபித்து, செபத்தைக் கடவுளுக்கு ஒப்புக்கொடுத்துத் தோத்திரங்கு செய்க, சலத்தைக் கால்படாத இடத்தில் விடுக.

சந்தியா வந்தனம்

மாலை, இரவு, காலை ஆகிய காலங்களின் சந்திப்பிற் செய்யப்படும் கடவுள் வழிபாடே சந்தியாவந்தனம் எனப்படும். இது தூரியனை வழிபடுதலாகும். நாம் அன்றாடம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்யும் பாவங்களை மன்னித்து நல்வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு ஆண்டவனிடம் பிரார்த்தியப்படே சந்தியா வந்தனத்தின் உட்பொருளாகும்.

செய்யும் முறை

- (1) ஆசமனம் : கடவுளைத் தியாவித்து, சிறிது நீரை உள்ளங்கையில் விட்டு அருந்தவும்.
- (2) மார்ஜனம் : உடலையும் மனத்தையும் தூய்மைப்படுத்த வேண்டி சிறிது நீரை உடல் மீது தெளிக்கவும்.
- (3) அகர்மசனம் : பல முற்பிறவிகளிற் செய்த பாவத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாக வேண்டுதல்.
- (4) தூர்ய அர்க்யம் : தூரிய பகவானைக் குறித்துப் பிரார்த்தனை செய்து நீர் தெளித்தல்.
- (5) பிராணாயமம் : அலையும் மனதை கட்டுப்படுத்தி, மூச்சுப் பயிற்சி செய்து, காய்த்ரி மந்திரத்தைப் பாராயனம் செய்தல்.
- (6) உபஸ்தானம் : கருணையும் அருளும் வேண்டி, தூரிய பகவானிடம் வேண்டுதல்.

தீட்சை

குரு தன் சீடனுக்குச் செய்யும் அருள் உபகாரம் தீட்சை. ஞானத்தை அருளிப் பாசத்தைப் போக்குவது என்பது இதன் பொருள், சைவர்களுக்குத் தீட்சை பெறுவதே சமயப் பிரவேசம் ஆகும். சமய தீட்சை பெற்ற பின்னரே சைவ சமய அனுட்டானங்களை மேற்கொள்ளலாம். இதுவே அடிப்படைத் தீட்சை. யாகம் வளர்த்துத் தீட்சை வைப்படே முறை.

தீட்சை வைபவத்தின்போது, குருவின் அருட்பார்வையாற் சீடன் ஆணவமலத்தினின்று விடுப்படுகிறான். குரு ஆசீர்வதித்துத் திருநீற்றைக் கொடுக்கும் போது கெட்டெண் ணங்கள் நீங்குகின்றன. அவர் தர்ப்பையினால் தீண்டி ஆசீர்வதிக்கும்போது நல்ல எண் ணங்கள் உண்டாகின்றன. அதன்பின் தீட்சை மந்திரத்தைக் குருசீடனுக்கு உபதேசித்து அருளுகின்றார்.

ஆகவே, தீட்சைபெற்றுச் சைவர்களாக வாழுவேண்டும் என்ற உயர்ந்த குறிக்கோளோடுதான் தீட்சை வைபவங்களை நடாத்துகிறார்கள்.

- 1) சமயதீட்சை - சரியை மார்க்கம் தொடங்கமுன் செய்யப்பெறுவது. அக்கினி காரியம் செய்து சமய தீட்சை செய்யப்படுகிறது.
 - 2) விசேஷ தீட்சை - கிரியா மார்க்கத்திற்கு உரியது.
 - 3) நிர்வாண தீட்சை - யோகத்திற்கும் ஞானத்திற்குமுரியது.
 - 4) ஸ்பரிஸ தீட்சை - குரு, தன் திருக்கரங்களாற் சீடனைத் தொடுவது.
 - 5) நயன தீட்சை - குரு, தன் அருட்பார்வையாற் சீடனை நோக்குவது.
 - 6) மானசதீட்சை - குரு, தன் மனத்தாற் சீடனது மனத்தைத் தன் வயப்படுத்துவது.
 - 7) வாசக தீட்சை - குரு உபதேசம், நல்ல அருள் வாக்குகளைச் சொல்வது.
 - 8) சாத்திர தீட்சை - குரு, சீடனுக்கு பதி ,பசு ,பாசத் தொடர்பை உபதேசிப்பது.
 - 9) யோக தீட்சை - குரு, சீடனுக்கு இறைவனோடு சேர வேண்டிய யோக முறைகளைச் சொல்லித் தருவது.
 - 10) ஒளத்திரி தீட்சை - அக்கினி காரியத்தோடு செய்து சீடனைத் தூய்மைப்படுத்துவது.
- குறிப்பு: இவற்றைக் குருவின் மூலம் அறிந்து கொள்வதே சிறந்தது.

புய்புனித நீராட்டு விழா

ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து தாய்மைக்குத் தகுதியுடையவளாக மாறும் நாள், பூப்படைதல் என்று சொல்லப்படும். பெரும்பாலும் 9 வயது முதல் 12 வயதிற்குள் பூப்படைதல் பெண் குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்ட பின்னரே, பரிபூரணமான பெண்ணாகின்றாள்.

நீராட்டல்

பெண் பூப்படைந்தவுடன் முற்காலத்திற் கிணற்றுடியிற் காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி, தாய் மாமன் தேங்காய் உடைக்க, மாமி தண்ணீர் ஊற்றி நீராட்டுவார்கள். கிணற்றுடி பொது இடம், பெண் னிலிருந்து வெளிப்படும் தீட்டு பிறர் கண்ணிற்படாது குப்பைக்குள் மறைந்துவிடும் என்பதால் காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி நீராட்டுவார்கள். இக்காலகட்டத்திற் பெண்ணைக் குளியலறையில் மாமியார் நீராட்டலாம். பின்பு பெண்ணுக்கு வெள்ளை ஆடை அணிவித்து தாய்மாமனிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்ற பின், ஒரு தனியறையிற் பெண்ணை விடவேண்டும். அவ்வறையில் வேப்பிலையும் காம்புச்சத்தகம் முதலானவற்றை இருப்பிடத்தின் மேலே சொருகிவிடுவர். பெண் பூப்படைந்த போது அணிந்திருந்த ஆடையினைக் குடும்பச் சலவைத் தொழிலாளிக்குக் கொடுப்பதே மரபாக உள்ளது. தீட்டுக் கழியும் வரை மாற்றுப்புகளை வழங்கவேண்டிய பொறுப்பும் அவரையே சார்ந்துள்ளது. அழுக்கடைந்த சேலையை காட்டாடியார் எடுத்துச் சென்று, சிறுமி பூப்படைந்து விட்டாள் என்பதைக் காட்டாடியார் உறுதிப்படுத்துவார். அவ்வீட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் மூன்று நாட்கள் தீட்டுத் துடக்காகையால், அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அந்தணரை அழைத்து புண்ணியவாசம் செய்வார். (இதை 5 ஆம் 7 ஆம் நாட்களிலும் செய்யலாம்). முன்பு கிராமப்புறங்களிற் பூப்பெய்தி 4 ஆம் நாள், பக்ம்பால் வைத்து நீராட்டித் தீட்டுத்துடக்கைப் போக்குவார்கள்.

உணவு முறை:-

முதல் மூன்று நாட்களும் பச்சையரிசி சாதமும், கத்தரிக்காய் பால் கறியும் கொடுத்தல் வேண்டும். மூன்று நாட்களின் பின், அதிகாலை ஒரு பச்சை முட்டை குடிக்கக் கொடுக்கும்பொழுது, அதன் அளவு நல்லென்னென்றும் முட்டைக் கோதுக்குள் விட்டுக் குடிக்கக் கொடுக்க வேண்டும். பின்பு காலை உழுத்தங்களி, மதியம் சோறு கறி, கத்தரிக்காய்ப் பொரியல் கொடுக்கலாம். பால் விடாது காலை, மாலை கோப்பி கொடுக்கலாம். இரவு இடியப்பம் கொடுக்கலாம். இக்காலத்தில் இலகுவாக ஜீரணிக்கக்கூடிய போசாக்கான சத்துள்ள உணவுகளைக் கொடுக்க வேண்டும். முக்கியமான அனைத்து உணவுகளிலும் உழுந்தும் நல்லென்னென்றும் மிகுதியாகச் சேர்க்க வேண்டும்.

அத்துடன் காலையில் (வேப்பிலை 10, மிளகு 3, விரற்பிடி சின்னநற்சீரகம், 2 உள்ளிப்பல், சிறுதுண்டு மஞ்சளும் இஞ்சியும்), இவற்றை அரைத்துக் குளிகைகளாகக் 3 நாட்களுக்கு விழுங்கக் கொடுப்பது உடலுக்கு நல்லது.

சாமர்த்தியச் சடங்கு

சடங்கு செய்வதற்கு, சுபநாளில் ஓன்றைத் தெரிவு செய்து, (5, 7, 9, 11, 13 நாட்களின் பின் சடங்கு செய்யலாம்) அன்று பருவமடைந்த பெண்ணின் இரண்டு கைகளிலும் ஓவ்வொரு வெற்றிலைக்குள் பாக்கும் சில்லறைக்காகும் வைத்துச் சுருட்டிக் கொடுத்து, தலையில் வெள்ளைத் துணியால் முகத்திரை இட்டு (அபசகுணங்களைப் பார்க்காமல் இருப்பதற்கு) மாமியார் பால் அறுகு வைக்கும் இடத்திற்கு அழைத்து வந்து, கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கிப் பார்க்கக்கூடியதாக, பாயின் மேலோ அல்லது ஒரு பலகைக் குற்றியின் மேலோ, ஒரு வெள்ளைத் துண்டை இட்டு, பருவமடைந்த பெண்களை உட்காரவைக்க வேண்டும். அவளின் மூன் நிறை குடமும், குத்து விளக்குகளும், ஒரு பாத்திரத்தில் பால், அறுகம்புல், சில்லறைக்காச என்பனவும், வேறு ஒரு தட்டில், பழம், பாக்கு, வெற்றிலையும், ஒரு தேங்காடுடன்

உடைப்பதற்குக் கத்தியும்பாத்திரமும் வைக்க வேண்டும். இச்சடங்கில் தாய்மாமன், மாமிக்குத்தான் முக்கிய இடம் அளிக்கப்படும் பெண்ணை, நிறைகுடம், குத்துவிளக்கிற் பார்க்கும்படி பெண்ணுக்குக்கூறி, முகத்திரையை விலக்கிவிட்டு அதன்பின் கற்புரம் ஏற்றி, பின்னையாரைத் துதித்து, எடுத்த காரியம் இனிதே நடைபெற வேண்டும் என்று நினைத்து வணக்க வேண்டும் தாய்மாமன் தேங்காய் உடைப்பார். பின் பால், அறுகு இருக்கும் தட்டிற் சில்லறைக்காக போட்டு, மாமியார் இருக்ககளினாலும் எடுத்து பெண்ணை ஆசீர்வதித்து, தலையிலே வைப்பார். அதைத் தொடர்ந்து டபேர் அல்லது 7 பேர் என ஒற்றை எண்ணிக்கையானவர்கள் பாலறுகு வைப்பர். பாலறுகு வைத்து முடிந்ததும் பெண்ணை நீராட்டும் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அங்கும் கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாகப் பெண்ணை இருத்தி, முதலில் தாய்மாமன் தலையிலே தண்ணீரை ஊற்றுவார். அதனைத் தொடர்ந்து ஏனையவர்களும் ஊற்றுவர். பெண்ணுக்கு மஞ்சள் பூசி, நன்கு நீராட்டி, திரும்பவும் தலையைத் துணிகொண்டு மூடி அழைத்து வந்து, சுடர்விட்டுப்பிரகாசிக்கும் குத்துவிளக்கில் தரிசிக்க விடுவார். பின்பு பெண்ணை அலங்காரம் செய்து, தாய்மாமன் பெண்ணின் கையில் சூம்பும் (நீர் நிரமிய செம்பு, தேங்காய் வேப்பிலைக்கொத்து, மாவிலை) கொடுப்பார். கண்ணிப்பெண்கள் ஆரத்திப் பொருட்களுடன் பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு மணவறை நோக்கிச் செல்வார். அங்கு ஆரத்தித் தட்டங்களை வரிசையாக வைப்பார்.

பின்னர், சுமங்கலிப்பெண் கள் இருவர், எதிரெதிராக நின்றுகொண்டு ஓவ்வொரு தட்டங்களையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மூன்று முறை வலது தோளால் உயர்த்தி ஆரத்தி எடுத்து பின் சிரசை மூன்று முறை வலது தோளால் உயர்த்தி ஆரத்தி எடுத்து பின் சிரசை மூன்று முறை சுற்றி, அதைப் பின்னுக்குக் கொடுத்து கண்ணாறு கழிப்பார்கள். பின்பு கடைசியாக வேப்பமிலை, பால்ரொட்டியால் ஆரத்தி எடுத்து, பெண்ணை வேப்பிலையால் சுற்றித் தடவி, பால்ரொட்டியை உடைத்து நாலுபக்கமும் ஏறிந்து வேப்பிலையால் தலையைச் சுற்றிப் பெண்ணை வாயில் வேப்பிலையை மென்று துப்பச் செய்த பின்னர், வாழைப்பழ ஆரத்தி எடுப்பார். (ஆரத்திக்குரிய தட்டங்களின் ஒழுங்கு இடத்துக்கிடம் வேறுபடலாம். ஆனால் எப்பவும் நிறைநாழி முதலாவதாகவும், வேப்பிலை வெள்ரொட்டித்தட்டம் இறுதியாகவும்

— 20 —

சுக்கிராந்திப்

செய்ய வேண்டும். அதன் பின் வாழைப்பழம் ஆரத்தி எடுத்து நிறைவு செய்தல் வேண்டும். (பொதுவாகப் பெண்ணின் தாயார் ஆராத்தி எடுப்பதில்லை) பெற்றோர் ஆண்டாள் மாலையை பெண்ணின் கழுத்தில் இட (ஆண்டாள் மாலை அணிவது பெண்ணைப் பாவையாகக் கருதுவதால்). பெண்ணின் முன் இருக்கும் நிறைகுத்ததைத் தாய்மாமனும், குத்துவிளக்கை மாமியாரும் எடுத்துக் கொண்டு, அதனுடன் பெண்ணையும் அழைத்துக் கொண்டு பூஜை அறையினுள் சென்று வைப்பர். தாய்மாமன் பெண்ணின் கையிலிருக்கும் செம்பை. வாங்கி பூஜை அறையில் வைப்பார். (இம்முறை வீட்டில் மங்கலம் செய்வோருக்குப் பொருந்தும்). பூஜை அறையில் தூப, தீபம் காட்டி வழிப்பட்டு, பெண், பெற்றோரினதும், மாமன் மாமியினதும் காலில் விழுந்து ஆசீர்வாதம் பெறுவாள். பின்பு சடங்கிற் பங்குபற்றிய உறவினர்கள் பெண்ணை வாழ்த்தித் தம்மால் இயன்றவற்றைப் பரிசுரிப்பார். அதன்பின் விருந்தினர்களை மதிய போசனவிருந்தளித்து உபசரிப்பர்.

ஞாரத்தி எடுக்கும் முறை:

ருது சாந்தியின்போது எடுக்கும் ஆரத்தி, 3 முறை மேலும் கீழுமாகச் சுற்றி, பின் பெண்ணின் தலைக்கு மேல் 3 முறை சுற்றிப் பின்புறம் கொடுக்கவேண்டும். (நிறைநாழியும், பன்னீர்த்தட்டமும் முன்னுக்கு வைக்க வேண்டும். உணவுத் தட்டங்களை தலைக்கு மேல் சுற்றிப் பின்புறம் கொடுக்க வேண்டும்.) பூந்தட்டத்தால் ஆரத்தி எடுத்த பின், பூக்களைப் பெண் மேல் தூவிலிடுதல் வேண்டும். பின் இந்த உணவுப் பண்டங்களை எல்லாம் கட்டிக் கட்டாடியிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும். அல்லது ஆற்றிலோ, கடவிலோ சேர்த்து விடலாம். இன்றைய நிலையில் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து விடலாம்.

பால்சாதம் : பச்சை அரிசிக்குள் தேங்காய்ப் பாலும், நீரும் சிறிது உப்பும் போட்டுச் சாதமாக அவித்து 3 தளிக்களாகத் தட்டில் வைக்கவும்.

பிட்டு : வழைமொல் வறுத்த உழுத்தம்மா அரிசிமா கலந்து செய்த பிட்டை நீற்றுப் பெட்டியில் மும்முறை

அவித்து தட்டத்தில் வைக்கவும்.

களி : வறுத்த அரிசிமா 1 கண்டு, வறுத்த உழுதும்மா 1/2 கண்டு தேங்காய்ப்பால் 3 கண்டு, பனங்கட்டி 3/4 கண்டு, உப்பு விரற்பிடியளவு , தேங்காய்ப்பாலைக் காய்ச்சி (உழுதும்மா, அரிசிமா, உப்பு, தூளாக்கிய பனங்கட்டி) எல்லாவற்றையும் கலந்து, பாலின் மேல் தூவி, கட்டி படாமற் கிளறி எடுக்கவும். 3 தளிக்களாகத் தட்டத்தில் வைக்கவும்.

வெள்ரொட்டி (பால்ரொட்டி)

1 கண்டு பச்சை அரிசியைக் கழுவி, ஊற வைத்து, இடித்து 1/4 கண்டு கப்பிமா எடுக்கவும். மிகுதியை மாவாக்கவும். இரண்டையும் கலந்து 1/2 தேக்கரண்டி உப்பும் சேர்க்கவும். ஒரு தேங்காய் துருவி, முதற்பால் எடுத்துக் காய்ச்சி, மாவில் ஊற்றி, இறுக்கமாகக் கையில் ஒட்டாத பத்திற்குக் குழைக்கவும். 1/2 மணித்தியாலயம் விட்டு, ஒரு வாழையிலையில் எண் ணைய் தடவி மாவைச் சிறு சிறு உருண்டைகளாக்கித்தட்டி, எண் ணைய்யிற் பொரிக்கவும் இதுபூரிபோற் பொங்கிவர வேண்டும்.

ஆரத்திப் பொருட்கள்

நிறைநாழி (நிறைநாழிக் கொத்தில் நெல்லை நிரப்பி அதிற் காம்புச் சத்தகத்தை நிற்க வைத்து, நுனிக் காம்பில் ஒரு வெற்றிலையைச் சொருகிவைக்க வேண்டும்.)

பிட்டு, களி, பால்சாதம், சோறுகறி

தேங்காய்த்தட்டம் (முடியுடன் கூடிய 3 தேங்காய்களை மஞ்சள் நீர் கொண்டு கழுவித் தட்டில் வைக்க வேண்டும்.)

பழங்கள்

பலகாரம்

பன்னீர்த்தட்டம்

வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சை

பூந்தட்டு

வெள்ரொட்டி, வேப்பிலை

ஆரத்தி

திருமணச்சடங்கு

திரு என்பது தெய்வத்தன்மை எனவும், மனம் என்பது இணைதல் எனவும் பொருள்பட்டு, மேன்மையான தெய்வீகம் வாய்ந்த இணைதல் எனப்படுகின்றது. அதாவது இரு இதயங்கள் இணைவது எனக் கூறலாம்.

துமிழரின் இந்துத் திருமணம், ஆகமமரபுச் சடங்குகளுடன், சில சிறப்பு அம்சங்களையும் தழுவி நடைபெறுகின்றன. இச்சடங்குகளை நன்கு படித்த சிவாச்சாரிய மங்கலக் குருக்கள் சமய முறைப்படி, அக்கினி பூர்வமாக, இறைவனின் ஆசியுடன் நடாத்தி வைக்கிறார். திருமண நிகழ்வில் முக்கியமான நிகழ்ச்சி நிர்ணயிக்கப்பட்ட சப வேளையில் தாலி கட்டுதலாகும். இதனை “மாங்கல்யதாரணம்” எனக் கூறுவார். தாலி கட்டியதும் அப்பெண் “கமங்கலி” அதாவது திருமணமானவள் என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுகிறாள்.

இரு வீட்டாரும் முதலில் சாதகப் பொருத்தத்தை ஆராய்வார். தமிழ் நாட்டில், பெண் பார்க்கும் படலம் போன்று, நம் நாட்டிற் பெண்ணை மணமகன், பொதுஇடங்களிற் பார்ப்பது வழக்கமாகவுள்ளது. பின் நிச்சயதார்த்தத்தை உறுதி செய்யப் பெண் வீட்டார் தாம்புலம், பலகாரம் பழங்களோடும், உறவினரோடும் மணமகன் வீட்டிற்கு நல்ல நாளைப்பார்த்துச் செல்வார். இதன்பின் இரு வீட்டாரும் திருமண நாளைச் சோதிடிடம் கேட்டு நிச்சயிப்பர். அத்தோடு பொன்னுருக்குக்கும் நல்ல நாளை நிச்சயிப்பர்.

பொன்னுருக்கல்

திருமண நாளுக்கு முன்பு ஒரு சபநாளில் மணமகன் இல்லத்தில் அல்லது ஆசாரி வீட்டில் பொன்னுருக்கல் நடைபெறும். இதில் மணப்பெண்ணைத் தவிர, பெண் ணின் உறவினர்கள், நண்பர்கள் கலந்து கொள்வார். பெண் வீட்டார் ஒரு

இனிப்புப் பண்டம் (கொழுக்கட்டை) கொண்டு செல்லுதல் தொன்று தொட்டு வரும் சம்பிரதாயம்.

மணமகன் வீட்டு வாசலில் முறைப்படி நன்மங்கலமாக நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, பன்னீர்த்தட்டு, குங்குமம், சந்தனமும் வைத்து பொன்னுருக்கும் இடத்தில் ஒரு நிறைகுடம், குத்துவிளக்குகள் 2, தேங்காய் 2, மாவிலை, வெற்றிலை பாக்கு, வாழைப்பழம், மஞ்சள் கட்டை (துண்டு), தேசிக்காய், அறுகம்பல், பூக்கள், ஒரு சட்டியில் தண்ணீர், தேங்காய், மஞ்சளிற் பிள்ளையார், சாம்பிராணியும் தட்டும், கற்பூரத்தட்டும், கற்பூரம் முதலியன முக்கியமாகத் தேவைப்படும் பொருட்களாகும்.

திரு மாங்கல்யத்திற்குரிய தங்க நாணயத்தை (பவுணை) ஆலயத்தில் (இறைவனிடத்தில்) வைத்து, பூசை செய்து ஒரு தட்டத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, மஞ்சள், குங்குமம், பூ, பழத்துடன் நாணயத்தையும் வைத்துக் கொண்டு வந்து பூஜையறையில் வைக்க வேண்டும். பொன்னுருக்கும் நாளன்று அதை மணமகனின் பெற்றோர் அல்லுது பெரியோர் எடுத்து மணமகனிடம் கொடுக்க அவர்அதை ஆசாரியாரிடம் கொடுத்து உருக்க வேண்டும். ஆசாரியார் கும்பம் வைத்து விளக்கேற்றி, தூபதீபம் காட்டி வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் முதலியவை வைத்து தேங்காய் உடைத்துப் பூசை செய்து பொன்னை உருக்குவார். உருக்கியின் தாய்மாமன் தேங்காய் உடைத்து அந்த இளநீரை உருக்கிய தணவில் ஊற்றித் தீயைத் தணிப்பார். பின் ஒரு தட்டில் வெற்றிலை பாக்கு, பழம், பூ, மஞ்சள், குங்குமம், தேசிக்காய் வைத்து வெற்றிலைமேல் உருக்கிய தங்கத்தையும் வைத்து, மணமகளிடம் ஆசாரியார் கொடுப்பார். அதை மணமகன் வந்துள்ள சபையோருக்குக் காண்பித்து, அதன் பின் ஆசாரியாருக்கு அரிசி, காய்கறியுடன் தட்சணை அளித்து, உருக்கிய தங்கத்தைத் திருமாங்கல்யம் செய்ய ஒப்படைக்க வேண்டும். பின்னர் விருந்துபசாரத்தில் அனைவரும் கலந்து கொள்வார். மணமகன் வீட்டிலிருந்து தோழி ஒருத்திவிருந்தில் ஒரு பகுதியை மணமகளின் வீட்டிற்கு சென்று மணமகளிற்குக் கொடுப்பார். இதே நாளில் இரு வீடுகளிலும் திருமணத்திற்குரிய சுக்கணகாதீபம் 24

பலகாரங்களைச் செய்யத் தொடந்குவார்கள். முதன்முதலாக இனிப்புப் பலகாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதால் சீனி அறியதற்கும் செய்யலாம். அதற்குரிய மாவைக்குழைத்து வைத்தால், கன்னிக்கால் ஊன்றிய பின் பலகாரம் கூடாம். (இந்த நாளிலிருந்து திருமணநாள் வரை மனமக்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கக்கூடாதென்பது பழையகால சம்பிரதாயம்)

கன்னிக்கால் ஊன்றல்

இதே நாள் பெண் வீட்டிலும் மனமகன் வீட்டிலும் தனித்தனியே அவர்களின் வளவில் ஈசான (வடகிழக்கு) மூலையில் முகூர்த்தக்கால் அல்லலு கன்னிக்கால் ஊன்ற வேண்டும். அதற்கு இப்போது முள்முருங்கை மரத்தில் ஒரு தடியை வெட்டி அதன்மேல் நுனியில் 5 மாவிலைகளை மஞ்சள் பூசிய கயிறால் கட்டி, இடையில் ஒரு மஞ்சள் பூசிய வெள்ளைத் துணியில் ஒரு செப்புக்காச முடிந்து கட்டிவிட வேண்டும். பெரியவர் ஒருவர் அத்தடியை நிலத்தில் ஊன்றியதும், அதற்குத் தேங்காய் உடைத்து சாம்பிராணி, கற்பூரம் காட்ட வேண்டும். அதனடியில் நவதானியத்தோடு பவளம் அல்லது நவமணிகளும் இட்டுநீர், பால் ஊற்றி (செமங்கலிப் பெண்கள்) மரத்திற்கு திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் சாதத்வேண்டும். இது நன்கு வளர் வேண்டுமென்று நினைத்துக் கும்பத்தன்னீரை ஊற்றலாம்.

மஞ்சளிற் பிள்ளையார் பிடித்துவைத்து, வெற்றிலை, பாக்கு, பழும் வைத்து, தேங்காய் உடைத்துத் தூபதீபம் காட்டி, பந்தற்காலை ஊன்றுவார்கள். பந்தற் காலைத் தொடர்ந்து பந்தல் அமைக்கும் வேலை தொடரும். மனமகன் வீட்டில் ஊன்றிய பின் பெண் வீட்டிற்கும் சென்று இதே போற் செய்ய வேண்டும்.

முகூர்த்தக்கால் ஊன்றிய பின், இரு வீட்டாரும், திருமணச் சடங்குகள் முற்றாக முடிவடையும்வரை, எந்தவிதமான துக்க நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு கொள்ளக் கூடாது என்பர். (பந்தற்கால் ஊன்றுபவருக்குத் தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.)

முளைப்பாலிகை போடல்

பெண் வீட்டில் மூன்று அல்லது ஐந்து மண்சட்டிகளில் மண்பரப்பி நீர் ஊற்றுவும். பாலில் ஊற்றுவதைத்த நவதானியக்களை 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப்பெண்கள் அச்சட்டிகளில் தூவி, நீரும் பாலும் தெளிக்க வேண்டும். (3முறை) இவற்றை சாமி அறைக்குள் வைத்து, திருமணத்தன்று மணவறைக்குக் கொண்டுபோக வேண்டும். அநேகமாக, பொன்னுருக்கலன்று செய்வார்கள். (இதை 3 நாட்களுக்கு முன்னாவது செய்தால் திருமணத்தன்று நவதானியம் வளர்ந்து இருக்கும்)

முளைப்பாலிகை இடுவதன் நோக்கம், திருமணம் செய்து கொள்ளும் மணமக்களும் அவர்கள் குடும்பமும் முளைவிட்டுப் பல்கிப்பெருகி வாழுவேண்டும் என்பதே, “விரித்த பாலிகை முளைக்கும் நிரையும்” என்கிறது சிலப்பதிகாரம். இந்தப்பாலிகையானதைத் திருமணத்திற்குப் பின் நதியிலே சேர்த்து விடலாம்.

நவதானியம் - நெல், கோதுமை, பயறு, துவரை, மொச்சை, எள்ளு, கொள்ளு, உழுந்து, கடலை என்பனவாம்.

பந்தல் அமைத்தல்

முகடுடைய பந்தல் அமைக்கும் வழக்கம் அக்காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்து வந்துள்ளது. பந்தலின் உட்பகுதியில் மேலுக்குத் துணிகளைக் கட்டுவார்கள். அழகுக்காகவும், திருமண சடங்கு நடக்கும் பொழுது பந்தலின் மேலிருந்து தூசி அழுக்குப் பொருட்கள், பல்லி போன்றவை விழுந்து விடாமல் இருப்பதற்காகவும் இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. பந்தலைக் கழுகு, வாழை, தென்னை ஒலைகளால் அலங்கரிப்பர்.

வாழைமரம் ஒருமுறை தான் குலைபோடும். அது போல் எமது வாழ் விலும் திருமணம் ஒருமுறைதான் என்பதை உணர்த்துகிறது. பாக்குக் கொத்துக் கொத்தாகக் காய்ப்பதால் இது புதுத்தம்பதி ஒற்றுமையாக வாழ் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. வாழையும் தென்னையும் “கற்பகத்தரு” இவை அழியாப் பயிர்களாகும். தென்னை நூறாண்டு வாழக்கூடியது.

வாழை ‘வாழையடி வாழையாக’ வளர்வது. தேங்காயும் வாழைப்பழமும் இறை வழிபாட்டில் முக்கியமாகிறது. தம்பதி நிலைத்து நின்று அனைவருக்கும் பயன்படக் கூடியவாறு வாழ வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது.

திருமணம் வசதிக்கேற்ப பெண்வீட்டிலோ, கோயிலிலோ அல்லது வேறு மண்டபத்திலோ வைக்கலாம். அப்படி வேறு மண்டபத்தில் வைப்பதனால் இருவரது வீட்டு வாசல்களிலும் மண்டப வாயில்களிலும், மாவிலை, தோரணம், வாழை மரங்களால் அலங்கரிக்க வேண்டும்.

வாழைமரம் கட்டுவதன் நோக்கம், வாழையடி வாழையாக, வாழைமரம் தழைத்து வளருவது போல, நமது சந்ததியும் பெருகவேண்டும் என்பதாகும். மாவிலை தோரணங்கள் நன்மங்கல முறையாகக் கட்டவேண்டும். வாசலில் நிறைகுடம் வைக்க வேண்டும். வசதிக்கேற்ப வீடுகளையும் மண்டபத்தையும் அலங்கரிக்கலாம். மண்டபத்தில் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டே மணவறை கிழக்கு நோக்கி அமைக்கப்படும். மணவறையின் முன்பு சவாமி, அம்பாள், கும்பங்கள் சந்திரரும்பம், விநாயக பூஜை பஞ்சகவல்வியம் பூசைக்கென ஒரு கும்பம், அக்கினிக் கிரியைக்குரிய பாத்திரம், அம்மி, மஞ்சள் நீர் உள்ள பாத்திரம் ஆகியவை வைக்கப்படும்.

1. விநாயகர்
2. ஓமகுண்டம்
3. அரசாணி
4. சந்திரரும்பம்
5. அம்பி
6. சான மூலை - சவாமி அம்பாள்
7. அக்கினி மூலை - நவக்கிரக கும்பங்கள்
8. மஞ்சள் நீர்ப்பாத்திரம் - மோதிரம் போட்டெடுத்தல்

அரசாணியைச் சுற்றி 4 விளக்குகள் 4 நிறைகுடங்கள் வைக்கப்படும். (4, 5, 6, 7) சந்திர கும்பத்திற்கு முன்பாக முனைப்பாலிகைச் சட்டிகள் வைக்கப்படும்.

குருக்கள் தன் முன்பாக புண்ணியதானத்திற் குரியவற்றை வைத்து, அதன் பக்கத்தில் மஞ்சசட் பிள்ளையாரும், ஒரு கிண்ணத்திற் பஞ்சகவ்வியமும் வைத்திருப்பார். அரசாணி மரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். அதன் இருபக்கமும் ஒருபக்கம் பாலிகைச் சட்டியும், நடுவில் அம்மியும், அதன் பின்பு சிவன் பார்வதி கும்பங்களும் மறுபக்கம் நவக்கிரக கும்பங்களும் ஆக முன்பாக அரசாணிப் பானையும், நான்கு பக்கமும் நான்கு விளக்குகளும் அரசாணி மரத்தைச் சுற்றி நான்கு கும்பங்களும் வைத்துக் கல்யாண மண்டபம் மேற்கூறியபடி நிறுவப்பட்டிருக்கும்.

மணமகன் அழைப்பு

திருமணத்தன்று மணமகனைக் கிழக்கு முகமாக ஒரு பலகையில் இருத்தி அவரின் கைகளில் வெற்றிலையைச் சுருட்டி அதற்குள் சில்லறைக் காசு வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அவருக்கு முன்னால் நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, தாம்பூலம் வைக்க வேண்டும். 3,5,7 என்ற எண்ணிக்கையில் ஆண்களும் பெண் களும் அறுகும் காசும் பாலும் கொண்ட கலவையை மணமகனின் தலையில் ஒரு வெள்ளைத் துண்டை விரித்து அதன் மேல் பாலையிடலாம். முதலில் பால் வைக்கும் போது வடக்கு முகமாய் இருந்து தாய் மாமன் தேங்காய் உடைக்க வேண்டும். பால் வைத்ததும் மணமகன் போய்க் குளித்துவிட்டு வரவேண்டும். பெண் வீட்டாரும் இதில் கலந்து கொள்வார்கள். மணமகன் சாமி அறையில் சாமி கும்பிட்டு கற்பூரம் காட்டி, தாய் தந்தையாரை விழுந்து வணங்கவேண்டும். பெண் வீட்டார் மணமகன் வீட்டிற்கு வரும்போது ஒரு தட்டில் வாழைப்பழம், ஒரு தட்டில் பலகாரம், இன்னொரு தட்டில் பூ எல்லாமாக மூன்று தட்டுக்களுடன் வரவேண்டும். எல்லோருக்கும் விருந்தோம்பல் நடைபெறும்.

கடுக்கன் பூணல்

முன்னாளிற் கடுக்கன் பூணல் என்ற சடங்கும் நடைபெற்றது. இப்போது அது அருகிவிட்டது.

மணமகனைக் கிழக்கு முகமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட சுக்கிணங்காலீயம் 28

இடத்தில் இருத்தி, விநாயகர் வழிபாடு செய்து, தேங்காய் உடைத்து மணமகனுக்கு கடுக்கன்பூட்டு வைபவத்தைச் செய்யலாம்.

தலைப்பாகை வைத்தல்

மணமகன் கிழக்கு நோக்கி நிற்க ஒரு பெரியாரைக்கொண்டு தலைப்பாகை வைக்க வேண்டும். உத்தரியம் அணிவிக்க வேண்டும். உத்தரியம் இடும்போது இடத்தோளின் மேலாக வந்து வலப்பக்கத்து இடுப்பளவிற் கட்டவேண்டும். (அந்தனர் பூணால் அணிவது போல்). அங்கு அவருக்கு பூமாலை தூட்டிக் கொரவிப்பர். அணிவிப்பர். தோழனுக்கும் இதே போல் உடை உடுத்தி, தலைப்பாகையும் உத்தரியமும் இட்டு, மணமகனோடு அழைத்துவருவர். தோழன் மணமகனின் இடப்பக்கமாக நிற்பார்.

மணமகன் புறப்படுதல்

வீட்டை விட்டுப் புறப்படுமுன் வாசலில் இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். மாப்பிள்ளையோடு தோழி (மாப்பிள்ளையின் திருமணமான சகோதரி, அல்லது அவர்களின் உறவுமுறையான திருமணமான பெண் தோழியானவள், திருமணச் சடங்கில் முக்கியபங்கு வகிப்பதால், நடைமுறைகளை நன்கு தெரிந்த சுமங்கலிப் பெண்ணையே அமர்த்த வேண்டும்) தோழன் (பெண்ணின் சகோதரன் அவர்களின் உறவுமுறையிலுள்ள ஒரு ஆண் அநேகமாகத் திருமணமாகாதவராக இருத்தல் வேண்டும்) ஆகியோருடன் உற்றார் உறவினர் மண்டபத்திற்குச் செல்வர். செல்லும் போது தோழி சூறைத்தட்டும், வேறு இரு பெண்கள் 3 தேங்காய் வைத்ததுட்டமும், 3 அல்லது 5 பலகாரங்கள் கொண்ட ஒரு தட்டமும் எல்லாமாக 3 அல்லது 5 தட்டங்கள் கொண்டுபோக வேண்டும். அலங்கரிக்கப்பட்ட வாகனத்திற் செல்வார்கள்.

பலகாரத்தட்டம்

அரியதரம், அச்சப் பலகாரம், பயிற்றம் உருண்டை, வெள்ரொட்டி, சிற்றுண்டி போன்றவை.

தேங்காய்த் தட்டம்

3 முடியுள்ள தேங்காய்களைச் சீவி, அழகாக மஞ்சள் பூசி வைக்கவேண்டும்.

குறைத்தட்டம்

ஒரு பெரிய தட்டில் நெல் அல்லது பச்சை அரிசி பரப்பி, அதன் மேல் குறைச் சேலை, சட்டை, வெற்றிலை 5, முழுப்பாக்கு 3, கஸ்தூரி மஞ்சள் 1, குங்குமம் (டப்பி) 1, தேசிக்காய் 1, வாழைப்பழச் சீப்பி 1, கொண்ணடை மாலை, அலங்காரப் பொருட்கள் முதலிய சாதனங்கள், சீப்பி, கண்ணாடி, பவுடர், வாசனைத் திரவியம், சவர்க்காரம் முதலியன். தாலிக்கொடியோடு, மெட்டி ஒருசோடி ஆகியன வைக்க வேண்டும்.

பெண் புறப்படுதல்

பெண் வீட்டிற் பெண்ணுக்கும் அதேபோல் அறுகு, காக, பால் தலையில் வைத்து நீராட்டி (ருது சாந்தி செய்யாத பெண்ணாகில் அன்று அல்லது முந்தைய நாளில் ருது சாந்தி செய்தல் வேண்டும்). மணப்பெண்ணை அலங்கரித்து மண மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். இங்கும் மாப்பிள்ளை வீட்டார் 3 தட்டங்களோடு வந்து விருந்தோம்பி, பெண்ணை அழைத்துச் செல்வார்கள். பெண் வீட்டை விட்டுப் புறப்படுமுன் ஆரத்தி எடுக்கப்படும். பெண் மணமண்டபத்திற்கு மணமகன் வருவதற்கு முன்னதாகச் செல்ல வேண்டும். மணப்பெண் ஜோடு ஒரு தட்டிற் கோயிலில் அர்ச்சனை செய்யத் தேவையான பொருட்களை அடுக்கி எடுத்துச் செல்லவேண்டும். மண்டபத்திற் பெண் அவருக்கு என்று கொடுக்கப்பட்ட அறையில் இருக்க வேண்டும்.

அர்ச்சனைக்குரிய பொருட்கள் : வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், மழங்கள், ஊதுபத்தி, கற்புரம், பூக்கள்

மாப்பிள்ளை அழைப்பு

மாப்பிள்ளை மண்டபத்திற்கு வந்தவுடன் அவரைப் பெண் வீட்டார் மேன தாளத்தோடு வரவேற்பர். அங்கு தோழன்

மாப்பிள்ளையின் காலைக் கழுவிலிடுவார். அதற்கு உபகாரமாக மாப்பிள்ளை தோழனுக்கு மோதிரம் ஒன்றை அணிவிப்பார். பின் பெண்ணின் தகப்பன் மாப்பிள்ளைக்கு மாலைதூட்டி வரவேற்பார். இரு சமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார். பின் தோழன் கைகோர்த்து வலமாக மணவறைக்கு அழைத்துச் செல்வார். (கும்பத்திற்கு வலது பக்கம்) (Clockwise)

மணமகள் மணவறைக்கு வந்தவுடன் தொடங்கும் திருமணச்சடங்கு முடியும் வரை புரோகிதரின் தலைமையில் நடைபெறும்.

கிழக்குநோக்கியிருக்கும் மணவறையில் தோழன் மணமகனுக்கு இடது பக்கத்தில் அமருவார். மணவறையில் நெல் பரவி அதன்மேல் கம்பளம் விரித்து மணமகனை இருத்துவதுதான் மரபு. கிரியை செய்யும் குருக்கள் மணவறையின் வலது பக்கத்தில் வடக்கு நோக்கியிருப்பார். மணமகனுக்குத் திருநீறு கொடுத்து பவித்திரம் கொடுத்து வலக்கை மோதிர விரலில் அணியச்சொல்வார். பின் சங்கற்பம் செய்து, புண்ணியாகவாசன பூஜை, விநாயகர் பூஜை, பஞ்சகவலிய பூஜை ஆகியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார்.

பவித்திரம் வலதுகை மோதிர விரலில் அணியவேண்டும். இந்தச் சடங்கு, வைபவம் முடியும்வரை ஒரு குற்றமும் நேராமலிருக்கவும் மனம், வாக்கு, காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களினின்றும் காக்கவும், பவித்திரம் அணிவிக்கப்படுகின்றது. பஞ்ச கவலியத்தை அவ்விடத்திற் சுற்றித் தெளித்து அதனைப் பருகும்படி மணமகனுக்குக் கொடுப்பார். இதனால் அந்த இடம் சுத்தமாகுவதோடு மணமகனின் அகமும் புறமும் சுத்தியடையும் என்பதாலும் இவை செய்யப்படுகிறது. இதனைப் புண்ணியாகவாசனம் என்பர்.

அரசாணிக்கால்

முற்காலத்தில் திருமண வைபவங்களுக்கு அரசனுக்கும் அழைப்பிதழ் அனுப்புவார்கள். அரசனுக்கும் எல்லாத்

திருமணங்களுக்கும் செல்லமுடியாத நிலை இருக்கும். எனவே, அவர் தனது ஆணைக்கோலை அனுப்பிவைப்பார். அரசு ஆணைக்கோல் மருவி அரசாணிக்கால் ஆகிவிட்டது. இன்று பதிவுத் திருமணம்போல் அன்று அரசனால் அங்கீரிக்கப்பட்டது. ஆகவே அவரது ஆணைக்கோல் வந்துவிட்டால் அத் திருமணம் அங்கோரம் பெற்றுவிடுகிறது. இதுவே இன்று திருமணப் பந்தலில் முள் முருங்கை மரக் கிளை ஒன்றை வைத்து அதற்குப் பட்டுச்சாத்தி அலங்கரித்து வைப்பதன் காரணமாகும்.

அங்குரார்ப்பணம்

வித்திடுதல் என்று அர்த்தம். அதாவது முளைக்கும் விதைகளை, பாலிகையிலிடல் என்பது. சந்திர சூம்பத்தைப் பூசித்து அதற்கு முன்பாக இருக்கும் மண் சட்டியில் 3 அல்லது 5 சமங்கலிப் பெண்களைக் கொண்டு நவதானியம் இட்டு, தண்ணீர் தெளித்து, புல்பம் சாத்திப் பூசை செய்வது. இதன் அர்த்தம் நவதானியம் செழித்துவளர்வதுபோல் இத் தம்பதி தமது வாழ்வும் செழிப்புடையதாக அமையவேண்டும் என்பதற்காக இப்பூஜை செய்யப்படுகிறது. அப் பெண்களுக்கு வெற்றிலையிற் பழம், பூ வைத்து உபசாரம் செய்தனுப்புவார்கள். அதன் பின் கற்புரம் காட்டப்படும்.

(முன்பே பாலிகை போட்டிருந்தால் தண்ணீர் மட்டும் தெளித்தாற் போதுமானது.)

இரட்சாபந்தனம் (காப்புக்கட்டல்)

தொடங்கிய கருமம் நிறைவுபெறும்வரை எவ்வித தீட்டுக்களோ இடையூறுகளோ, துக்கங்களோ மனமக்களைச் சாராதிருக்கவேண்டிய பாதுகாப்புக் கருதிச் செய்யப்படுவது. (காலமிருத்து, அவமிருத்துப் போன்ற அபாயங்களிலிருந்து காப்பாற்றவும், சர்வ ரோகமும் அனுகாமலும், பீடை, பினி அனுகாமலும் இருக்க வேண்டிய விவாகச் சடங்கு இனிதே நடைபெறவும் கட்டப்படும் நூல் காப்புக் கட்டுதல் ஆகும்.

இதற்கு ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசி பரப்பி, தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், காப்பு நூல் முதலியவற்றை வைத்துப் பூசித்து மாப்பிள்ளையின் வலது மணிக்கட்டில் காப்புக் கட்டுவார்கள். காப்புக் கட்டும் போது மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒரு தேங்காய் உடைப்பார்கள். பின்னர் குருக்கள், சிவன் பார்வதி பூசை முதலியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார். (பின்னர் அக்கினி வளர்க்கப்பட்டு அதற்குரிய பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறும்.) முகூர்த்ததோஷம், லக்கின தோஷம் போன்ற தோஷங்கள் நீங்கும் பொருட்டும் இந்தத் திருமணத்தின் போது நல்லருள் புரியவேண்டுமென நவக்கிரக தேவர்களுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார். அதன்பின் அரசாணி மரத்திற்கும் அதன் நாலு பக்கங்களிலுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார்.

மணமகளை அழைத்தல்

மணமகளை (பட்டாடை அணிந்து, அணிகலன் கள் பூண்டு, முகத்தை மெல்லிய முகத்திரையால் மறைத்தவண்ணம்) தோழிகள், மணமகளின் பெற்றோர் மற்றும் உறவினர் புடைதழு, மணமேடைக்கு அழைத்து வருவர். மணமகனுக்கு வலப்பக்கத்திற் பெண்ணை அமரச்செய்வர். மணமகனுக்குச் செய்யப்பட்ட அத்தனை பூசைகளும் இவருக்கும் செய்யப்படும். பவித்திரம் இடது கை மோதிர விரலில் அணிவித்து, ரட்சாபந்தனம் இடக்கை மணிக்கட்டில் கட்டப்படும். பெண்'வீட்டார்' ஒருவர் தேங்காய் உடைப்பர். பின்னர் இருவரினதும் பெற்றோர்களை அழைத்து மணமகளின் பெற்றோர்கள் பெண்ணின் வலப்பக்கத்திலும் மணமகளின் பெற்றோர் மணமகனின் இடப்பக்கத்திலும் கிழக்கு நோக்கி அமரவர். இவர்களுக்கும் குருக்கள், பவித்திரம், விபூதி கொடுத்து சங்கல்பம் செய்வித்து, இரு வழியிலும், பிதுர்தோஷம் நீங்கவும் இரண்டு (நாந்தி தானம்) தானம் கொடுத்து பிதுர்களின் ஆசியைப் பெறச்செய்வார். பின் கன்னிகாதானக் கிரியைகளை ஆரம்பிப்பார்.

கன்னிகாதானம்

மணமகளை அவரின் பெற்றோர் தாரைவார் த்துக் கொடுப்பதைக் கன்னிகாதானம் என்பர். மணமக்களின் பெற்றோர் இரு பகுதியினரும் சங்கற்பம் செய்து பெண்ணின் பெற்றோர் மணமகனின் பெற்றோராகுக்கும், மணமகனின் பெற்றோர் மணமகளின் பெற்றோராகுக்கும் திலகமிட்டு, பன்னீர் தெளித்து, மரியாதை செய்வர். பின் பெண்ணின் வலக்கரத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், எலுமிச்சம் பழம், தங்கக்காக அல்லது நடைமுறை நாணயம் ஒன்றைக் கையிற் கொடுத்து, பெண்ணின் தந்தை இடதுகை கீழாகவும் வலதுகை மேலாகவும் சேர்த்துப் பிடித்துக் குருக்கள் மணமக்களின் மூன்று தலைமுறைப் பெயர்களையும் மணமக்களின் பெயர்களையும் உரிய மந்திரத்துடன் மூன்று முறைகள் சொல்லி, இரு வம்சம் தழைக்கவும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கு பயன்களையும் பெறவேண்டியும் எனது மகளைக் கன்னிகாதானம் செய்துதருகிறேன். எல்லா வித செல்வம் பெற்று எனது மகளைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்வார். மணமகனின் சம்மதம் பெற்றவுடன் மணமகளின் தாயார் நீர் விட்டுத் தாரைவார்க்க, தந்தையார் மணமகளின் கைகளை மணமகனின் கரங்களில் ஓப்படைப்பார். அப்போது மங்கள வாத்தியம் முழங்க, பெண்வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, மணமகன் பெண்ணைத் தானம் எடுப்பார். தொடர்ந்து மணமகன் கொண்டுவந்த தாலியோடு கூறைத் தட்டத்தை விதிப்படி பூசித்து, ஆசீர்வதித்து அக்கினியாற் சுத்திசெய்தபின், அச் சபையிலுள்ள பெரியோர்களிடம் காட்டி நல்லாசி பெறப்படும். பின் மணமகன் மணமகளிடம் கூறையைக் கொடுப்பார். மணமகனும் தோழியுடன் சென்று கூறையை உடுத்தி மீண்டும் மனவறைக்கு அழைத்துவரப்படுவார். இதற்கிடையிற் குருக்கள் மாங்கல்யத்தை எடுத்துச் சுத்திசெய்து, மந்திரம் சொல்லி, சந்தனம், குங்குமம் சாத்தி தீபம் காட்டி, சம்பாத ஹோமம் செய்து பூசை செய்வார். (சம்பாத ஹோமம் - சிருவத்தில் நெய் எடுத்து ஆகுதி செய்து மிகுதி நெய்யைத் தாலியில் விடுதல்) மணவறையைச் சுற்றி நிற்பவர்களுக்கு அட்சதை மலர்கள் கொடுக்கப்படும்.

தாலிக்டுதெல்

குறை உடுத்திவந்த மணமகள், மீண்டும் மணமகனின் வலப்புறத்தில் கிழக்கு நோக்கி அமர் வார். குறித்த சுபமுகார்த்தத்தில் மணமகன் எழுந்து மணமகனின் வலப்புறம் சென்று, வடக்குநோக்கி நின்று, இறைவனைத் தியானித்து, குருக்கள் ஆசீர்வதித்துக் கொடுக்கும் மாங்கல்யத்தை இரு கரங்களாற் பற்றி, கெட்டிமேளம் முழங்க, வேதியர் வேதம் ஓத, மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, பெரியோர் அட்சதை மலர்கள் தூவ, ஒருபெண் பின்னால் தீபம் பிடிக்க, மணமகன் மேற்குத் திசைநோக்கித் திரும்பிப் பெண்ணின் கழுத்தில் திருமாங்கல்யம் பூட்டுவார். அப்போது சொல்லப்படும் மந்திரம்.

“மாங்கல்யம் தந்துநாநேந மம ஜீவன ஹேதுநா//
கண்டே பத்தாமி ஸீபகே ஸுஞ்ஜிவசரதசதம்”//

‘ஓ! பாக்கியவதியே’ யான் சிரஞ் சீவியாக இருப்பதற்குக் காரணமான மாங்கல்யத்தை உன் கழுத்தில் கட்டுகிறேன். நீயும் நூறாண்டு வாழ்வாயாக. என்று குருக்கள் கூறும் மந்திரத்தை மனதிற்கொண்டு தாலி முடிச்சில் திருநீறு இட்டு தனது இடத்தில் இருக்க வேண்டும். மணமகனின் உச்சந்தலையிற் குங்குமத்தால் திலகமிடவேண்டும்.

தாலி - தாலியிற் சிவவிங்கம், விநாயகர் அல்லது லட்சுமியின் திருவுருவம் அமைத்தல் நல்லது. கொடியும் தாலியும் அதன் அருகில் கோர்த்திருக்கும் இரு தங்க நாணயங்களும் சேர்ந்து (9,11...) என்ற ஒற்றைஎண் வரக்கூடிய அளவு பவுணில் செய்யவேண்டும். தாலிக்கொடியிற் சேர்க்கப்படும் தங்க நாணயம் ஆங்கில நாணயமாக இருக்கவேண்டும் என்ற நியதியில்லை. அந்த நாணயத்திற் கடவுளின் உருவங்களும் விருப்பத்திற்கேற்ப அமைக்கலாம்.

மாலை மாற்றுதல்

மணமகள் எழுந்து வடக்கு நோக்கி இறைவனைத் தியானித்து, மணமகன் கழுத்தில் மாலை தூட்டுவாள். மணமகன்

மணமகளைத் தன் இடப்பக்கத்தில் அமரச்செய்து, மாலை தூட்டுவான். மாலை மாற்றுதலின் பொருள் : இருமனம் கலந்து ஒருமனமாகி இல்வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தல். மூன்றுமுறை மாலை மாற்றல் வேண்டும்.

தொடர்ந்து கொண்டுவந்த மங்கலப் பொருட்களாகிய மஞ்சள், குங்குமம், பூ, வாசனைப் பொருட்கள், சீப்பு, கண்ணாடி முதலியவற்றை மணமகன் மணமகனிடம் கொடுப்பார். கணவன் மனைவியாக ஆனின் தம் மங்கலக்கோலத்தை இருவரும் கண்ணாடியிற் பார்த்து மகிழ்வர்.

பால்பழம் கொடுத்தல்

பால், வாழைப்பம் கலந்து மணமகள் முதலில் மணமகனுக்கு மூன்றுமுறை கொடுப்பார். பின் மணமகன் மணமகனுக்கு மூன்றுமுறை கொடுப்பார். நாயகன் நாயகியை கொள்ளல் மறைவிற் செய்யவேண்டும் என்பதால் திரையொன்று மூன்னாற் பிடிக்கப்படும். முதன் முதலில் தம்பதி தமக்குக் கொடுக்கப்படுவது இனிப்புப் பதார்த்தமாகையால் வாழ்க்கை இரிமையாக இருக்கவேண்டும் என்று உணர்த்தவே இச் சடங்கு.

கோதரிசனம்

இல்லறவாழ்வு தொடங்கும் தம்பதி தம் வாழ்வுக்குவேண்டிய அட்ட ஜஸ்வரியங்களையும் வேண்டிப் பகவை இலட்சமிதேவியாக வணங்குவர். பகவைக் கிழக்குமுகமாக நிறுத்திச் சந்தனம், குங்குமம், புஸ்பம் சாத்தித் தீபாராதனை செய்து வணங்குவர். பகவின் உடலெங்கும் உறைகின்ற சகல தேவர்கள், முனிவர்கள், தெய்வங்களின் ஆசீர்வாதங்களும் இதன்மூலம் கிடைக்கும். அரிசி, காய்கறி, தட்சணை வைத்து தானம் வழங்கவேண்டும்.

பானிக்கிரகனம் (கைப்பிழுத்தல்)

தருமம் செய்வதற்காகவும் சந்ததி விருத்திக்காகவும் திருமனம் செய்யப்படுகிறது. பானிக்கிரகனம் என்றால் மணமகனின் கையை மணமகன் பிடிப்பது என்று பொருள். ‘நீயும் நானும் முதுமையடைந்துவிட்டாலும் கூட ஒருவரைவிட்டொருவர் சீக்கிரகனம்’ 36

பிரியாதிருப்போம் என்று உன் கையைப் பிடிக்கிறேன்.' என்று கூறி மணமகளின் கையைப் பிடிக்கவேண்டும். ஆணின் வலக்கை பெண்ணின் வலக்கையைப் பிடிக்கவேண்டும். பின்னர் ஏழு அடி எடுத்துவைத்து அம்மி மிதித்து அக்கினியை வலம் வருவார்கள். வலம்வரும்போது தோழியும் சேர்ந்துவருவர். பஞ்ச பூதங்களின் சாட்சியாக கையைப் பிடிப்பதாக ஒருகருத்துமணப்பெண்ணால் ஜம்புலன்களால் செய்யப்படும் செயல்கள் கணவனுக்கு மட்டுமே உரியவை. கன்னியின் கையை வரண் கிரகிப்பது என்பது பொருள்.

ஏழு நடத்தல்

பெண்ணின் வலதுகாலை மணமகன் வலதுகைகளாற் பிடித்து ஏழடி எடுத்துவைக்கும்படி செய்யவேண்டும். ஓவ்வொரு அடிக்கும் ஓவ்வொரு மந்திரம் சொல்லப்படும்.

- (1) உனக்கு வாழ்க்கையில் உணவு குறைவில்லாமல் அளிப்பதற்கு இறைவன் உன்னைப் பின் தொடர்ந்துவரட்டும்
- (2) உடல் வலிமை கிடைக்க இறைவன் பின்தொடரட்டும்
- (3) விரதத்தை அனுஷ்டிக்கும் பொருட்டு உன்னை இறைவன் பின்தொடர்ந்துவரட்டும்.
- (4) சுபழும் மனச்சாந்தியும் கிடைக்க இறைவன் உன்னைப் பின்தொடரட்டும்)
- (5) பசுக்கள் முதலான பிராணிகள் விருத்தியடையப் பின் தொடர்ந்துவரட்டும்.
- (6) சகல செளபாக்கியங்களும் கிடைக்க பின்தொடர்ந்து வரட்டும்.
- (7) உன் வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் சுப காரியங்கள், ஹோமங்கள் குறையின்றி நிறைவேற இறைவன் உன்னைப் பின்தொடர்ந்து வரட்டும். ஏழடிகள் நடந்து நாம் இருவரும் சிநோகிதரானோம். இருவரும் சேர்ந்து இந்த ஏழு செல்வங்களையும் ஈட்டுவோம். இன்ப துன்பங்களைச் சேர்ந்தே அனுபவிப்போம். 'என்னுடன் கூடவா' எனும் பொருளில் இந்நிகழ்ச்சி அமையும். இதற்கு "ஸ்பத பதி" என்று பெயர்.

அம்மியிதிக்தல்

பெண்ணின் வலதுகாலை (அதாவது எட்டாவது அடி) மண்மகன் கையால் தூக்கி அம்மியில் வைத்து பெருவிரலுக்கு அடுத்துள்ள விரலில் மெட்டி அணிவிப்பார். இந்தக் கல்லைப்போல் நிலையாக நின்று உன் எதிரிகளைச் சுகித்துக்கொள். இது பெண்ணுக்குக் கற்பையும், ஆணுக்கு ஒழுக்கத்தையும் புகட்டுகிறது. கல் ஸ்படி ஏதையும் தாங்குமோ, அதுபோல் வாழ்க்கையிலும் இன்பதுன்பங்களைக் கண்டு கலங்காமல் உறுதியான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து நடக்கவேண்டும். என்று உணர்த்துகிறது.

தொடர்ந்து அக்கினியை வலம்வந்து ஓமகுண்டத்தில் நெற்பொரியும் ஓமப் பொருட்களையும் இடுவார்கள். திரும்பவும் இரண்டாம் முறை அக்கினியை வலம்வரும் போது இடக்காலை அம்மியில் வைத்து மெட்டி அணிவிக்கப்படும். திருமணமான பெண் அவளைப் பார்க்கும் இன்னொரு ஆடவன் அவள் திருமணமானவன் என்பதை உணர்த்த மெட்டி அணிவிக்கப்படுகிறது.

கணனயாழி எடுத்தல்

மூன்றாம் முறை அக்கினியை வலம்வரும் போது, கிழக்குப் பக்கத்தில் வைத்திருக்கும் மஞ்சள் நீர் நிறைந்த பாத்திரத்தில் இருக்கும் மோதிரத்தை இருவரும் தேடி எடுக்கவேண்டும். இது மூன்று முறைகள் நடைபெறும். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து எடுத்தல் வேண்டும். இது தம் வாழ்க்கையிலும் விட்டுக்கொடுத்து வாழ வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அருந்ததி பார்த்தல்

மூன்றாம் சுற்றில் அருந்ததி பார்த்தல் நடைபெறும். இருவரையும் சூட்டிக்கொண்டு மண்டபத்தின் வடக்கு வாசலுக்கு வந்து வானத்தில் இருக்கும் நடசத்திரங்களுக்குப் பூஜை செய்து அருந்ததியைக் காண்பிப்பார்.

“நிரந்தரக் கற்பு நட்சத்திரமாக மின்னுவேன்” என்று ஆணையிடுவதாகும். சப்தரிவிகள் கிருத்திகை எனப் பெயர் கொண்ட தங்கள் மனைவிகளுக்குள்ளே முதலானவளான அருந்ததியை எப்படி நிலைத்திருக்கச் செய்தார்களோ, அப்படி மற்ற ஆறு கிருத்திகைகளும் அருந்ததியைப் போலிருக்கச் செய்கின்றனர். இந்த அருந்ததியைத் தரிசனம் செய்வதால் என்னுடைய மனைவி எட்டாமவளாக வளர்ச்சி பெறுவதற்கேயாகும். இந்த நட்சத்திரத்தைக் காட்டுவது நல்ல வாழ்க்கையையும் வளத்தையும் பெறுவதற்கேயாகும்.

அருந்ததி வசிட்டரின் மனைவி, சிறந்த பதிவிரதை, வானத்தில் துருவ மண்டலத்திற்கு அருகில் ஏழு நட்சத்திரங்களுக்கிடையில் வசிட்ட நட்சத்திரமும், அதன் அருகில் அருந்ததி இருப்பதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அருந்ததியோடு சேர்த்து துருவ நட்சத்திரத்தையும் காட்டுவார்கள். துருவ நட்சத்திரம் விண்ணில் ஒரு நிலையான இருப்பிடத்தை உடையவராகவும் மற்ற விண்மீன்கள் நிலைத்திருப்பதற்கு காரணமாகவும் கட்டுத்தறியாகவும் இருப்பதால் ‘ஏங்களை எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவீராக’ என்று தரிசிப்பதாகும். இவர்கள் எம் வாழ்க்கையில் ஒரு வழிகாட்டியாக அமைகிறார்கள். துணைவனைப்போல் மனமகனுக்கு ஸ்திரத்தன்மையும் அருந்ததியைப்போல் மனமகனுக்குப் பதிவிரதா தன்மையும் இருத்தல் வேண்டும்.

பொரியிடுதல்

அக்கினியை மூன்று முறை வலம் வரவேண்டும். ஓவ்வொரு முறையும் வலம் வந்து மனமக்கள் கிழக்கு நோக்கி நிற்க, தோழன் நெற்பொரியைக் குருக்களிடம் இருந்து பெற்று, மனமகனின் கைகளில் கொடுக்க, மனமகன் மனமகனின் கையிற் கொடுத்து மனமகனின் கைகளைத் தன் கைகளால் தாங்கி ஓமுகுண்டத்தில் இடுவார்கள். “அக்கினி பகவானே சகல செல்வங்களையும் எமக்குத் தந்தருள வேண்டும்” என வேண்டிக்

கொண்டு பொரியிடுதல் வேண்டும். நெல், பொரியாக மலர்வது போல் நம்வாழ்வும் மலரவேண்டும் என்பதே தத்துவம்.

முன்றாம் முறை சுற்றி வந்தவுடன், பூர்ணாகதிக்குரிய பொருட்களைத் தட்டத்தில் வைத்து, குருக்கள் மனமக்களுக்குக் கொடுக்க, இருவரும் சேர்ந்து குண்டத்திற் சொரிதல் வேண்டும்.

அக்கினி பகவானிடம் சேர்க்கும் சகல திரவியங்களும், அக்கினி பகவான் அந்த அந்தத் தெய்வங்களிடம் ஒப்படைத்து விடுவார் என்பதை வேதங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே, அக்கினியில் ஆவாகனம் செய்யப்பட்ட மூர்த்திகளுக்குச் செய்யும் சடங்கைக் குறைவின்றிச் செய்து, அவர்களுக்குப் பரிபூரண பலன் வேண்டி அனுப்பவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துச் செய்வதே ஓமம்.

அதன் பின் தீபாராதனை செய்து, ஓமத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ரட்சயை (கரிப்பொட்டு) மனமக்களுக்கு திலகமிட்டு, ‘விபூதி’ சந்தனம் கொடுத்து ஆசிவழங்குவார் குருக்கள்.

ஆசீர்வாதம்

மனமக்களைக் கிழக்கு முகமாக நிற்க வைத்துக் குருக்கள் பிரார்த்தனை செய்து, மந்திரத்துடன் ஆசீர்வாதம் சொல்லி, மனமக்களுக்குச் சிரசில் அட்சதையிட்டு ஆசீர்வதிப்பார். தொடர்ந்து மனமகனின் பெற்றோர். மனமகனின் பெற்றோர், சபையோர் ஆசீர்வதிப்பார்.

அட்சதை

முனை முறியாத பச்சையரிசி, அறுகம்புல், மஞ்சள்மா கலந்த கலவையை அறுகரிசி என்று சொல்வார்கள். பெரியோர் இரண்டு கைகளாலும் அறுகரிசி எடுத்து “ஆல் போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேறுன்றி, மூங்கில்போல் சுற்றம் முழுமையாய்ச் சூழப்பதினாறு பேறு பெற்றுய் பெருவாழ்வு வாழ்க்க” என வாழ்த்து உச்சியில் 3 முறை இடவேண்டும். மனமகனுக்கு 3 முறையும் மனமகனுக்கு 3 முறையும் தனித்தனியே இடவேண்டும். உறவினர்களும் நண்பர்களும் மனமக்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்கி மகிழ்வர்.

நிறைவு

மனமக்களின் கைகளிற் கட்டப்பட்ட காப்புக்களை அவிழ்த்து, பலித்திரங்களைக் கழற்றி, அவற்றுடன் பெற்றோரின் பலித்திரங்களையும் வெற்றிலையில் வைத்து குருக்களின் தட்சணையும் சேர்த்துக் குருக்களிடம் கொடுக்க வேண்டும். குருக்களுக்கு அரிசி, காய்கறி தானம் வழங்கப்படும்.

ஒருத்தி

இரு தரப்பிலுமிருந்து ஒரு பெண்ணாக இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். தம்பதிக்கு தீயசக்தியினால் தீமை ஏற்படாமலும், கண் திருஷ்டி நீங்கும் பொருட்டும் இவை செய்யப்படுகின்றன.

விருந்துபசாரமும் நடைபெறும். மனமக்கள் இருவரும் அர்ச்சணைத் தட்டோடு ஆலயம் சென்று வணங்கி, அர்ச்சணை செய்து, மனமகள் இல்லம் செல்வர். அங்கு வாசலில் ஆரத்தி எடுத்து, வலது காலை முத லில் வைத்து வீட்டுக்குள் செல்வர் முதலில் பூசை அறைக்குள் சென்று வணங்கிய பின், பால் அருந்தக் கொடுப்பார்கள்.

பூதாக்கலம்

மனமக்களுக்கு ஓரே இலையில் மனமகன் உணவு பரிமாறி, மனமகனுக்கு முதலில் தன் கையால் உணவூட்டிய பின், மனமகன் மனமகனுக்கு உணவூட்ட வேண்டும்.

பின் மனமகன் மனமகனைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வார். அங்கும் ஆரத்தி எடுத்து உட்செல்வர். வலது கால் எடுத்து உட்சென்று பூசைஅறை சென்று வணங்கி, பெற்றோரின் காலிலும் விழுந்து வணங்குவர்.

சில தத்துவங்கள்

- ◆ தாலி கட்டிய பின் மனமகன் மனமகளின் உச்சந்தலையில் குங்குமத்தால் திலகமிடுவார். இது அவள் தன் கணவனுக்கே உரியவள் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே.

அத்தோடு அவ்விடத்திற்றான் மகாலட்சுமியும் வாசம் செய்கிறாள்.

- ◆ மாங்கல்யம் துட்டும்போது கெட்டிமேனம் கொட்டுவது சபையில் உள்ளோர் யாராவது தும்முதல், அபசகுணவார்த்தைகள் பேசுதல் போன்றவை மணமக்களுக்குக் கேட்கக் கூடாது என்பதற்காகவே.
- ◆ மஞ்சட் கயிற்றில் தாலி கட்டும்போது மூன்று முடிச்சுப் போடுவார்கள்.

முதலாவது முடிச்சு - கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவள் இரண்டாவது முடிச்சு - தாய் தந்தையருக்குக் கட்டுப்பட்டவள் மூன்றாவது முடிச்சு - தெய்வத்திற்குப் பயந்தவள்

தாலி கட்டும்போது தூவப்படும் அட்சை, மணமக்களைத் தீய சக்திகளிடமிருந்து காப்பதற்கும் வளமான வாழ்க்கை அமைவதற்கும் ஆசீர்வதிப்பதாகும். தாலி கட்டும்போது கைவிளக்கு ஏந்தி நிற்பது, ஏனென்றால் தாலி கட்டியதற்கு விளக்கு ஏந்தியவர் ஒரு சான்றாவார். இன்னொரு விளக்கம் சகுனத் தடைகள் ஏற்படாமலிருக்க.

திருமணத்தின்போது மணப்பென் முகத்திரை அணிவது ஏன்?

முற்காலத்தில் மணமகள் தாலி கழுத்தில் ஏறும்வரை மணமகனைப் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே முகத்திரை அணிந்து மணவறைக்கு அழைத்து வந்தார்கள். அத்தோடு கண்திருஷ்டிகளிலிருந்தும் விமர்சனங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பதும் ஒரு காரணமாகும். தாலி ஏறியதும் முகத்திரையை அகற்றி, நான் இப்போது “இவரின் மனைவியாகிவிட்டேன்” என்று சபையோருக்குத் தன் முகத்தைக் காட்டுகிறாள்.

அட்சதை

அட்சதை என்றால் குத்துப்படாததும், பழுதற்றதும் என்று பொருள்படும். பழுதுபடாத பச்சை அரிசியைப் போல், வாழ்க்கையும் பழுதுபடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆசி வழங்கும் போது, பெரியவர்கள் அதைத் தெளிக்கிறார்கள். (நுனி முறியாத முழு அரிசியாக இருக்க வேண்டும்.)

நெல்லிலிருந்து பிரித்தெடுத்த முளையுள்ள அரிசியுடன் மஞ்சட்பொடி, பன்னீர், மலர் இதழ்கள் ஆகியவற்றைக் கலந்து அட்சதை தூவுவதே முறையாகும்.

ஆரத்தி

ஒரு தட்டில் 3 வாழைப்பழத் துண்டுகளை வைத்து அதன் நடுவே திரியைச் சொருக வேண்டும். இலகுமுறை ஒரு நெருப்புக் குச்சியிற் பஞ்சைச் சுற்றி நெய்யில் தோய்த்து வாழைப்பழத்தின் நடுவே குத்துவதாகும். தட்டில் திருஷ்டி கழிப்பதற்காக மஞ்சளும் சண்ணாம்பும் சிறிது நீர்விட்டுக் கலந்து வைக்கவும். இக்கலங்களை சிவப்பு நிறமாக மாறிவரும். அவசரத்திற்குக் குங்குமம் பாவிக்கலாம். (வெளிநாடுகளில் இருப்பவர்கள் சண்ணாம்புக்குப்பதில் அப்பச்சோடா (சோடியம் பைகாபனேற்) பாவிக்கலாம்.

ஆரத்தி எடுக்கும்போது, யாருக்குத் திருஷ்டி கழிக்கிறோமோ அவரை நிற்கவைத்து (கிழக்கு முகமாக அல்லது வடக்குப் பார்த்து நிற்க வேண்டும்.) அவரை இறைவனாக நினைத்து இறைவனுக்கு நாம் எப்படிக் கற்பும் காட்டுகிறோமோ அதே போல் ஆரத்தித் தட்டைச் சுற்ற வேண்டும். (வலம் சூழியாக)

மணமக்களுக்கு ஆரத்தி எடுக்கும்போது, மணமகன் பக்கத்தில் மேலெழும்பி மணமகள் பக்கமாக ஆரத்தி கீழிறங்க வேண்டும். 3 முறை செய்ய வேண்டும். கீழே 3 தரம் நேராக அசைத்து ஆட்டிப் பின் மேலெழும்பிச் சுற்ற வேண்டும்.

திருமணத்தில் அறுகரிசி கூடும் முறை

எமது இந்துசமய விளக்கப்படி அறுகரிசி (அட்சதை) பெரியோர்கள் இருக்கைகளிலும் எடுத்து மணமக்களின் சிரசில் தூவிப்பின், இரு தோள்களிலும் இடுப்பு, முழந்தாள் என்று மேலிருந்து கீழேவர வாழ்த்த வேண்டும். (3முறை) அல்லது சிரசில் மட்டும் 3 முறை தூவி ஆசீர்வதிக்கலாம்.

நாங்கள் மணமக்களை பார்வதி பரமேஸ்வரன் தெய்வமென கருதுவதால் தெய்வத்திற்கு பாதத்திலிருந்து சிரசிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். மணமக்கள் மானிடர்கள் ஆகையால் சிரசிலிருந்து பாதத்திற்கு வரவேண்டும் என்று சொல்வார்கள். இவ்விரண்டு விதமான வருணனைகளையும் எமது இலக்கியங்களிற் காணலாம். பாதாதி கேசமா? கேசாதி பாதமா? இவை வர்ணனைகளே அன்றி அட்சதை தூவுவதற்கல்ல. தெய்வத்திற்கு நாம் செய்வது பாத பூஜை, பூ சொரிவதல்ல. அத்தோடு மணமக்களை பெரியோர்களே அட்சதை தூவி ஆசீர்வதிப்பார்கள். ஆகவே சிரசில் இருந்துதான் வரவேண்டும். மீனாட்சி சுந்தரேசர் கல்யாணத்தில் தேவர்கள் வானிலிருந்து மலர்தூவி ஆசீர்வதித்து வாழ்த்துவதாகப் புராணம் சொல்கின்றது. ஆகவே, அரிசி மேலிருந்து கீழே வருவதுதான் சாலப் பொருந்தும். (காலிலிருந்து தலையை நோக்கிச் செய்யப்படும் கிரியைகள் அபரக்கிரியைகளிலும், பிதுர்க்கடமையின் போதுமேசெய்யப்படுகின்றது. பிரிந்த உயிர் பூலோகத்திலிருந்து மேல் நோக்கி விண்ணுலகம் செல்வதாக எடுத்துக் காட்டவே காலிலிருந்து தலையை நோக்கிக் கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன.)

கௌர් කංයාණ වෙබොක්මේ

திருமணத் திகதி முற்றாகியதும் கவனிக்க வேண்டியவை

- 1) ஆண், பெண் இருவரின் ஜாதகப் பொருத்தம் பார்த்து திருமணத் திகதியும், பொன்னுருக்கல் திகதியும் நிச்சயிக்கப்பட வேண்டும்.
- 2) திருமண மண்டபம் ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.
- 3) புரோகிதரை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 4) நாதஸ்வரம், மேளம் ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 5) மணப்பெண்ணை அலங்கரிக்க உரியவரை நியமிக்கவும்.
- 6) மணவறை, மாலை, திருத்தொங்கல், வாழையரம் கட்ட பூக்காரணை நியமிக்க வேண்டும்.
- 7) கோலம் போட ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 8) விருந்தினர்களின் எண்ணிக்கைப் பிரகாரம் உணவு ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.
- 9) படம், வீடியோ ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 10) திருமண அழைப்பிதழ் அச்சடித்து விநியோகித்தல்.

புதுமனைப் புகுதல்

மங்கலமான மனை

மனை மங்கலமானது, மங்கல மனை எவ்வாறு உருவாகின்றது என்ற வினா வரும். ஆம்! இதற்கான விடை நமது முன் னோர்களே வகுத்து எமக்குத் தந்துள்ளார்கள். நமது முன் னோரின் வழிமுறைகளைத் தற்காலத்தில் ஒரு சிலராற் கவனிக்காத நிலையையும் காண்கிறோம். ஆகவே சாஸ்திரம் தெரிந்த நல்ல ஒரு குருவை அணுகி மனை அமைப்பது சம்பந்தமாகத் தகுந்த ஆலோசனை பெற்றிருப்பின் வீடு கட்ட ஆரம்பிப்பது நல்லது.

ஒருவர் வீடு கட்ட நிலம் வாங்குகின்றார் எனக் கொள்வோம். அந்த வெற்று நிலம் ஊறல் நிலமாக இருக்கக் கூடாது. செம்மன் என்றால் நன்று.அங்கே மா, பலா, வேம்பு போன்ற மரங்கள் இருப்பின் நல்லது. அரசு, ஆல் கூடாது. கோயிற்பார்வை வீட்டு நிலத்துக்கு நல்லதல்ல. இவை பொதுவாக மனை கட்டத் தொடங்கும் போது நாம் அவதானிக்க வேண்டிய சில அம்சங்களாகும்.

ஒருவர் வெற்று நிலத்தில் வீடு கட்ட ஆரம்பிப்பது எப்படி?

வெற்று நிலம் எனும்போது, அங்கே பலவித சேதங்கள் இருக்கலாம். இதனாற் பெரியவீடுகள் கூடப் பாழடைந்த நிலையில் உள்ளதைக் காணலாம். ஆகவே, வைரவர் சாந்தி, பூஜை முதலிற் செய்து, நிலக் குற்றத்தை நீக்க வேண்டும். அதன் பின்பு அத்திவாரம் இடலாம். அத்திவாரத்திற்கு முன் நவதானியங்களை முளைக்க விடவும். பின் பகவையும் கன்றையும் அங்கு கொண்டுவந்து கட்டவும்.

அத்திவாரம் கொது எவ்வாறு?

அத்திவாரமிடுவதற்கு உரிய நன் நாள் பார்க்கவேண்டும். அத்திவாரம் இட எழுந்திருப்பு நாள் விசேஷமானது. (எழுந்திருப்பு
— கண்ணாக்கீம் —) 46 ——————

நாள் - வாஸ்து புருஷன் எழுந்திருக்கும் நாள்)
வாஸ்து புருஷன் - கிருகதேவதை

அத்திவாரம் இடேம்போது தேவயான பொருட்களாவன :

நண்டுவளையில் இருக்கும் மன்

யானைத்தந்த மன்

காளைக் கொம்பு மன்

குளத்து மன்

புற்று மன்

நவரத்தினம்

45 நாட்கள் (ஒரு மண்டலம்) பூஜிக்கப்பட்ட வாஸ்த்து இயந்திரம் முதலானவற்றை ஒரு மரப்பேழையுள் வைத்துத் தயார் செய்தல் வேண்டும்.

அத்திவாரம் இடமுன் சிவாச்சாரியாரைக் கொண்டு விக்னேஸ்வரபூஜை செய்த பின், குரு ஆசிபெறல் வேண்டும். பின்னர் கட்டிடத்தைக் கட்டுபவரை அழைத்து, அவருக்கு வஸ்திரம், தட்சிணை கொடுத்து உபசரணை செய்தபின் அத்திவாரம் இடுவதற்கான குழியில் தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் காட்டி, பிள்ளையாரை வழிபட்டு, தாயறையின் நிருதி (தென்மேற்கு) மூலையில் அத்திவாரப் பெட்டியை வைத்து அத்திவாரம் இடலாம். கட்டிடத்தை நிர்மாணிப்பவர் உடனே சீமெந்து கலவையிட்டு, அதனை மூடிவிடுவார். வடக்கிழக்கிலும் இடலாம்.

வீட்டுக்கான நிலை வைப்பது எப்படி?

ஆம்! வலது காலை முன்வைக்கும் வாசல் அல்லவா? ஆதலாற் குருவிடம் சென்று நல்ல நாள் பார்த்த பின், அந்நாளிலே பிள்ளையார் பூஜை வழிபாட்டோடு வீட்டின் கதவுகளுக்கான நிலையை வைக்கலாம். முக்கியமாக வாசற் கதவு நிலை, அடுத்து பூஜை அறையின் நிலை.

வீட்டு வகை கவப்பது எப்படி?

வீட்டின் கீழ்ப்பாகம் நிறைவேறியதால் மேற்பாகம் முக்கியமாகின்றது. வீட்டின் மேற்பாகத்தைத் தாங்குவது வளையாகும். ஆதலால், பிள்ளையார் வழிபாட்டுடன் வளை வைக்கும் வைபவத்தைச் செய்யலாம்.

வீடு வேய்தல் எவ்வாறு செய்யப்படும்?

பழையகால முறையானது ஒலையால் வீட்டை வேய்தல் ஆகும். ஆனால், இப்போது ஒடுபோடுகிறார்கள். ஆகவே, ஆகாய நிழல் வீட்டிற் படாது, வீட்டின் மேற்பாகத்தை மூடும்போது தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் காட்டி, பிள்ளையாரை வழிபட்ட பின்பு, ஒடுகளால் வீட்டின் மேற்பாகத்தை மூடலாம்.

வீடு குடிபுகும் முறை யாது?

வீடு குடிபுகும் பொழுது இல்லத்தலைவன் குருவிடம் (அந்தணர்) சென்று இல்லத் தலைவியின் நட்சத்திரத் திற்கேற்ப நாள் வைப்பது முதற்படியாக அமைதல் வேண்டும்.

வீடு குடிபுகுமுன் வாசலில் பக்மாடு கட்டி, தூபம் இட்டு, அகன்ற வாயுவையும் விடி ஜந்துக்களையும் அகற்றல்.

வீட்டைச் சுற்றி மா, பலா, வேம்பு, பூமரங்களை நடல் வேண்டும். வேலையாட்கள், வருவோர், போவோரெனப் பலரும் உலாவிய இடமாகையாலும், இல்லறம் செழிப்பதற் காகவும், அந்நிலத்திலும் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட பொருட்களிலுள்ள தோஷங்கள் நீங்குவதற்காகவும், வீடு குடிபுகு முன் வாஸ்து சாந்தி செய்வர்.

வீடு குடிபுகும் நாளில் சிவாச்சாரியார் பிள்ளையார் வழிபாடு, நவக்கிரக வழிபாடுகளுடன், சிவன் அம்மன் வழிபாடு செய்து, விரேசமாக மகாலக்ஞி வழிபாடுகளையும் செய்வார். இவ்வழிபாடு பூஜை, ஹோமம் என்பன கொண்டு நிகழ்வதாகும்.

அதன் பின்னர் பூஜை செய்த கும்ப நீரால் இல்லத் தலைவன், தலைவி ஆகியோர் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு புத்தாடை அணிந்து, இறைவழிபாடு செய்வர். பின் முதன்முதலாக அடுப்பு மூட்டி, பால்காய்ச்ச ஆயத்தமாவர். பால் புனிதமானது, வெண்மையானது ஆதலால் இல்லத்தலைவி பாலைப் பொங்கிப் பூஜைக்கு அர்ப்பணிப்பது வழக்கம்.

தமது குலதெய்வக் கோயிலிலோ அல்லது வேறு விசேஷம் பெற்ற கோயிலிலோ வீடு குடிபுகுதலுக்குத் தேவையான பொருட்கள் முதல் நாளே வைத்து (ஆலயத்தில் ஒரு நாள் இருப்பது நன்று) அடுத்த நாள் உரிய நேரத்தில் அரச்சனைத் தட்டுடன் சென்று பூஜை செய்து, பின் அனைத்துப் பொருட்களையும் கொண்டு வருதல் வேண்டும். சிறப்பாக பெண்கள் கொண்டு வருவதே முறை. தெய்வப்படங்கள் மங்கலப் பொருட்கள், பிரதானமாகக் கண் ணாடி என்பவற்றைக் கோவிலிலிருந்து எடுத்து வரும்போது புதுமனையின் வாசலில் ஒரு பகவைக் கட்டி வைத்து, அதில் முழித்த பின்பே இவற்றைப் புதிய வீட்டிற்குள், ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசையில் எடுத்துச் சென்று பூஜை அறையில் வைக்க வேண்டும்.

பூஜைகள் இனிது நிறைவேறியதும் சிவாச்சாரியாருக்கு உபசரணைகள் செய்து, அவரது ஆசியைப் பெற்று வாழும் முறை, இன்னமும் இலங்கையில் சைவப் பெருமக்கள் மத்தியில் இருந்து வரும் வழிமையாகும்.

ஒரு மனையை அமைக்கும் போது சுவாமி அறையே, சமையற்கூடம், வாழ்வுக்கூடம், ஓய்வெடுக்கும் அறைகள், கழிவறை என்பவற்றை விடப் பிரதானமான இடமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. எனவே அச்சுவாமி அறையில் அம்மனையின் முக்கிய குடியிருப்பாளராகிய கணவனும் மனைவியும் அன்றே பூஜை செய்து தீபம் காட்டி வழிபடுவர். அத்தோடு அந்த அறையின் திறவுகோல் பூஜையில் வைக்கப்பட்டு, சிவாச்சாரியாரால்

தலைவரிடம் கையளிக்கப்படும். அவர் அதனைப் பெற்று மனைக்கு உரிய அரசியான பெண்ணிடம் கொடுக்க, அவள் அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு முதன் முதலாக அந்த அறையைப் பூட்டித் திறப்பாள். சுப முகூர் த்தத்திலே இது இடம்பெற வேண்டுமென்பதற்காகவே, நல்லநாள் பார்த்துக் குடிமனை புகும் விழா நிகழ்த்தப்பெறும். கொண்டுவந்த முளைக்கும் தேங்காயை வீட்டின் தோட்டத்தில் நடுவர். அன்று இரவு குடிபுகுந்தோர் அவ்வீட்டில் தங்க வேண்டும்.

வாஸ்து புருஷன் எழுந்திருக்கும் மாதங்கள்

தமிழ் மாதம்	தமிழ் திகதி	நேரம்
சித்திரை	10	மு.ப 7.00 முதல் மு.ப 8.30 வரை
வைகாசி	21	மு.ப 9.12 முதல் மு.ப 10.42 வரை
ஆடி	11	மு.ப 6.48 முதல் மு.ப 8.18 வரை
ஆவணி	06	மு.ப 2.24 முதல் பி.ப 3.54 வரை
ஐப்பசி 1	11	பி.ப 6.48 முதல் பி.ப 8.18 வரை
கார்த்திகை	8	பி.ப 10.00 முதல் பி.ப 11.30 வரை
தை	12	பி.ப 9.12 முதல் பி.ப 10.42 வரை
மாசி	22	பி.ப 9.12 முதல் பி.ப 10.42 வரை

இந்நாட்களிற் கிரகாரம்பம் செய்வது உத்தமம்.

வீடு குடிபுகும்போது கோயிலிலிருந்து கொண்டு செல்லும் பொருட்கள்

1. குத்துவிளக்குகள் 2
2. நிறை குடம்
3. படங்கள் - பிள்ளையார், லக்ஷ்மி, முருகன் (அவசியம் தேவையான படங்கள்)
4. முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி
5. பூமாலையுடன் கூடிய அர்ச்சனைத் தட்டம்

6. படங்களுக்குரிய பட்டுக்கள்
7. நிறைநாழி
8. கற்கண்டு
9. பணப்பெட்டி (இதற்குள் நெல் பரவி, பட்டுத்துணி, நாணயம், மஞ்சள்துண்டு வைக்கவும்)
10. 3 செத்தல் தேங்காய்கள் (தோலுடன் உள்ளது)
11. 3 மஞ்சள் பூசிய தேங்காய்கள்
12. ஒரு சிறிய தெண்ணங்கள்று
13. ஒரு புது மண்சட்டியில் உப்பு
14. புதுச்சட்டியில் முழு மஞ்சள்

பால் காய்ச்சத் தேவையானது

வாழை இலை, பொங்கற் பாத்திரம், கரண்டி, பால் காய்ச்சம் பாத்திரம், மாவிலை, சந்தனம், குங்குமம், விழுதி, பூமாலை, பூக்கள், அறுகம்புல், பால்

வாஸ்த்து சாந்தி

வீடு குடிபுகும் போது செய்யும் சாந்திகளில் இதுவும் ஒன்று. அகத்தமான பூமியை அக்கினியால் தகித்துச் சுத்தமாக்கச் செய்யும் சாந்தியே வாஸ்து சாந்தியாகும். இச் சாந்தியின் போது விக்னேஸ்வர பூசை, புண்ணியாகவாசனம் செய்து வாஸ்து புருஷனையும், பிற தேவதைகளைப் பூசித்து அக்கினி காரியம் செய்வர்.

இதற்கு நீத்துப் பூசனிக்காய் ஒன்றை பலியிடுவர். அதன்பின் வைக்கோல், தர்ப்பை முதலியவற்றால் மனித உருவாகச் செய்யப்பட்ட வாஸ்து புருஷனைப் பூசித்து, அக்கினியில் ஏரிமுளச்செய்து, வீடு, வீதி முதலிய இடங்களில் இழுத்துவருவர். பின் இதற்குக் கும்பநீர் தெளித்துவிடுவர். இச் சாந்தியின் பின் கைகால்களைச் சுத்தம் செய்துதான் மற்றக் கிரியைகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

வீடு குழுகும் போது செய்யும் ஹாமங்களுக்குரிய பொருட்கள்

அரிசிமா

மஞ்சள்மா

எள்ளு

நவதானியம்

நெற்பொரி

ஓமச்சாமான், மருந்துச்சாமான் (தமிழ் மருந்துக்கடைகளில்
கிடைக்கும்)

சமித்துக்கட்டு

நெய்

ஊதுபத்தி, கற்புரம், சாம்பிராணி, அத்தர்

அரிசி

தேங்காய்

மாவிலை, தலைவாழையிலை

அறுகம்புல்

நாய்குருவி

தாமரைப்பூ

பூமாலை, பூச்சரம்

வெற்றிலை, பாக்கு, பழவகைகள்

எலுமிச்சம்பழம்

நீற்றுப்பூசணி

வைக்கோற்கட்டு

கும்பத்துப்பட்டு

சஷ்டியப்த பூர்த்தி

மணிவிழா (60 ஆவது வயது)

மணிவிழா என்பது 60 வயது பூர்த்தியாவதைக் குறிக்கும். ஒரு மனிதனுடைய வாழ்நாளிலே 60 ஆவது வயது மிகவும் விவேசமானதோன்றாகும். ஒரு மணி 60 வினாடிகள் போல் தமிழ் சாஸ்திரப்படி வெவ்வேறு பெயர்கொண்ட 60 ஆண்டுகள் நிறைவுபெற்று மறுபடியும் ஆரம்பிக்கும் போது 60 வயது பூர்த்தியாகின்றது. 60 ஆவது வயதன்று பிறந்த நேரத்திற் கிரகங்கள் எந்தெந்த இடத்தில் இருந்ததோ அதே இடங்களில் கிரகங்கள் திரும்பவும் வருகின்றன. அதனாலேயே இது ஒரு மனிதனின் வாழ்நாளில் மிகவும் சிறப்பானதொரு அம்சமாகும். 60 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடிந்ததை “சஷ்டியப்த பூர்த்தி” என்று அழைப்பார்.

60 ஆவது வயதானின் அவர் உலகப் பந்தங்களை விட்டுவிட முயலவேண்டும். இதை நினைவுபடுத்தவே 60 ஆவது வயதில் மனைவியைப் பக்கத்தில் வைத்துப் பக்குவமாக மீண்டும் ஒரு கல்யாணத்தை நடத்தி புதிய கடமைகளை விளக்குகிறார்கள். இது இந்தியாவில் வழக்கத்தில் உள்ள ஒரு சடங்கு.

ஒரு மனிதன் தனது வாழ்வின் முதல் 30 ஆண்டுகளும் கல்விக்காகவும், பெயர், புகழுக்காகவும் செலவிடுகிறான். 30 முதல் 50 ஆண்டுவரை மக்களுக்காக வாழ்கிறான். பின்பு தனது 60 வயது தொடக்கம் நீண்ட ஆயுளோடு ஆன்மா முன்னேற்றத்திற்காக தன் வாழ்நாளைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதே இவ் விழாவின் குறிக்கோள்.

இந்த மணி விழாவைத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள காலசம்ஹார ஸ்தலமாகிய திருக்கடவுரில் (மார்க்கண்டேயர் சிரஞ்சீவித்துவம் பெற்ற ஸ்தலம் - என்றும் 16) அபிராமிப்பட்டருக்கு தை அமாவாசையை பெளர்ணமியாகக் காட்டிய ஸ்தலத்தில்

கொண்டாடுவது சிறப்பானது. அங்கு “மிருத்யுஞ்ச ஹோம்” செய்து அந்த அபிஷேக நீரை, மணிவிழாக் காணும் தம்பதி தமக்கு நீண்ட ஆயுள் வேண்டி அபிஷேகம் செய்வார்கள். இது சாலச் சிறந்தது.

மனைவியை இழந்தவர்கள் மணிவிழாப் போன்ற எந்த சுபகாரியங்களையும் செய்தல் கூடாது என்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

பவள விழா (75 ஆவது வயது சதாபிஷேகம் (80 ஆவது ஆண்டு)

மணிவிழாப் போலவே பவள விழாவும் 75 ஆவது வயதில் கொண்டாடப்படுகிறது. 75 ஆவது வயதில் மனமுதிர்ச்சி பெற்று ரிஷிகளைப் போல் பக்குவநிலையை அடையவேண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறது.

இவ்விழாக்களை குலதெய்வத்தின் ஆசியுடன் செய்வதும், அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து வழிபடுவதும் சிறப்பானது. ஆயிரம் பிறைகண் டோர் சதாபிஷேகவிழா (80 வயது) கொண்டாடுவர். 80 ஆவது வயதில் அட்டதிக்குப் பாலகர்களின் அருளைப்பெறச் சதாபிஷேகம் செய்கிறார்கள்.

90 ஆவது வயதில் நவக்கிரகங்களின் ஆசி கிடைக்கிறது. 100 ஆவது வயதில் ஜம்புலன்களும் கடவுளிடம் இணைகின்றன.

விழாக்களும் ஆண்டுகளும்

50 ஆம் ஆண்டில் பொன்விழா

60 ஆம் ஆண்டில் மணிவிழா (வைர விழா)

75 ஆம் ஆண்டில் பவள விழா

80 ஆம் ஆண்டில் முத்து விழா

100 ஆம் ஆண்டில் நூற்றாண்டு விழா

சைவ அபரக் கிரியை

அபரம் என்பது பிந்தியது எனப் பொருள்படும். உடலில் இருந்து உயிர் பிரிந்த பின்பு செய்யப்படும் கிரியை ஆதலால், இது அபரக் கிரியை என்று பெயர் பெறுகிறது. அபரக் கிரியை உத்கிராந்திக் கிரியை முதல் வருட சிரார்த்தம் வரை பல கிரியைகளை உடையனவாம். இங்கே கூறப்படும் கிரியைகள் யாவும் சமய தீட்சை பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே செய்யப்படுவதாகும். சமயதீட்சை இல்லாதவர்களுக்கு மந்திரமில்லாது, திருமுறையுடன் கிரியை செய்யவேண்டும். ஆதலால் எல்லோரும் சமய தீட்சை பெற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உத்கிராந்திக்கிரியை

ஒருவர் உயிர் பிரியும் நிலை அடையும் போது (மரணவேளை) சுற்றுத்தவரிடத்தும் பொருளிடத்தும் உள்ள பற்றை நீக்கி, விழுதி பூசிச் சிவபெருமானைத் தியானித்துத் தேவாரம், திருவாசகங்களைச் சிவனடியவரைக் கொண்டு பாடக்கேட்க வேண்டும். இவ்வேளை (பக) கோதானம் செய்வது சிறந்ததாகும்.

அவருடைய மகன் அல்லது சுற்றுத்தவருள்ளே சமய தீட்சை உடையவன் மனம் கலங்காது புண்ணியதலத்து விழுதி பூசி அவர்உடம்பில் லில்வத்தடி மன் பூசி, அவர் வாயில் கங்கா தீர்த்தம் விட்டு, அவர் தலையை தம் மடிமீது வைத்து, அவர் செவியில் ஸீ பஞ்சாட்சரத்தை உபதேசித்து, செவியைக் கையினால் மூடவேண்டும். உயிர் நீங்கிய பின், உடலைச் சுத்தி செய்து அலங்காரங் செய்து, நிலத்தைத் தூய்மைப்படுத்தித் தர்ப்பை பரப்பி தெற்கே தலை இருக்கத்தக்கவாறு வளர்த்தவும். காற் பெருவிரல் இரண்டையும் துணியாற் கட்டிவிடவும். இதேபோல் கைப்பெருவிரல் இரண்டையும் சேர்த்துக் கட்டவும். வாயைத் தலையுடன் சேர்த்துக் கட்டிவிடவும். உப்பைப் பொட்டலமாகக் கட்டிப் பிரேதத்தின் மீது வைத்தலும்,

பிரேதத்திற்குக் கீழே நீர் நிரம்பிய பாத்திரம் வைத்தலும் உண்டு. உடலை வெள்ளைத் துணியால் முழுமையாய் மூடிவிடவும். தலைப்பாகத்திற்கு குத்துவிளாக்கு ஏற்றி வைக்கவும். மனைவி, மக்கள், சுற்றுத்தவர் அருகிலிருந்து தேவார திருவாசகங்களை பக்தியுடன் ஒது வேண்டும்.

அவிட்டம், சதயம், பூர்ட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய 5 நட்சத்திரங்களும் தனிஷ்டா பஞ்சமி எனப்படும். இப்பஞ்சமியில் ஒருவர் இறந்தால், இதற்குத் தானம், சாந்தி செய்யின் தோசம் நிவர்த்தியாகும்.

குரணோற்சவம் வீட்டு நடைபெறும் கிரியை

இறந்தவர் வீட்டு முற்றத்தில் பந்தல் அமைத்து வெள்ளை கட்டி, மாவிலை தோரணம் கட்டல் வேண்டும். இங்கு அமைக்கும் பந்தல் தட்டைப் பந்தலாயும், மேலே வேய்யப்படும் ஒலை பச்சை ஒலையாயும் இருக்க வேண்டும். வீட்டு வாயிலிலே மொந்தன் வாழை, குலையுடன் கட்டல் வேண்டும். நிலத்தைப் பசுஞ் சாணத்தால் மெழுகி மண்டபத்தை மூன்றாகப் பிரித்து மாக்கோலமிட்டு மண்டபத்தின் மேற்கே நடுவில் சிவ கும்பமும் தழு எட்டுக் கும்பமும் வைக்கவும். இறந்தவர் சமய தீவிதராயின் உருத்திரமூர்த்தியையும், விஷேட தீவிதராயின் ஈசவர மூர்த்தியையும் நிர்வாண தீவிதர், ஆசாரி அபிடேகம் பெற்றவராயின் சதாசிவ மூர்த்தியையும், நடுக் கும்பத்திலும் தழு உள்ள கும்பங்களில் ஈசானம் முதல் கிழக்கு வரை ஈசானன், குபேரன், வாடு, வருணன், நிருதி, யமன், அக்கினி, இந்திரன் ஆகியோரைப் பூசிக்க வேண்டும். நடுவே அக்கினி காரியத்திற்கென குண்டம் ஒன்று அமைத்து அதற்குக் கிழக்கே உரல் உலக்கையையும், அதற்குக் கிழக்கில் பேரி தாடனத்திற்காகப் பேரியையும் வைக்கவும், உரல், உலக்கைக்கு மாவிலை, சூர்ச்சம், புதிய வஸ்திரம் கட்டி மலர் மாலையால் அலங்கரித்து உரலினுள்ளே அறுகும், மஞ்சள் மாவும் இடவும், உரலைச் தழு நல்லெண்ணென்று, அரப்பு, எலுமிச்சம் பழம்,

அபிடேகப் பொருட்கள், இறந்தவர் உடலுக்கு அனியும் உடுபுடைவை என்பவற்றை வைக்கவும். உரலுக்குப் பக்கத்தே ஒரு கும்பம் வைத்து அதில் பாசுபதாஸ்திர தேவரைப் பூசிக்கும்படி காரணாகமத்தில் உள்ளது. இக் கும்ப சலத்தில் சண்ணப்பொடியைக் குழைப்பர். குண்டத்திற்கு வடக்கே மன் குடத்திற் சுடலைக்குக் கொண்டுசெல்லும் உருத்திர கும்பம் அமைத்தல் வேண்டும். ஸ்நபன கும்பத்திற்குத் தெற்கே புண்ணியாகவாசன கும்பத்தையும் பஞ்ச கவ்வியத்தையும் அமைக்கவும்.

கிரியை செய்வோன் - தந்தைக்கு மூத்த மகன், தாய்க்கு இளைய மகன் கடமை செய்தல் வேண்டும். மகன் இல்லாதபோது மனைவி, கணவன், மகன், சகோதரன், அவர்மகன், தந்தை, தாய், மருமகன், சகோதரி, சபின்டன், சமானோதகன், சீடன், குரு, தோழன், அரசன் ஆகிய இவர்களுள் முன்னவர் இல்லாத இடத்தில் அடுத்தவர் கிரியை செய்யலாம். மகன் மனைவி மகள் தவிர்ந்த ஏனையோர் கிரியை செய்யின் அவர்கள் தந்தை அல்லது தாய்க்கு கடமை செய்தவராய் இருக்க வேண்டும்.

கர்த்தா (கிரியை செய்வோன்) சவரம் செய்து, நீராடி, புதிய வஸ்திரம் இரண்டு அணிந்து, அனுட்டானம் முடித்தல் வேண்டும். குரு, கர்த்தாவிற்கு விழுதி கொடுத்து, பவித்திரம் அணியச்செய்து, உபவீதம் இடமாக அணிவித்துச் சங்கற்பம் செய்துகொள்வார். விநாயக பூஜை புண்ணியாகவாசனம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்து, புண்ணியாக, பஞ்சகவல்வியத்தை மன்றபத்தில் தெளித்து, இடத்தைச் சுத்தி செய்து, நெற் பொரிகளை மன்றபத்தில் இறைத்துக்கொள்வர். இங்கு கர்த்தாவிற்குப் பஞ்சகவல்வியம்பருகக் கொடுக்கக்கூடாது. கிரியை நடைபெறும்போது திருமுறைப் பாடல்களை ஒதுக்கல் வேண்டும். குரு, அங்கநியாசம், கரநியாசம், சிவோகம் பாவனை செய்து, ஸ்நபன கும்பழுசை முடித்து, அக்னிகாரியம் முடித்து பூரணாகுதி கொடுத்து கிரியையைப் பூர்த்தி செய்வார். கர்த்தாவிடம் நெற்பொரி கொடுத்து அதைப்

பிரேதத்தின் மீது போட்டு கற்பூர தீபம் காட்டிப் பின் பிரேதத்தை குளிப்பாட்டுவதற்காக வீட்டின் பின்புறம் எடுத்துச் சென்று தலை தெற்காகக் கிடத்தி ஆசௌசிகள் அரப்பு எண்ணேய் வைப்பர். கர்த்தா மேற்கு முகமாக நின்று நல்லெண்ணேய், அரப்பு என்பவற்றை பிரேதத்தின் சிரசில் வைப்பர். பின்பு அரிசிமா, மஞ்சள்மா, பால், தயிர், இளநீர் அபிஷேகம் செய்து பின் பஞ்ச கல்வியம், கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். கர்த்தா இடது கைமேல் வலது கையை வைத்துப்பிடிக்க வேறு ஒருவர் உதவியுடன் கர்த்தாவின் புறங்கையினால் அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். பின் அத்தர், பன்னீர், முதலிய வாசனைத்திரவியம் தெளித்து பிரேதத்தை அலங்காரம் செய்து மன்பத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும். தலை தெற்கில் இருக்கக் கூடியதாகக் குருக்களுக்கு இடப்புறமாக வைத்து திருநீற்றை நீரில் குழைத்து, சத்தியோசாதம் முதலாக முழந்தாள், தொப்புள், மார்பு, நெற்றி, சிரசு, புயம் இரண்டு முழங்கைள், இரண்டு மணிக்கட்டுகள், இரண்டு விலாக்கள், முதுகு, கழுத்து ஆகிய இடங்களில் உரிய மந்திரத்துடன் பூசி பன்னீரால் கைமழுவி, நீரைப் பிரேதத்தின் சிரசில் தெளிக்கவும். இவ்வேளையில் திருநீற்றுப்பதிகம் ஒதுதல் வேண்டும். சந்தனம், குங்குமம் திலகமிட்டு பூமாலை சாத்தவும்.

சுண்ணாம் இழுத்தல்

பேர்தாடனம் செய்து, அதன் பின் உரலில் பூமி தேவியையும், உலக்கையில் மேரு மலையையும் பூசித்து (வையகம் எல்லாம் உரலாக மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி) அறுகு, மஞ்சள்மா என்பவற்றை உரலில் இட்டு என்பத்தொருபது மந்திரம் சொல்லி மூன்றுதரம் இடித்துப் பின் திருவாசகத்தில் உள்ள திருப்பொற்களைப் பாடல் பாடி இடித்தல் வேண்டும். பஞ்சபுராணம் பாடி நிறைவுசெய்து வெற்றிலையில் சுண்ணப்பொடியை எடுத்து உரலுக்குப் பக்கத்திலுள்ள கும்பநீர் விட்டுக் குழைத்து, கர்த்தா நெற்றியில் (பொட்டிட்டு) அணிந்து பிரேதத்தின் இரண்டு கண் களிலும் சாத்தி, மிகுதியை உடல்

முழுவதிலும் தெளித்து விடுக. கண்ணம் இடிக்கும் போது இறந்தவரின் பேரப்பிள்ளைகள் முதலானோர் பிரேதத்தைச் சூழ்நின்று தீபங்கள் பிடிப்பர்.

கண்ணம் இடித்தல் பிரேத ஸ்நானத்திற்கு முன் நிகழ்வதுதான் முறையானது. நம்மவர்களில் ஆசாரக் குறைவு கருதி பிரேத சுத்தியின் பொருட்டு சிவ கும்ப ஸ்நானம் முடித்து அதன் பின்பே கண்ணப் பொடி தெளிக்கப்படுகிறது.

இறந்தவர் நற்கதி அடையவேண்டித் தானம் கொடுத்தலும், பிரேத யாத்திரையின் பொருட்டு யாத்திரா தானமும் நிறைவு செய்து குருக்களுக்கு தட்சணை கொடுக்கப்படும்.

மனைவி, மக்கள், சுற்றுத்தவர் (பெண்கள்) இடப்புறமாகச் சுற்றிவந்து வாய்க்கரிசி இடுவர்.(வாய்க்கரிசி - பச்சை அரிசியும் தேங்காய்த் துருவலும் சேர்த்தது) மனைவி, மக்கள் பிரேதத்தின் பூவடிகளிற் பூப்போட்டு வணங்குவர். கணவன் இறந்தால் மனைவி தாலியைக் கழற்றிப் பிரேதத்தின் நெஞ்சில் வைக்க வேண்டும். சுமங்கலி இறந்தால் நிறைநாளியை (தீபம், நெல் நிறைந்த “கொத்து எனும் அளவுக் கலம்” சேர்) பிரேதத்தின் கையால் தொடச்செய்து வீட்டினுள்ளே வைக்க வேண்டும். தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் என்பவற்றை சேலை முந்தானையில் முடிந்து விடவும். பிரேதத்தின் கீழேயுள்ள துணியையும் மேலேயுள்ள துணியையும் சேர்த்து பிரேதத்தை மூடி தலைப்பகுதியில் ஒரு முடிச்சிடவும். கீழே உள்ள ஆர்க்கைத் துணியால் மூன்றிடத்தில் கட்டவும்.

யாகத்திற்குரிய மரங்களிற் பச்சை மரத்திற் கட்டப்பட்ட பாடையிற் பச்சைத் தென்னைஒலைப் பன்னாங்கிற் பிரேதத்தை வைக்கவும். பாடை கழக மரத்தால் கட்டப்படும். பெண்கள் பாடையை இடமாக மூன்று மூறை சுற்றிவந்தபின் பிரேதம் மயானத்துக்குக் கொண்டுசெல்லப்படும். கால்கள் முன்பாக

முதல்வர பிரேதத்தை எடுத்துச் செல்லவேண்டும். கர்த்தா கும்பத்துடன் முன்னே செல்ல புகையுடன் கூடிய நெருப்புக்கலத்தை மூன்று காலுடைய உறியில் வைத்து குனிந்த தலையுடன் சுற்றத்தவர் பின்னேவர வாத்தியம் சங்கு ஒலிக்கத் திருமுறைப் பாடல்கள் பாடியவாறு அஸ்திர மந்திரத்துடன் பொரி தூவியவாறு கடலையை அடைந்து தலை தெற்கே இருக்குமாறு பாடையை இறக்குக.

வடக்குத் தெற்காக விறகுகளை அடுக்கி அந்த சிதாஸ்தானத்தில் தலை தெற்கே இருக்க பிரேதத்தை வைத்துச் சுற்றத்தவர் வாய்க்கரிசி போடவும். சுமங்கலி இறந்தால் அவரின் கணவன் முந்தாணையில் முடிந்த தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் என்பவற்றை எடுத்துவைத்து, தேங்காயை உடைத்து, தாலியை அவிழ்த்து (கழற்றி) எடுக்கவும். கர்த்தா சிவகும்பத்தை இடது தோளில் வைத்து இடப்புறமாகச் சுற்றிவந்து தலைப்பாகத்தில் வைத்து அதன் கழுத்துவரை உடைத்தெடுத்து கும்பநீரில் அரிசியை நனைத்துக் காசுடன் தற்புருஷ மந்திரத்தால் வாய்க்கரிசி இடவும். குடத்தையும் கொள்ளியையும் கொண்டு இடமாக மும்முறை சுற்றிவரவும். ஓவ்வொரு முறையும் குடத்தில் ஓவ்வொரு துவாரம் செய்து ஒழுகும் நீரை சிதையில் தெளிக்கவும். தலைமாட்டில் தெற்கு நோக்கி நின்று கொள்ளியை வைத்து குடத்தைத் தனக்கு முன்பக்கக்குறிக்குப் போட்டு உடைக்கவும். பின் காலமாட்டிற் சென்று பலித்திரம், உபலீதம் என்பவற்றைக் கழற்றி சிதையிற் போட்டு நமஸ்காரம் செய்து திரும்பிப் பாராமல் நீர்க்கரையை அடைந்து நீராடி நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம் செய்துகொள்ளவும்.

நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம் பிதிரர் பொருட்டு இரு கைகளாலும் செய்யப்படும் சல தருப்பணமாகும். இது பாஷான உத்தியாபனத்திலும் செய்யலாம். கடலையிலிருந்து வீட்டிற்கு வரும்போது ஒரு சிறிய இரும்புப் பொருள் கொண்டுவர வேண்டும். ஏனெனிற் பேய் பிசாக்கள் தொடராமல் இருக்க இரும்புக் கத்தியை

கொண்டுவருவார். சுற்றத்தவரோடு வீட்டுவாயிலுக்கு வந்ததும் வேப்பிலை கடித்து உமிழ்ந்த பின் ஒரு கல்லில் ஏறி உலக்கையைக் கடந்து கைகால் கழுவி பின் நீராடி வீட்டைச் சுத்தம் செய்யவும். தூய்மையாய்த் தயாரித்த சோறு கறி முதலியவற்றை இறந்தவருக்குப் படைத்து தீபமேற்றித் திருமுறை பாடிய பின்னர் உரிமைக்காரருடன் உணவை உண்ணவும். ஆசௌசிகன் (ஞாதிகள்) அல்லாதோர் அங்கு உணவு உண்டால் அவ் ஆசௌசம் முடியும் வரையும் ஆசௌசம் காக்க வேண்டும். அந்தியேட்டி வரை தினம் இரவில் தீபமேற்றி நீர் நிரம்பிய பாத்திரமொன்றையும் வைத்துத் திருமுறைப் பாராயணம் செய்தல் வேண்டும். தாம் உண்பதற்கு முன் பிதுர்பாகம் திருவிளக்கடியிற் படைத்துத் தியானித்து ஆன்மப் பிரீதிக்கு வேண்டியபின் உணவருந்து வேண்டும்.

அஸ்தி சஞ்சயனம் (காடாத்து)

தகனம் செய்த அன்று அல்லது முன்றாம், ஐந்தாம், ஏழாம், ஒன்பதாம் நாட்களிலும் எலும்புகளை எடுக்கலாம். அங்கு அக்கினி தணிந்திருந்தால் சிவாக்கினி மூட்டிப் பிராயச்சித்தம் ஒமம், தத்துவ ஒமம் செய்யவும். அக்கினி தணியும்வரை நீரை ஊற்றவும். அபிஷேகப் பொருட்களால் காவில் இருந்து உச்சிவரை அபிஷேகம் செய்யவும். பின் சுத்தியோசாதம் முதலாம் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைக் கூறி முழந்தாள், தொப்புள், மார்பு, நெற்றி, தலை, ஆகிய இடங்களில் திருநீறு பூசி சந்தனம், பூ, முதலியவற்றைச் சாத்தி தூப தீபம் காட்டியின் முழந்தாள் முதலிய ஐந்து இடங்களிலும் சுத்தியோசாதம் முதலான மந்திரம் கூறி எலும்புகளை சேகரித்து எடுத்து முக்காலியிலுள்ள பால் நிரம்பிய பாத்திரத்தில் ஓலி உண்டாகாதவாறு போட்டு பாத்திரத்தின் வாயைப் புதிய துணியால் மூடிக் கட்டவும். மிகுதியாகவுள்ள எலும்புச் சாம்பலை அள்ளி அவ்விடத்தைச் சுத்தி செய்து, பண்படுத்தி, நவதானியம் விதைத்தது, பால் தெளித்து, குளிர்ப்பண்ணி, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், நெற்பொரி, ரொட்டி, வடை, (கோது நீக்கப்படாத உழுந்தில் செய்தது)

முதலியவற்றைப் பூத பிரேத பைசாசங்களின் பொருட்டு நிவேதித்து திருமுறை ஒதி வழிபாடு செய்துபின்னர் எலும்பையும் சாம்பலையும் சமுத்திரம் முதலிய நீர் நிலைகளில் விடவும். அஸ்தியை அந்தியேட்டிக்கோ அல்லது காசிக்கோ கொண்டு செல்லவென்று எடுத்துவைப்பது முறையல்ல. வீட்டிற்கு வரும்போது வாசலில் வேப்பிலை மென்று உலக்கையைக் கடந்துவருதல் வேண்டும்.

அஸ்தி சஞ்சயனத்தின்போது கொண்டு செல்பவை

அரிசிமாலைப் பிசைந்து எழு ரொட்டிகள் செய்துகொண்டு போகவேண்டும். அத்தோடு பால், தயிர், மண்முட்டியொன்று, வாளி, கத்தி, வாழை இலை, தீவர்த்தி, பழவகை, இளநீர், பாக்கு, வெற்றிலை, பூசைக்குரிய பொருட்கள்.

தனிவ்டா பஞ்சமி சாந்தி

அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி, ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களில் இறந்தால் தோசமுண்டு. இதற்குச் சாந்தி செய்ய வேண்டும்.

வீட்டிற் பூர்ண கும்பம், தண்ணீர், பசு, தீபம், இவற்றை மூன்றுநாள், இரண்டுநாள், அல்லது ஒருநாளாவது பாதுகாக்க வேண்டும். நீற்றுப் பூசனிக்காய் கட்டுதல், வீட்டில் உள்ளவர்கள் கையில் நூல் கட்டுதல் முதலியன நடைமுறையிலுள்ள வழக்கம். பிரேதத்தைச் சுடலைக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது கழுகம் பிள்ளையொன்றும் பிரேதத்தோடு கொண்டுசெல்லும் வழக்கமும் உண்டு. சனிக்கிழமை பிரேத தகனம் செய்ய நேரிட்டாற் பிரேதத்துடன் கழுகம்பிள்ளை எடுத்துச் செல்வர்.

சுப நட்சத்திர சுப வாரத்தில் பஞ்சமி சாந்தி செய்யப்படும். அல்லது அந்தியேட்டி அன்று இரவு சாந்தி செய்யலாம். ஆசாரியர் நித்திய கருமம் முடிந்தபின் புண்ணியாகவாசனம், பஞ்சகவலியம், ஸ்தானகத்தி செய்வார். பின் விக்கினேஸ்வரரைப் பூசித்து யமன் பிரதிமையைத் தானம் செய்க.

எநுமை வாகனத்துடன் யமனை வெள்ளி அல்லது செப்புத் தகட்டில் வரைந்து சந்தனம், புஸ்பங்கள் சாத்தி சோடச பூஜை செய்ய வேண்டும். பசு, த்ருணம், சலம் இவைகளை வைத்து இறந்த நட்சத்திரசாந்தி தானங்களைச் செய்க. அவிட்டத்திற்கு வெண்கலப்பாதத்திரமும், சதயத்திற்கு என்னும், பூரட்டாதிக்கு வள்ளிரமும் (ஆடை), உத்தரட்டாதிக்கு வெல்லமும், ரேவதிக்கு வெள்ளியும் தானம் செய்க.

வீட்டின் நடுவில் இரண்டுபடி நெல் பரவி ஒருபடி அரிசியும், அரைப்படி என்னும், காற்படி உழுந்தும் பரவி அதன்மேல் கும்பம் வைத்து அதில் லட்சமியை ஆவாகனம் செய்து லட்சமி பிரதிமையை வைத்துப் பூசித்து, கிழக்குமுதல் ஈசானம் வரை திக்குபாலகர்களைக் கலசங்களிற் பூசித்து நெவேத்திய தூப தீபம் கொடுத்து அவரவர் மந்திரங்களை ஆயிரம் அல்லது ஐந்நூறாவது செபித்து, கும்பத்திற்கு மேற்கே அக்கினி உண்டாக்கி, அதில் லட்சமிக்கும் திக்குப் பாலகர்களிற்கும் ஆகுதி செய்க. நவக்கிரக ஓமம் செய்து கர்த்தாவை கிழக்கு முகமாக இருத்தி கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்து பஞ்ச கவ்வியம் பருகக்கொடுக்கவும். பின் தானம் கொடுத்து ஆசாரியரைப் பூஜை செய்யவும். இது அபரக்கிரியா விதிவியாக்கியானத்திற் கூறப்பட்டது. இக்காலத்தில் நடைமுறையிலுள்ள சாந்தி பின்வருமாறு:

அந்தியேட்டி அன்று, இரவு வீட்டு முற்றத்தில் பந்தலிட்டு வெள்ளைகட்டி மாவிலை தோரணத்தால் அலங்கரித்து நிலத்தை மெழுகிச் சாந்தியை ஆரம்பிப்பர்.

விக்கினேஸ்வரர் பூஜை, புண்ணியாகவாசனம், பஞ்சகவ்வியபூஜை முடித்து முறத்தில் (களகு) அரிசிமா, மஞ்சள், கரிமா, இலை (பச்சை) மா செங்கல் (சிவப்பு) மா இவற்றால் சிதால்தானபதம் வரைந்து இதிற் பஞ்சத்துவங்களையும் பூசித்து அரிசிமா அல்லது தர்ப்பையினாற் செய்த புத்தளிகையை (உருவம்) வைத்து இறந்த நட்சத்திரத்திற்குரிய மந்திரங்களால் பூசித்து அக்கினி உண்டாக்கி ஆகுதி, பலி, பூரணாகுதி கொடுத்து

நிறைவுசெய்து முறத்துடன் புத்தளிகையைச் சுடலைக்குக் கொண்டுசென்று தகனம் செய்து சாம்பலை நீர் நிலைகளிற் கரைத்து வீட்டிற்குவந்து நீராடி அனுட்டானம் முடித்தபின் சிவன், வர்த்தனி, வஷ்டி, நவக்கிரக தேவர்களையும் பூசித்து கர்த்தாவிற்கு சிவன் வர்த்தனை கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். அதன் பின் தானம் கொடுக்கவும்.

வெண்கலமாயின், ஐந்து பலமும், எள் எனின் இரண்டு படியும், வஸ்திரம் எனின் இரண்டும், வெல்லமாயின் பத்துப் பலமும், வெள்ளி எனின் ஒரு பலமும், தானம் செய்யவும். அவிட்டத்திற்கு ஆறு மாதம், சதயத்திற்கு மூன்று மாதம், பூரட்டாதிக்கு ஒன்றரை மாதம், உத்தரட்டாதிக்கு ஒரு மாதம், ரேவதிக்குப் பதினெண்நாட்கள் தோசமாகும்.

எட்டுச்செலவு

எட்டுச் செலவு என்ற கிரியையை பத்ததி, ஆகமங்கள் ஆகியவற்றில் குறிப்பிடவில்லை. தேச வழமையிலுள்ள கிரியையாகும். இறந்தநாளில் இருந்து ஏழாம் நாளில் செய்யப்படும். தேவை கருதி ஐந்தாம் நாளில் செய்வதுமுண்டு. இறந்தவர் விரும்பி உண்ட உணவு வகை யாவும் படைக்கும் பேர்உணவுப் படையல் படைத்து தீபம் காட்டி அவ்வளவு வகைகளிலும் சிறு பகுதியை எடுத்து தீப்பந்தம், இளநீருடன் சந்தியில் வைக்கும் வழமை உண்டு. இது பகல் வேளையில் நடைபெறும். சில இடங்களில் இரவு வேளையில் நடத்துவர். இதில் மாமிச உணவு, மதுபானம் என்பன படைத்தல் தவறு. இறந்தவருடைய ஆன்மா சிவலோக யாத்திரை செய்யும் போது கடமை செய்தவரும், வீடும், புனிதமாக இருக்கவேண்டுமென்பதால், 31 நாட்களும் மாமிச உணவைத் தவிர்க்க வேண்டும். எட்டுச் செலவுவரை வீட்டில் எண்ணெயில் பொரித்த உணவுவகைள் தயாரிப்பதில்லை.

அந்தியேஷ்டி

அந்தியேஷ்டி என்பது இறுதியாகச் செய்யப்படும் யாகம் எனப் பொருள்படும். அந்தியேஷ்டியினால் சமய ஆசாரம் அனுட்டானத்தில் ஏற்பட்ட குறைகள் நிவர்த்தியாகும்.

அந்தியேஷ்டி - சமய அந்தியேஷ்டி, விசேட அந்தியேஷ்டி, நிர்வாண அந்தியேஷ்டி என மூன்று வகைப்படும். இது சமய விசேட, நிர்வாண தீட்சை உடையவர்களுக்கு அவர்கள் பெற்ற தீட்சை வகையிற் செய்யப்படும். விசேட நிர்வாண அந்தியேஷ்டியும் சைவ ஆசாரமுடைய புலால் உண்ணாத சமய தீட்சை உடைய சைவர்களுக்கும் செய்யப்படும். சமய அந்தியேஷ்டியும் பிரேதத்திற் கடலையிற் செய்யப்படும். சமய ஏனையோருக்குச் செய்யப்படும் சமய அந்தியேஷ்டி ஆசௌச முடிவில் 31 ஆம் நாளில் செய்யப்படும். இதை இக்காலத்தில் தர்ப்பை கடுதல் என்பர். மகன் தவிர்ந்த ஏனையோர் கடமை (கொள்ளி வைத்தல்) செய்தால் அந்தியேஷ்டி (தர்ப்பை கடல்) நாள் பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டும். நந்தை, பத்ரை, திரயோதசி தவிர்ந்த திதிகளுள் செவ்வாய், வியாழன், வெள்ளி தவிர்ந்த வார வக்கினங்களும் திரிபாத நட்சத்திரம் தவிர்ந்த ஏனைய நட்சத்திரங்களிலும் பாவக்கிரகம் பலமுண்டான சமயத்தில் இக்கருமம் செய்யலாம். (காலவிதானம்) நந்தை - பிரதமை, சஷ்டி, ஏகாதசி, பத்ரை - துதியை, ஸப்தமி, துவாதசி, திரிபாத நட்சத்திரம், கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம், புனர்பூசம், விசாகம், பூரட்டாதி 26 ஆம் நாளுக்கு மேல் 31 ஆம் நாள் வரையில் அந்தியேஷ்டி செய்யலாம்.

கடலை, ஆற்றங்கரை, குளக்கரை, சமுத்திரக்கரை, வீடு (கிணற்றி) ஆகிய இடங்கள் அந்தியேஷ்டி செய்வதற்கு உகந்த இடங்களாகும். ஒன்பது முழும் முதல் குறைந்த பட்சம் ஐந்துமூழ நீள அகலம் கொண்ட மண்டபம் அமைத்தல் வேண்டும். இம் மண்டபத்திற்கு பதினாறு அல்லது பன்னிரண்டு அல்லது நாலு கால்கள் அமையவேண்டும். மேலே வெள்ளை கட்டி விதானம், தோரணம், பூமாலைகளால் அலங்கரித்து நான்கு திசைகளிலும் வாயில் அமைத்து, தெற்கிற் பிரதான வாயில் அமைத்து சாணத்தினால் நிலத்தை மெழுகி மண்டபத்தை ஒன்பது பத்மாக்கவும்.

நடுப்யாகத்தில் ஓமகுண்டமும் வடமேற்கில் சிவ கும்பமும், வடகிழக்கில் வர்த்தனி (பாகபதாஸ்திர) கும்பமும், தென் மேற்கிற பஞ்சகவல்விய மேடையும், தென் கிழக்கிற் சிதாவஸ்து தானம் (பிரேத தகன இடம்) ஆகியவற்றையும் கற்று வேதிவையில் (மண்டபத்தின் சுற்றுப்புறத்தில்) தசாயுத கும்பங்களையும் அமைத்துக் கொள்ளவும்.

சிதாவஸ்து தானத்தை வடக்குத் தெற்காக நீண்ட சதுரமாக்கி இருபத்தைந்து பதமாகப் பிரித்து நடுப்பதம் ஜந்திலும் மஞ்சள் மாவும், தென் மேற்கில் நாலு பதத்தில் வெள்ளை மாவும், தென் கிழக்கில் நாலு பதத்தில் சிவப்பு மாவும், வடகிழக்கில் நாலு பக்கத்திற் கறுப்பு மாவும், வடமேற்கில் நாலு பதத்தில் பச்சை மாவும், வடக்கிலுள்ள ஒருபத்தில் சிவப்பு மாவும், மேற்கிலுள்ள ஒரு பதத்தில் வெள்ளை மாவும், தெற்கிலுள்ள ஒருபதத்திற் கறுப்பு மாவும், கிழக்கிலுள்ள ஒரு பதத்தில் மஞ்சள் மாவும் இட்டுக்கொள்ளவும்.

புத்தளிகை (பிரேதம் போலச் செய்யும் தருப்பை) 36 தர்ப்பைகளால் முறுக்கி இடப்பக்கமாக முடிந்து ஜவ்வைந்து தர்ப்பைகளால் கைகளும், பதின்மூன்று தர்ப்பைகளாகப் பிரித்து கால்களையும் ஆக்க வேண்டும்.

ஆசாரியார் நீராடிச் சந்தியாவந்தனம் முடித்து தெற்கு வாயிலால் மண்டபத்துட் புகுந்து சிவகும்ப வேதிகைக்குத் தெற்கே வடக்குநோக்கியிருந்து கர்த்தாவிற்குத் திருநீறு கொடுத்து சங்கற்பம் செய்துகொண்டு சளீகரணம், பூத சுத்தி, மந்திர சுத்தி, அந்தர்யாகம், சிவகஸ்தம், செய்து சிவோகம் பாவனை முடித்து ஞான கட்க தாரணம் செய்தல் வேண்டும். பஞ்சகவல்விய பூசை முடித்து யாக மண்டபத்தையும், கர்த்தாவையும், புத்தளிகையையும் பஞ்சகவல்வியத்தால் (புரோட்சித்தல்) தெளித்தல் வேண்டும். தூர்ணோட்சவம் செய்து சுண்ணப்பொடி சாத்திப் புத்தளிகைக்கு அபிடேகம் செய்ய வேண்டும். பதினெட்டு சமஸ்காரங்களையும் மனத்தினாலே செய்து நெற்பொரி

முதலியவற்றை மண்டபத்தில் தூவி மிகுதியை ஈசானத்தில் பாகபதாஸ்திர வர்த்தனி ஆசனத்தில் இடவும்.

சிதாவஸ்து புஜை

நடுப்பதம் ஜந்திலும் பிருதுவி தத்துவத்தையும், பிரம்மாவையும்
தென்மேற்கு மூலையில்

நான்கு பதத்திலும் அப்பு தத்துவத்தையும், விஷ்ணுவையும்
தென் கிழக்கு மூலையில்

நான்கு பதத்திலும் தேயு தத்துவத்தையும், உருத்திரனையும்
வடமேற்கு மூலையில்

நான்கு பதத்திலும் வாயு தத்துவத்தையும், மகேஸ்வரனையும்
வடகிழக்கு மூலையில்

ஆகாச தத்துவத்தையும் சதாசிவனையும் வடக்கிலுள்ள
ஒரு பதத்தில் குபேரனையும், மேற்கிலுள்ள ஒரு பதத்தில்
வருணனையும், தெற்கிலுள்ள ஒரு பதத்தில் யமனையும்,
கிழக்கிலுள்ள ஒரு பதத்தில் இந்திரனையும் பூசித்து, பழம்,
தாம்புலம் நிவேதித்து, நீராஞ்சனம் செய்தல் வேண்டும்.

வர்த்தனி பூஜை செய்து பாக பதாஸ்திர பூஜை செய்து
ஞானவாளை ஓப்புக்கொடுத்து யாகத்தைக் காத்து ரட்சிக்கும்படி
வேண்டிய பின் தசாயுத பூஜை செய்ய வேண்டும். வடகிழக்குத்
திசை முதல் கிழக்குத் திசை வரையுள்ள எட்டுக் கும்பத்திலும்
தலம், கதை, துவசம், பாசம், கட்கம், தண்டு, சக்தி, வச்சிரம்,
ஆகியவற்றையும் வடகிழக்கில், தெற்கிலுள்ள கும்பத்திற்
பத்மத்தையும், தென்மேற்கில் வடக்கேயுள்ள கும்பத்திற்
சக்கரத்தையும் பூசித்து தசாயுத தேவர்களிடம் யாகம் முடியும் வரை
பாதுகாக்க வேண்டும் என சிவாஞ்சையைத் தெரிவித்தல்
வேண்டும். பின்னர் சிவகும்ப பூஜை, சிவாக்கினி காரியம்,
பிராயச்சித்த செபம், நாட சந்தானம், மிருதக தீட்சை செய்து
சிதாவாஸ்து தானத்தில் பூசித்து ஜவகை மாவையும் இட்டு
அதன்மேல் புத்தனிகையை வைத்து வாய்க்கரிசி இட்டு கொள்ளி

வைத்துக் குடமுடைத்து தகனம் செய்த பின்னர் காடாற்றி , புத்தனிகைச் சாம்பலை ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவும்.

நக்ஞதானம்

இறந்தவருக்கு ஏற்படக்கூடிய பசி, தாகம், குளிர் (ஆடையில்லாத குறை) போன்றவற்றை நீக்கும் பொருட்டுச் செய்யப்படும் தானம் நக்ஞதானம் ஆகும். குடும்பத்தவராய் உள்ள ஆசாரியாருக்கு அரிசி, வஸ்திரம் முதலியவற்றைத் தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும். உயர் தீட்சை உடையோருக்கு பிரேத தகனம் செய்தவுடன் இத் தானம் கொடுக்கப்படும்.

துர்மரணப் பிராயச்சித்தம்

இயற்கையாக உயிர் பிரியாது தன் உயிரைத் தானே மாய்த்துக் கொள்ளல் அல்லது வேறு ஏதுக்களால் உயிர் பிரிதல் துர்மரணம் எனப்படும். நீரில், நெருப்பிற் பாய்தலால், நஞ்சு உண்டலால், பாம்பு கடித்தலால், ஆயுதங்களால், விலங்குகளால் ஏற்படும் இறப்பு துர்மரணமாகும்.

இது புத்திபூர்வம், அபுத்திபூர்வம் என இருவகைப்படும். புத்திபூர்வம் தானேதன் உயிரைப் போக்கிக் கொள்வது. அபுத்திபூர்வம் எதிர்பாராத விதமாக உயிர் பிரிதல். அபுத்திபூர்வ துர்மரணத்திற் சாதாரண மரணம் போலவே கிரியையும் ஆசௌசமும் கொள்ளப்படும். இதில் தேகம் பின்னப்பட்டிருந்தால் ஆசௌச முடிவில் பிரதித் தேகத்தில் (புத்தனிகையில்) புனர்தகனம் அந்தியேட்டி செய்ய வேண்டும். புத்திபூர்வ துர்மரணத்தில் சாதாரண அக்கினியில் தகனம் செய்து ஒரு வருடம் அல்லது ஆறு மாதம் அல்லது மூன்று மாத முடிவில் இறந்த திதியில் தர்ப்பையாற் செய்யப்பட்ட பிரதித் தேகத்தில் அந்தியேட்டி செய்து கொள்க. துர்மரணமடைந்தோர் பைசாச ரூபத்தில் அலைவர் ஆதலால் பைசாச புவனத்திற்கு அதிபதியாகிய வைரவருக்குச் சாந்தி செய்த பின்பே அந்தியேட்டி செய்யப்படும்.

பாஷாணத்தாபனம்

இறந்தவருடைய ஆன்மாவைக் கல்லிலே பூசித்தல் பாஷாண பூஜை எனப்படும். (பாஷாணம் - கல்) இதிற் செய்யப்படும் கிரியைகள் ஆன்மாவின் பசி, தாகம், நீங்கும் பொருட்டும் பிரேத வடிவம் நீங்கும் பொருட்டும் ஆன்மாவின் உணவு விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டுமோகும்.

இக்கிரியை வீட்டில் மண்டபம் அமைத்து விரிவாகச் செய்யலாம். பிரேதத்தில் அந்தியேட்டி செய்பவர்கள் வீட்டிலே பாஷாணத் தாபனம் செய்து விரிவாகப் பூஜை நிகழ்த்துவர் இக்காலத்தில் தர்ப்பை கடுதல் நிறைவெய்தியதும் அந்தியேட்டி மடத்திலேயே இக்கிரியை நிகழ்கிறது.

மண்டபத்தில் வேதிகை அமைத்து, வேதிகையில் வடக்கு முகமாக ஒரு கும்பம் வைத்து, அதில் இறந்தவர் தீட்சைக்கு ஏற்றது போல உருத்திரர், ஈசுவரர், சதாசிவர் என்பவரில் ஏற்றவரைப் பூசித்தல் வேண்டும். ஒரு பாத்திரத்திலே கல்லினைக் கூர்ச்சங்கட்டி வடக்கு முகமாக வைத்து அதில் இறந்தவருடைய ஆன்மாவை ஆவாகனம் பண்ணி, எண்ணெய், அரிசிமா முதலான அபிடேகத் திரவியங்களால் அபிடேகம் செய்து, வஸ்திரம் சாத்தி, பூஜை தர்ப்பனம் செய்தல் வேண்டும். தர்ப்பனம் வாசோதகம், திலோதகம், குசோதகம் என மூன்று வகையுண்டு. புதுச் சேலையோடு சேர்த்துத் தர்ப்பனம் செய்வது, வாசோதகம். என்னுடன் சேர்த்துச் செய்வது திலோதகம். தர்ப்பையுடன் சேர்த்துச் செய்வது குசோதகம். தர்ப்பனம் முதல்நாள் மூன்றும், இரண்டாம் நாள் நான்கும் என்ற வகையில் ஆசௌச முடிவுநாள் வரை செய்தல் வேண்டும். முப்பது நாள் ஆசௌசகிள் 525 தர்ப்பனம் செய்தல் வேண்டும். நானுக்குண்றாக ஆசௌசக் கணக்கிற பின்டம் இடல் வேண்டும்.

நவசிராத்தம், ஏகோத்தர விருத்தி, தர்ப்பனம், சங்கிதா சிரார்த்த தானம் என்பன முறைப்படி செய்தல் வேண்டும். மூன்றுக்கும் தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.

நவசிரார்த்தம்

இது முதல் நாட் தொடங்கி, ஒற்றித்தநாட்களிற் செய்யப்படுவது. ஒழுக்கமுள்ள அந்தனர் ஒருவரை அழைத்து, இறந்தவருடைய ஆன்மா நற்கதியடைய வேண்டிய தானம் கொடுத்து, அவரிடம் தான், பல தீர்த்தத்தை வாங்கிப் பாஷானத்தின் மீது விடுவதன் மூலம், இறந்த ஆன்மாவிற்கு, பிரேதத் தன்மை நீங்கி நற்கதி கிடைக்கும்.

சங்கிநா சிரார்த்தம்

பதினொரு மந்திரங்களில் நேத்திரம் ஒழிந்த பத்து மந்திரங்களைப் புத்து சீலமுள்ள அந்தனர்களில் ஆவாகித்து, அவர்களுக்குச் செய்யும் தானமாகும். இதனால் தீட்சையின் பின் ஏற்பட்ட ஆசார அனுட்டானக் குறைகள் நீங்கும். உருத்திரபலி இட்டு அதன்பின் பிரபுத பலி எனப்படும் பேருணவு படைத்து, தீபாராதனை, தோத்திரம் செய்தல் வேண்டும். இறந்தவர் மேல் பாடப்பட்ட சரமகவி (கல்வெட்டு) பாடி, சுற்றத்தவர் பூவும், நீரும், இட்டு அஞ்சலி செலுத்தல் வேண்டும்.

கல்விலே பூசித்த ஆன்மாவைக் கும்பமூர்த்தியிடத்தும், கும்ப மூர்த்தியை அதற்குரிய இடத்திலும் ஒடுக்கி, கும்பம்.கல்,பிண்டம், சாம்பல் முதலியவற்றை வாத்திய ஓலியுடன் சமுத்திரம் முதலான நீர் நிலைகளில் விடுக.

நீர் நிலையில் மார்பளவு தன்னீரில், வடக்கு முகமாக நின்று பிண்டத்தை முதலிலும் கும்பத்தை அடுத்தும் பாஷபணத்தைப் பின்னருமாக விட வேண்டும். நீராடிவிட்டு வீட்டிற்கு வரவேண்டும்.

வீட்டு வாசலில் வேப்பிலையைத் தின்று துப்பி, ஆசமனம் செய்து அக்கினி, தன்னீர் கோயயம் வெண்கடுகு இவைகளைத் தொட்டு உலக்கையைக் கடந்து கால்கை கழுவி வீட்டினுற்று செல்லவும்.

இதுவரை கூறிய கிரியைகள் சைவக் குருக்கள் செய்வதும் மேற்பட்ட வீட்டுக் கிரியைகளைப் பிராமணக் குருக்கள்மாரும் செய்வதும் நடைமுறையில் உண்டு.

துடக்குக் கழிவு

எமக்கு ஆசௌசம் முப்பது இரவுகள் முப்பத்தோராம் நாட்காலையிற்றான் துடக்குக் கழிவு நிகழ வேண்டும். சைவ போசனமுடையவர்கள் வேறு மாமிசம் உண்பவருடன் கலப்பின்றி இருந்தால் பதினாறாம்நாளில் ஆசௌசம் நீங்கும்.

அந்தியேட்டி செய்பவர்கள் வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றின்னர் வீட்டைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்து அனைவரும் நீராடி பிராமணக் குருக்களைக் கொண்டு புண்ணியாகவாசனம் செய்து ஆசௌசம் நீக்கலாம். இதன் பின்னர் தான் பாஷாண(கல்லடி)ப் படையலுக்கு உணவுதயாரித்தல் வேண்டும். ஆசௌசம் நீங்கிய மறுநாளில் ஏனைய கிரியைகளைச் செய்யலாம்.

வீட்டுக் கிரியை

வீட்டு முற்றத்தில் மெழுகி பூரண சூம்பம் வைத்து தீபம் ஏற்றி பிள்ளையார் பிடித்துவைத்து வாயிலில் மாவிலை கட்டவும். வீட்டுக் கிரியைகளில் முதலிற் சங்கல்பம் செய்து விக்கினேஸ்வர பூஜை, தீபதேவி பூஜை, பஞ்ச கல்விய பூஜை, வருணகும்ப பூஜை என்பன நிறைவேறிய பின் கர்த்தாவிற்கு பஞ்ச கல்வியம் பருகக்கொடுக்கப்படும்.

அனுஞ்சை

ஒரு வாழை இலையில் மூன்று தர்ப்பை, பவித்திரம், எள்ளு, தாம்புலம், உபலீதம், காசு என்பவற்றை, கர்த்தா தலையில் வைத்து இடப்புறமாக மூன்று முறை சுற்றி இன்ன வருடம், அயனம், ருது, மாதம், பட்சம், நட்சத்திரம், திதி, வாரம் கூடிய சுப தினத்திலே இன்னாருக்குச் சிரார்த்தம் செய்கின்றேன். அதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று குருவினிடம் வேண்ட அவர் அதிகாரம் தந்தோம் என்று கட்டைத் தர்ப்பையைக் கர்த்தாவிடம் கொடுக்க அதைக் கர்த்தா இடுப்பில் சொருகிக் கொள்வார். பின் வலது கை மோதிர விரலிற் பவித்திரத்தையும் வலத்தோளில் உபலீத்ததையும் அணிந்துகொள்ளவும்.

கூறியடிஜை

சிவப்பு நிறப் பூவும் நீரும் கொண்டு மூன்று முறை ஆத்ம பிரதட்சனம் செய்து தூரிய மூர்த்தியை வணங்கிச் செய்யப்போகும் சிரார்த்தத்திற்குச் சாட்சியாக இருந்து அருளவேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்து முற்றத்தில் வைக்கப்பட்ட கும்பத்திற் பூவையும் நீரையும் போட்டு வழிபடவும். துந்தைக்கு அல்லது தாய்க்கு இடபதானம், ஏகோதிட்டம், பஞ்சதச (பதினெண்நது) மாசியம், சோதகும்ப் சிரார்த்தம், சபின்மகரனம் என்பன செய்யப் போகின்றேன் என்று சங்கற்பம் பண்ணிக் கொள்ளவும்.

இடப தானம்

இறந்தவருடைய தான தருமத்தின் பலனைத் தருமத்தின் வடிவாயுள்ள இடபத்தின் மூலமாகச் சிவபெருமானிடம் சேர்க்கும் பொருட்டு இடபதானம் செய்யப்படும். இடபம் (ஆண்மாடு) தானம் செய்ய வசதிப்படாத இடத்து, ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசியைப் பரப்பி, அதில் இடபத்தின் வடிவை எழுதி, அதன்மேல் தேங்காய் வைத்து, கர்த்தா அத்தாம்பாளத்தை நாலு திசைகளிலும் இழுத்து உரிய மந்திரங்களைக் கூறித் தட்சனையுடன் அதை ஓர் அந்தணருக்குத் தானமாகக் கொடுக்கவும்.

ஏகோதிட்டம்

இது இறந்தவர் ஒருவரை மட்டும் குறித்துச் செய்யப்படும் தானமாகும். அந்தணர் ஒருவரை அழைத்து, மேற்கு முகமாக ஆசனத்தில் இருத்தி, அவருக்கு ஸ்நானத்திற்கு வேண்டிய நல்லெலன்னைய், அரப்பு, எலுமிச்சம்பழம் கொடுத்து நீராடிய தாகப்பாவனை செய்து, வேட்டி, சால்வை, சந்தனம், பூ என்பவற்றைச் சாத்தி, அரிசி, மரக்கறி என்பவற்றைக் கொடுத்துப் பூசிக்கவும்.

தரையைச் சுத்தம் செய்து, வாழை இலை போட்டு, ஒரு தருப்பையைத் தெற்கே நுனி இருக்கும் வண்ணம் வைத்து, ஒரு பிண்டம் இடவும். பச்சை அரிசிமா, உழுந்துமா, என், பால், தயிர் நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய எட்டு பொருட்கள் சேர்த்து

உருட்டிப் பிண்டம் செய்யப்படும். கர்த்தா தெற்கு முகமாக இடது முழந்தாளையும் இடது கையையும் ஊன்றியிருந்து, கைமாறிப் பிண்டம் இடவும், சந்தனம், பூ சாத்தி, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், இளநீர் நைவேத்தியம், நிவேலதித்து தர்ப்பணம் செய்து நமஸ்காரம் செய்துகொண்டு, தமது சக்திக்கு ஏற்றவாறு தானம் கொடுக்கவும். இத்தானத்தினால் ஆன்மா உலக வாழ்வில் ஒரளாவு திருப்தியடையும். இதில் இருபத்திநாலு தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அவையாவன: பவித்திரம், பூனால், கமண்டலம், உருத்திராக்கம், பாதுகை(மிதியடி), தண்டம், கெள்பீனம், விழுதிப்பை, யோகபட்டம், குடை, குல்லாய், மேல்வல்திரம் (சால்வை), வல்திரம், பொன், மோதிரம், இரத்தினம், நெய், வெண்ணெய், பசு, பூமி, போசனத்திற்கு வேண்டிய பொருட்கள், சர்வதானியங்கள், சர்வ அலங்காரப் பொருட்கள், தாசீ, தாசர்கள் என்பனவாம். ஏகோதிட்டம் ஏற்ற குருவிற்கு தானம், தட்சணைகளைக் கொடுத்து, வழி அனுப்பி, மஞ்சள் நீர் தெளித்து, இடத்தைச் சுத்தம் செய்து கர்த்தா கைகால் கழுவி அல்லது நீராடி வந்து பஞ்ச கவ்வியம் பருகிக் கொள்ளவும்.

மாசியம்

இறந்த வருடத்தில் மாதந்தோறும் செய்யப்படும் சிரார்த்தமே மாசிகமாகும். இது மாதந்தோறும் இறந்த திதியிற் செய்யப்படும். முதல் மாதத்திற்குரிய மாசிகம் ஏகோதிட்டம் என்ற பெயரில் முதலிற் செய்யப்பட்டது. இரண்டாம் மாதம் தொடக்கம் பதினொரு மாத மாசிகமும், ஊனமாசிகம், ஊனதிரிப்பட்ச மாசிகம், ஊனசாண் மாசிகமும், ஊன ஆப்திக மாசிகமும் ஆகப் பதினெண்ந்து மாசிகம் செய்தல் வேண்டும்.

1. ஊன மாசிகம் - இறந்தநாள் முதல் இருபத்தேழு நாளின் மேல் மூன்று நாட்களுட் செய்யப்படுவது.
2. ஊனதிரிப்பட்ச மாசிகம் - அவ்வண்ணம் நாற்பதாம் நாள் முதல் நாற்பத்தைந்தாம் நாளுக்கிடையிற் செய்யப்படுவது.

3. ஊனசாண் மாசிகம் - மேற்கூறப்பட்டபடி நூற்று எழுபதாம் நாள் முதல்நூற்றெண்பதாம் நாட்களுக் கிடையில் செய்யப்படுவது.

4. ஊன ஆப்திக மாசிகம்- அவ்வாறே முந்நூற்றைம்பதாம் நாள் முதல் முந்நூற்றைபத் தைந்தாம் நாட்களுக் கிடையிற் செய்யப்படுவது.

மாதந்தோறும் செய்யும் பதினொரு மாசிகங்களும் இறந்த திதியிற் செய்யப்படும் ஊன மாசிகங்கள் நான்கும் தோஷங்கள் இல்லாத நாளிற் செய்ய வேண்டும். வெள்ளிக்கிழமையிலும் நந்தை, சதுர்த்தசி, அமாவாசை என்னும் திதிகளிலும், கார்த்திகை, ஆயிலியம், பூரம், கேட்டை, மூலம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்களிலும் திரிபுஷ்கரயோகம், துவிபுஷ்கரயோகம் என்பவற்றிலும் ஊனமாசிகம் செய்தல் ஆகாது.

(துதியை, சப்தமி, துவாதசி என்னும் திதிகளும் கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம், புனர்பூசம், விசாகம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்களும் ஞாயிறு, செவ்வாய், சனி என்னும் வாரங்களுமாகிய மூன்றும் கூடுவது திரிபுஷ்கரயோகம். இரண்டு கூடுவது துவிபுஷ்கரயோகம்)

பதினெண்ந்து மாசிகங்களும் செய்ததன் மேல் வருட முடிவிற்றான் சபின்மைகரணம் செய்தல் வேண்டும். ஆயினும் கர்த்தாவின் அசௌகரியங்களை உத்தேசித்து ஆசௌச முடிவிற் பதினெண்ந்து மாசிகங்களையும் செய்து முடிப்பர். இப்படிச் செய்தாலும், பின்னரும் உரிய காலத்தில் மாசிகங்களைச் செய்வது சிறந்ததாகும்.

சோதகும்ப சிரார்த்தம்

இது நீர் நிரம்பிய பாத்திர (உதகம் - நீர்) தானமாகும். இறந்த ஆயுங்மாவின் தாகம் தீரும் பொருட்டு, இறந்தநாள் முதல் வருடம் முந்நூற்றி அறுபத்தைந்து நாளிலும் இத்தானம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்ய வசதி ஏற்படாததால் இப்போது சபின்மைகரணத்தின் மூன் சோதகும்பதானம் நடைபெறும்.

சபின்மகரணம்

பண்டங்களை ஒன்று சேர்த்தல் சபின்மகரணம் ஆகும். இதிலே பிதிர் வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும், மாத்ரு வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் நிமித்த (இறந்தவருக்கு) ருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடப்படும். நிமிர்த்த பிண்டத்தைப் பிதிர் பிண்டத்துடன் சேர்ப்பதால் இறந்த உயிர் பிரேதத்தன்மை நீங்கிப் பிதிர்த்தன்மையும் சிவலோகப் பேறும் அடையும். சபின்மகரணத்தின்மேற் செய்யும் சிரார்த்தங்களில், நிமித்த பிண்டம் இன்றி பிதிர்ப் பிண்டம் மூன்று இட்டுச் செய்ய வேண்டும்.

சபின்மகரணம் பார்வன விதானம், ஏகோதிட்ட விதானம் என இருவகைப்படும். பார்வன விதானம் பிதிர்தேவர் மூவரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது, ஏகோதிட்ட விதானம் குறித்த பிதிர், தேவர் ஓருவரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது.

தந்தை, தாய், தந்தையின் சகோதரன், அவன் மனைவி, பேரன், பேத்தி, ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபின்டி பார்வன விதானமாய் அமையும். மனைவி, கணவன், சகோதரன், மகன், மகள், மாமன், மாமி ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபின்டி ஏகோதிட்ட விதானமாய் அமையும். தந்தை தாயாருக்குச் சபின்டி செய்யும்போது பேரன், பேத்தி உயிருடன் இருந்தால் ஏகோதிட்ட விதானமாகச் செய்ய வேண்டும்.

வீட்டுக் கிரியையைப் பொதுவாகச் சபின்மகரணம் என்று சொல்லும் வழக்கு இப்போது உண்டு. ஏகோதிட்டம், பதினெந்து மாசிகம், சோதகும்ப சிரார்த்தம் என்பவற்றைச் செய்த பின்பே சபின்மகரணம் செய்ய வேண்டும். இது ஒரு வருட முடிவில் செய்யத்தக்கது. எனினும் இடையில் ஏற்படும் வசதியீனங்களைக் கருதி ஆசௌசம் நீங்கிய மறுதினத்திற் செய்யலாம். இதிலே நாலு பகுதிகளுண்டு.

1. சிவனடியார் பொருட்டு இருவர் - நந்திதேவர், மகாகாளர்,
(விசுவதேவர்)
2. பிதிர்த் தேவர் பொருட்டு மூவர் - கந்தர், சண்டர், கணாதீசர்
3. அதிதி அப்மியாகதர் இருவர் - முன் அறியப்படாதவர்
அப்போது அங்கு வந்தவர்
4. நிமித்தர் - இறந்தவர் பொருட்டு ஒருவர்.

இவ்வாறு என்மர் அமர்த்தப்படுவர். என்மர் கிடைக்காத போது ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒருவராக நால்வரையேனும், விசுவதேவருக்கு ஒருவர் பிதிர் ததேவருக்கு ஒருவராக இருவரையேனும் அமர்த்தலாம். ஒருவரே அமையும் போது புயங்களில் விசுவதேவரையும், தோரூச்சியிற் பிதிர் ததேவர்களையும் பூசிக்கலாம்.

இவர்களைச் சுகல உபசாரங்களும் செய்து, வீட்டினுள் அழைத்து வந்து, தர்ப்பை ஆசனத்தில் விசுவதேவர், அதிதி அப்பியாதகரைக் கிழக்கு முகமாகவும், பிதிர்ததேவர்களை வடக்கு முகமாகவும், நிமித்தரை மேற்கு முகமாகவும் அமர்த்துக. அவர்கள் முன் பாத்திரங்களை வைத்து, தேவ பாத்திரத்தில் நெல்லும், பிதிர்ப்பாத்திரத்தில் என்னும் இட்டு, பூசிக்கவும். புனராலை வலமாக இட்டு விசுவதேவரையும், இடமாக இட்டுப் பிதிர்ததேவரையும் பூசிக்க வேண்டும். நிமித்தரையும், பின் அதிதி அப்பியாகதரையும் பூசித்து வஸ்திரம், அரிசி, காய்கறி தானம், தட்சணை கொடுக்கவும். அவர்கள் முன்னிலையிற் சாணத்தால் மெழுகி, வாழையிலையில் தெற்கு நூனியாகத் தர்ப்பைகளை வைத்து என்றாச்சிதறிக் கர்த்தா, தெற்கு நோக்கி இடது முழந்தாள், இடது கையை ஊன்றியிருந்து வடக்கிலிருந்து தெற்காக முதல் வரிசையில் பிதிர்வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும், இரண்டாவது வரிசையில் மாதுரு வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும், கிழக்கில் மூன்றாவது வரிசையில் நடுவில் இறந்தவர்(நிமித்தர்) குறித்துஒரு பிண்டமும் இடுக. நிமித்த பிண்டம் சுற்று நீண்டதாய், நூனி வளைந்து மற்றப் பிண்டங்களைத் தீண்டுவதாய் அமையும்.

பிண்டத்திற்கு மஞ்சள், சந்தனம், பூவும் சாத்தவும். இறந்தவர் ஆணாகில் வேட்டியும், பெண்ணாகில் சேலையும் பிண்டத்திற்குச் சாத்துக. பிண்டத்திற்கு மேற்கே அன்னம், கறிவகை, தயிர். பாயாசம், பலகாரம், பழவகை, வெற்றிலை, பாக்கு என்பவற்றைப் படைக்கவும். இளநீரை வெட்டித் திறந்து வைக்கவும். பின்னர் தூப தீபம் காட்டி வழிபாடு செய்யவும். கர்த்தாவும் உறவினரும் பூவும் நீருமிட்டு வழிபட்ட பின் திருமுறை பகன்ணாகாதீபம் १

பாடி சரமகவி பாடித் தர்ப்பணம் செய்யவும். நிமித்தபின்டத்தில் சாத்திய பூவை எடுத்துப் பிதிர்ப் பிண்டத்திற் சேர்க்கவும். இதனால் இறந்தவர் பிதிர்களுடன் சேர்ந்தார் எனக் கொள்ளப்படும். பின்னர் சகல பிதிர் தேவர்களையும் உத்வாசனம் செய்து, பிண்டங்களைப் பகவிற்குக் கொடுக்கவும், அல்லது சமுத்திரத்தில் விடவும்.

வடக்குத் தெற்காக மூன்று பாத்திரமும், கிழக்கில் ஒரு பாத்திரமும் வைத்து, அவற்றுள் அர்க்கியம் (நீர், சந்தனம் பால், என்னு, தர்ப்பைநுனி, பூ) இட்டு மூன்று பாத்திரத்துள்ளும் பிதிர்த்தேவரையும், தனிப்பாத்திரத்தில் நிமித்தரையும் பூசித்து நிமித்தருக்குரிய பாத்திரத்தில் உள்ள அர்க்கிய சலத்தை பிதிர்த்தேவருக்குரிய மூன்று பாத்திரத்தில் உள்ள சலத்துடன் சேர்க்கும் நிகழ்வு அர்க்கிய சம்யோசனம் எனப்படும்.

பின்னர் குருவிற்குத் தட்சணை கொடுத்து, ஆஸீர்வாதம் பெற்றின், குரு, கர்த்தாவிற்கு மஞ்சளால் திலகமிட்டு அதன்மேல் அட்சதையை வைத்து விடுவார். குருவை வீட்டு வாசல் வரை சென்று வழியனுப்பி, உறவினர், நண்பருடன் உணவு உண்ணவும்

நூப்திகம் (நூட்டைத்வசம்)

ஒர் ஆண்டு முடிவிற் செய்யப்படும் சிரார்த்தமாதலால் இது ஆட்டைத் திவசம் எனப்படும். இறந்த திதியிற் செய்யும் இந்தச் சிரார்த்தத்துடன் இறந்தவரைக் குறித்துச் செய்யும் அபரக்கிரியைகள் நிறைவேறும். முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது இறந்த திதி, பட்சம்.

வருட சிரார்த்தம்

சிரார்த்தமென்பது சிரத்தையுடன் செய்யப்படுவது எனப் பொருள் கொள்ளப்படும். வருடந்தோறும் இறந்த திதியில் தந்தை தாயாரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது சிரார்த்தமாகும். மகன் தந்தைக்குச் செய்யும் சிரார்த்தத்தில் தந்தை, பேரன், பூட்டன் ஆகிய மூவருக்கு மூன்று பிண்டமும், தமது வம்சத்தில் உள்ள

பிதிர்கள் எல்லோருக்குமாக ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும். தாயாருக்குச் சிரார்த்தம் செய்யும்போது தாய், தகப்பனின் தாய், பேரனுடைய தாய் ஆகிய மூவருக்கு மூன்று பிண்டமும் தமது வம்சத்தவருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் அன்ன சிரார்த்தம், ஆமசிரார்த்தம், இரணிய சிரார்த்தம், தருப்பண ரூப சிரார்த்தம் என நான்கு வகைப்படும். சிரார்த்தம் செய்ய மறந்தாலோ அல்லது திதி தெரியாமல் இருந்தால் அம்மாதத்தில் வரும் அமாவாசையில் தர்ப்பணம் செய்யலாம். அல்லது புரட்டாதிமாதத்தில் வரும் மாளியபட்சத்தில் செய்யலாம். சிரார்த்தம் செய்ய முடியாவிடில் ஆலயம் சென்று மோட்ச அர்ச்சனை செய்து வழிபடலாம். படையலுக்குச் சர்க்கரைச் சாதம், பழங்கள், சோறுகறி, காய்ச்சியபால், பலகாரம் வைக்க வேண்டும்.

அன்ன சிரார்த்தம்

தம் மரபிலோ அன்றித் தம்மில் உயர்ந்த மரபிலோ உள்ள தீட்சை பெற்றவரை அழைத்து நிமித்த தானத்திலிருத்தி, குறித்த தானத்திற்கு உரியவராகப் பூசித்து அமுது படைத்து, உண்பித்துச் செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அன்னம், என், பானீயம் (நீர்), தயிர், பால், தேன், நெய், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்துப் பிண்டமிடல் வேண்டும்.

ஒழும் சிரார்த்தம்

உணவிற்குப் பதிலாக அரிசி, காய்கறி வகைகளைப் படைத்துச் செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அரிசிமா, உழுந்துமா, என், பால், தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டிப் பிண்டமிடல் வேண்டும். இவ்வெட்டுப் பொருட்களும் அட்டாங்கமெனப்படும்.

இரணிய சிரார்த்தம்

அன்ன சிரார்த்தம், ஆமசிரார்த்தம் செய்ய வசதியில்லாத போதும் தகுதியானவர் கிடைக்காத போதும் பணத்தை வைத்துச் செய்யப்படுவது இரணிய சிரார்த்தமாகும்.

தருப்பண்ணுப் சிரார்த்தம்

இது அமாவாசையிற் செய்யப்படுவதாகும். அன்ன சிரார்த்தத்தில் அன்ன பிண்டமும், ஆம் சிரார்த்தத்தில் ஆம்பிண்டமும், ஆமசிரார்த்தத்தில் அன்ன பிண்டமும் இடுதல் குற்றமாகும்.

அன்னசிரார்த்தம் அபராணதிற் செய்தல் வேண்டும். ஆம் சிரார்த்தம் சங்கவகாலத்திற் செய்து, போசனம் அபராணத்திலும் செய்தல் வேண்டும்.

பிராதக்காலம் - தூரிய உதயம் முதல் ஆறு நாழிகை வரை

சங்கவ காலம் - அதன்மேல் பன்னிரண்டு நாழிகை வரை

மத்தியானம் - அதன்மேல் பதினெட்டு நாழிகை வரை

அபராணம் - அதன்மேல் இருபத்திநாலு நாழிகை வரை

சாயான்னம் - அதன்மேல் முப்பது நாழிகை வரை

தூரிய உதயம் காலை ஆறுமணியாயின்

பிராதக்காலம் - காலை 6.00 - 8.24 வரை

சங்கவகாலம் - அதன்மேல் - 10.48 வரை

மத்தியானம் - அதன்மேல் பகல் 1.12 வரை

அபராணம் - அதன்மேல் மாலை 3.36 வரை

சாயான்னம் - அதன்மேல் மாலை 6.00 வரை

சிரார்த்த வகைகள்

நித்திய சிரார்த்தம் - நாள் தோறும் பிதிரைக் குறித்துச் செய்யப்படும் தர்ப்பணம்.

நூழித்திய சிரார்த்தம் - தந்தை, தாயார் இறந்த மாதம், திதியில் வருடம் தோறும் விதிப்படி செய்வது.

காயிக் சிரார்த்தம் - அமாவாசை, தூரியகிரணம், சந்திர கிரணம், விதிபாதயோகம், எத்தராயணம், சித்திரை, விஷாமாதப் பிறப்பு, வைகாசி வளர்பிறைத் திதியை, கார்த்திகை வளர்பிறை நவமி,

புரட்டாதி தேய்பிறைத் திரயோதசி, மாசி அமாவாசை ஆகிய தினங்களிற் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடி, பிதிர்தர்ப்பனம் செய்து அதிதிகள் கற்றத்தாரோடு போசனம் செய்வது . இது தீர்த்த சிரார்த்த மெனப்படும்.

விருத்தி சிரார்த்தம் - இது நாந்தி சிரார்த்தம் என்றும் கூறப்படும். சீமந்தம், சாதக கர்மம், நாமகரணம், அன்னப்பிராசனம், விரதம், விவாகம், கிருகாரம்பம், கிருகப்பிரவேசம் போன்ற சுபகருமங்களில் பிதிர தேவர்களைக் குறித்துச் செய்யும் சிரார்த்தம் விருத்திச் சிரார்த்தமாகும். பிதிர்களின் ஆசீர்வாதம் பெறும் பொருட்டுச் செய்யும் இச்சிரார்த்தம் மங்கள சிரார்த்தம் எனவும் கூறுவர்.

காயா சிரார்த்தம் - காயாவில் செய் பிண்டமிட்டு பிதிர்களைத் திருப்பிப்படுத்துவதால் ஏழு கோத்திரத்தில் உள்ள நூற்றியொரு குலமும் விருத்தியாகும்.

காசி, காஞ்சி, மாணை, மதுரை, அவந்தி, அயோத்தி, துவாரகை ஆகிய முத்தித்தலம் ஏழிலும் ஏனைய புண்ணிய தலங்களிலும் சிரார்த்தம் செய்வது மிகுந்த புண்ணியமாகும்.

ஆசௌச காலத்தில் சிரார்த்தம் வரின்

சனன மரண ஆசௌசத்திற் சிரார்த்த தினம் வந்தால் ஆசௌசம் நீங்கும் நாளில் சிரார்த்தம் செய்தல் வேண்டும். விதவை தான் வீட்டுக்கு விலக்காயிருக்கும்போது, தன் கணவனுடைய சிரார்த்தம் வந்தால் , ஐந்தாம் நாள் சிரார்த்தம் செய்யக்கடவள். சிரார்த்தத்திற்குப் பாகம் பண்ணத் தொடங்கிய பின், ஆசௌசம் வந்தால் அது கர்த்தாவைப் பற்றாது.

சிரார்த்தத்திற்கு ஸூகுந்திரவியங்கள்

நெல்லரிசி, கோதுமை, யவம் (நெல்), சிறுபயறு, உழுந்து, எள்ளு, சர்க்கரை, வெல்லம், தேன், நல்லெண்ணைய், பசுப்பால், பகுந்தயிர், பசுநெய், சிகைக்காய், மிளகு, சீரகம், மஞ்சள், கடுகு, உப்பு, புளி, வாழையிலை, வாழைத்தண்டு, வாழைக்காய், வாழைப்பழம், மாங்காய், மாம்பழம், பலாக்காய், பலாப்பழம், சுக்கரைகாதீபம் ८ ————— 80 ————— ८

தேங்காய், இளநீர், பாகற்காய், முள்ளிக்காய், கெக்கரிக்காய், வெள்ளரிக்காய், புடலங்காய், அவரைக்காய், நெல்லிக்காய், எலுமிச்சம்பழம், சிறுகிழங்கு, பெருவள்ளிக்கிழங்கு, இஞ்சிக்கிழங்கு, கீரை, மூல்லையிலை, முசுட்டையிலை, காரையிலை, பிரண்டையிலை, சேப்பந்தண்டு, சேப்பங்கீரை, சேப்பங்கிழங்கு, கருவேப்பிலை, வெற்றிலை, பாக்கு, ஏலம், சுக்கு, கிராம்பு, சாதிக்காய், சாதிபத்திரி, (மிளாகாய், கத்தரிக்காய், பூசனிக்காய், பயிற்றங்காய், கொடுக்கலாமென சில நூல்கள் கூறுகின்றன.)

சிரார்த்தத்திற்கு ஒகாத திரவியங்கள்

கடலை, துவரை, வெண் கடுகு, பெரும்பயற்றங்காய், பீர்க்கங்காய், அத்திக்காய், முருங்கைக்காய், பூசனிக்காய், கத்தரிக்காய், சுரக்காய், வாழைப்பு, முள்ளங்கி, வெங்காயம், வெள்ளைப்புடு, எருமைப்பால், எருமைத்தயிர், எருமைநெய், ஆட்டுப்பால், ஆட்டுத்தயிர், ஆட்டு நெய்.

சிரார்த்தத்திற்கு ஒகும் பக்திர புஷ்பம்

வில்வம், துளசி, அறுகு, சம்பகப்பு, தாமரைப்பு, புன்னைப்பு, மூல்லைப்பு, நந்தியாவட்டைப்பு, மருக்கொழுந்து, வெட்டிவேர், எட்டிப்பு.

ஆகாத புஷ்பம்

மகிழும்பு, தாழும்பு, அலரிப்பு, சிறு சண்பகப்பு, கர்த்தாவும் சிரார்த்தத்தின் பொருட்டுவரிக்கப்பட்டவரும் சிரார்த்த தினத்திலும் முதற்றினத்திலும் மறுதினத்திலும் சவரம் செய்து கொள்ளுதல். மீண்டும் புசித்தல், வழிநடத்தல், பாரஞ்சுமத்தல், கோபம், பொய், காமம், இவைகள் தவிர்த்து விரதநியமமுடைவராய் இருத்தல் வேண்டும். விரத நியமம் தப்பிப் புணர்ச்சி முதலியவற்றைச் செய்தவர் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர். கர்த்தா இம்முன்று தினத்திலும் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளலும், பரான்னம் புசித்தலும், வெற்றிலை பாக்கு உண்ணலும், மருந்து உண்ணலும் ஆகாவாம். சிரார்த்த தினத்தில் வீட்டிலே தயிர் கடைதலும்

நெற்குற்றுதலும், பிச்சை போடுதலும், எண்ணேய், நெல் முதலிய பொருட்களைக் கொடுத்தல் வாங்குதலும் ஆகாவாம்.

சிரார்த்த தினத்திலே, திருக்கோவிலிலே, கடவுனுக்குத் தன்னால் இயன்ற மட்டும் அபிஷேகம், பூஜை, திருவிளக்கேற்றுதல் முதலியன செய்தல் வேண்டும். பசுவிற்குப் புல்லுப்போடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் நடக்கும்போது வேதத்தையும் திருமுறைகளையும் புராண இதிகாசங்களையும் தரும சாத்திரங்களையும் சிரார்த்தம் வாங்குவோருக்குக் கேட்கும்படி படிப்பித்தல் வேண்டும். இது பிதிர்களுக்கு மிகப் பிரியமாகும்.

சிரார்த்தத்திலே கண்ணீர்விடுதலும், கோபித்தலும், பொய் சொல்லுதலும், துரிதஞ்செய்தலும், சிந்திய அன்னத்தைக் காலாலே மிதித்தலும், இலையிலே அன்னத்தைத் தூவிப் பரிமாறலும் ஆகாவாம். சிரார்த்தமேற்பவர் நன்று, தீது என்று பேசாது திருப்தியோடு ஏற்றல் வேண்டும்.

சிரார்த்தத்திற்குப் பொருள் இல்லாதவன் காய், கனி, கழங்கு, என் இவையேனும் சற்பிராமணருக்குக் கொடுத்து நமஸ்காரம் செய்து, திலதர்ப்பணம் பண்ணிக் (திலம் - என்னு) கொண்டுதான் திருப்தியாகப் போசனம் பண்ணல் வேண்டும்.

மாளியம்

மாளியம் என்பது பிதிர் கர்மமாகும். இது மஹாளியம் என்று பெயர் பெறும். இது ஒரு பொது சிரார்த்த (திவசம்) மாகும்.

புட்டாதி மாத அபரபக்கப் பிரதமை முதல் அமாவாசை வரையுள்ள காலம் மாளிய பட்சமாகும். பிதிர்களைத் திருப்திப் படுத்தவும் அவர்கள் நற்கதியடையவும் பிதிர்க் கருமங்கள் செய்ய வேண்டும். இல்லறத்தானுக்குரிய கருமங்களிற் பிதிர்க்கடனும் ஒன்று. ஓவேள்விகளில் பிதிர்யக்ஞமும் (பிதிர் வேள்வி) ஒன்று.

“தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க தானென்றாங் கைம்புலத்தா ரோம்ப றலை”

என்பது திருக்குறள். பிதிர்களின் உறைவிடம் தென்திசை. ஆதலால் தென்புலத்தார் என்று பெயர் பெறுவர்.

துரியன் தெற்கு நோக்கிச் சஞ்சரிக்கும் தெட்சணாயன காலத்தின் நடுப்பகுதி புரட்டாதி மாதமாகும். இக்காலம் துரியன் பூமிக்கு நேரே நிற்கும் காலம். சந்திரனும் (அபரபக்கத்தில்) தென்பாகத்திற் பொருந்தியிருக்கிறது. இக்காலம் பிதிர் கருமங்களுக்கேற்றதாகக் கொள்ளப்படும்.

ஓருவர் இறந்த தினத்திற் சிரார்த்தம் (திவசம்) செய்தல் வேண்டும். இறந்த தினம் தெரியாவிட்டால் அந்த மாதத்தில் அமாவாசை அன்று செய்தல் வேண்டும். அல்லது மாளயபட்சத்திற் செய்து கொள்ளலாம். தெரிந்தோ தெரியாமலோ சிரார்த்தத்தைச் செய்யாது விட்டவர்கள், மாளய பட்சத்திற் பிதிர்க் கருமம் செய்தல் வேண்டும்.

இந்தப் பட்சம் முழுவதும் பிதிர்க் கருமம் செய்தால் வருடம் முழுவதும் செய்த பலன் கிடைக்கும். பிரதமையில் தனசம்பத்தும் துவிதியையில் பிரஜாலாபமும், திருதியையில் வளர்ச்சி லாபமும், சதுர்த்தசியில் சத்துரநாசமும், பஞ்சமியிற் சம்பத்தும், சஷ்டியிற் புகழும், சப்தமியில் கணாதிபத்தியமும் அட்டமியிற் சிறந்த புத்தியும். நவமியில் ஸ்தீர்சம்பத்தும், தசமியில் இஷ்டசித்தியும், ஏகாதசியில் வேதசித்தியும், துவாதசியில் பிரஜாவிருத்தியும், தியோதசியிற் பச விருத்தியும், சதுர்த்தியிற் புஷ்டியும், அமாவாசையிற் தீர்க்க ஆயுஞம் கிடைக்கும். யந்திரங்களால் இறப்போருக்குச் சதுர்த்தசியிற் பிதிர்க்கருமம் செய்வது சிறந்தது.

இப்பட்சத்தில் வரும் பரணி அட்டமி, கஜச்சாயை எனப்படும். கஜச்சாயை எனப்படுவது புரட்டாதி மாதத்தில் எந்த வாரத்திலாவது மக நட்சத்திரமும் திரயோதசித் திதியும் கூடி வருவது இது ஒரு புண்ணிய காலமாகும். இக்காலத்திற் செய்யும் கருமத்திற்கும் பலன் அதிகம்.

பிதிர்க் கருமங்கள் ஆற்றச் சிறந்த தலங்களாக அயோத்தி, மதுரை, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை என்பன அமைந்துள்ளன. காயாவிற் செய்யப்படும் சிரார்த்தம் மிகவும்

விசேடமானதாகும். திரயோதசியிற் செய்யும் சிரார்த்தம் காயா சிரார்த்தத்தையொக்கும்.

நாம் அனுப்பும் தபால், காசக்கட்டளை போன்றவற்றை தபாற் கந்தோரில் இருப்பவர்கள் உரியவர்களிடம் கொண்டு சென்று கொடுப்பார். இது போலப் பிதிர்க் கருமத்திற் செய்யப்படும் தர்ப்பணம், தானம் முதலியவற்றின் பலன்களை உரியவர்கள் இருப்பிடம் அறிந்து அவர்களிடம் சேர்ப்பிப்பார். பிதிர்த் தேவதைகள் ஸ்கந்தர், சண்டர், கணாதீதர் என்போர். சமய விசேட நிர்வாண தீட்சிதர்க்குச் சாந்தர், சதாசிவர், ஈசர். என்போர் பிதிர்தேவதைகளாகும். பிதாவின் உயிர் ஸ்கந்த பதத்தில் ஸ்கந்த சொருபமாகவும் பாட்டனுடைய உயிர் சண்டபதத்தில் சண்ட சொருபமாகவும், முப்பாட்டனுடைய உயிர் கணாதீதபதத்திற் கணாதீதசொருபமாகவும் இருக்கும். இக்காலத்தில் விரதமிருந்து பிதிர்த்தர்ப்பணம், தானதர்மம் சாதுக்கள், அடியவர், ஏழைகள் ஆகியோருக்கு அமுதளித்தல் போன்றன செய்தல் வேண்டும். அபரக் கிரியை யாவும் இடப்புறமாகவும் பாதத்திலிருந்து சிரகவரை பரியந்தமாகவும் செய்ய வேண்டும். கர்த்தா தெற்கு நோக்கியே கிரியைகள் இறந்தவர்களுக்குக் காட்டும் தூபம், தீபம் செய்ய வேண்டும். யாவும் இடப்புறமாகச் செய்ய வேண்டும். தலைவாழையிலையின் நுனி தெற்கே பார்க்க வேண்டும்.

மரன் வீட்டில் அயரக் கிரியைகளைச் செய்வதற்கு வேண்டியபொருட்களின் விபரம்

இந்நாளிற் கிரியை செய்யும்போது சைவக் குருக்களே இவற்றைக் கொண்டு வருவார்.

நெல்லு	சமித்துக்கட்டு
பச்சை அரிசி	பட்டுத்துணி
பயறு	குருக்கள் வேட்டி, சால்வை
உழுந்து	கும்ப வேட்டி 1
என்னு	முட்டி 2
தேங்காய்	சட்டி 2
தேங்காயெண்ணெய்	செம்பு 13
விபூதி	குடம் 1
சந்தனம்	குத்துவிளாக்கு
குங்குமம்	உரல், உலக்கை
அபிஷேகக்கூட்டு	அறுகம்புல்
மஞ்சள் மா	மாவிலை, வாழையிலை
அரிசிமா	கோசலம், கோமயம்
அபிஷேகத்திரவியம்	பால், இனநீர்
பன்னீர்	மான்தோல்
நெய்	தட்டம்
தேன்	வேட்டி, சால்வை(கிரியை
நல்லெண்ணெய்	செய்வோருக்கு)
அரப்பு	வாழைப்பழம்
லவரந்தர்	எலுமிச்சம்பழம்
அத்தர்	பழவகைகள்
ஊதுபத்தி	பாக்கு
சாம்பிராணி	வெற்றிலை
தசாங்கம்	(இறந்தவருக்கு) வேட்டி,
நெற்பொரி,	சால்வை அல்லது சேலை
நவதானியம்	சட்டை
கழிநூற்பந்து	கத்தி, தோரணம், கயிறு
பஞ்சவர்ண நூல்	தீப்பெட்டி
விளைவு தூடம்	6m வெள்ளைத்துணி (புதியது)

நாந்தியேவழிக் கிரியைகளுக்குத் தேவைப்படும் பொருட்கள்

நெல்லு	2 தானத்திற்கு அரிசி, மரக்கறி
பச்சை அரிசி	செங்கல் - 1
பயறு	வைக்கோல் 1 கட்டு
உழுந்து	கத்தி
என்று	தீப்பெட்டி
தேங்காய் 20	வெற்றிலை,
கழிநூல் பந்து	பாக்கு
பஞ்சவர்ணநூல்	வாழைப்பழம்
விபூதி	எலுமிச்சம்பழம்
குங்குமம்	அறுகம்புல்லு
சந்தனம்	பால், தயிர்
பன்னீர்	கோசலம், கோமயம்
அபிஷேகக் கூட்டு	இளநீர்
அபிஷேகத் திரவியம்	வாழையிலை
நவதானியம்	மாவிலை
நெற்பொரி	முட்டி 2
நெய்	சட்டி 1
சமித்துக்கட்டு	உரல், உலக்கை
ஊதுபத்தி	தேங்காய் எண்ணெய்
விளைவுதூட்டம்	சில்லறைப் பணம்
சாம்பிராணி	செம்பு 12
அரிசிமா	குடம் 1
மஞ்சள் மா	குத்துவிளக்கு
நல்லெண்ணெய்	தட்டம்
அரப்பு	மான்தோல்
குருக்கள் வேட்டி, சால்வை	ழூ, மாலை, சரப்பந்து
கும்பவேட்டி	அமுது
வேட்டி	பலகாரவகைகள்
பட்டுத்துண்டு	ஒருபடிப் பச்சையரிசி பொங்கல்
(சிகப்பு, பச்சை)	3 படி அரிசியிற் சோறு
பச்சைமா (புல்லாந்தி	கறிவகை
இலையை உலர்த்தி இடித்து	தென்னோலைத் தோரணம்
எடுப்பது)	கயிறு
சிவப்பு மா (செங்கல் தூள்)	1 m வெள்ளைத் துணி
கரிமா (கரியில் இடித்து	(புதியது)
எடுப்பது)	

வருட சிரார்த்தத்திற்குத் தேவைப்படும் பொருட்கள்

மாவிலை

அறுகம்புல்

பூக்கள்

வாழைப் பழம்

எலுமிச்சம் பழம்

சர்க்கரை சிறியது

இஞ்சி 1 துண்டு

கறுப்பு ள்

நல்லென்னைய் 1 போத்தல்

தலை வாழையிலை 5

நெய்

தேன்

கற்பூரம்

ஊதுபத்தி

இளாநீர்

பால்

தயிர்

தேங்காய் 3

பச்சைஅறிசிமா

சிறிது உஞ்சுதம் மா, மஞ்சட் தூள்

ஜெருக்கு வேட்டி, சால்லை

தானத்திற்கு அரிசி, மரக்கறி, உப்பு, புளி, பருப்பு, மிளகாய்த்தூள்

அரப்பு

சாம்பிரணி

விழுதி

சந்தனம்

குங்குமம்

நூற்பந்து

வாசலில் நிறைகுடம் குத்து விளக்கு வைக்க வேண்டும். தர்ப்பணம்

செய்யுமிடத்தில் படம் வைத்து மாலை அணிவித்து ஒரு

குத்துவிளக்கு ஏற்றி வைக்கவும். கும்பம் வைக்க ஒரு செம்பு,

பச்சையரிசி, கும்பமாலை, பிண்டத்திற்கு ஒரு மாலை.

ஒடுசௌச விளக்கம்

“சம்ஸ்கார பராமரிசம் உண்மை யானும்
அதன் இன்மை கூறப்படலானும்”

- (பிரம்மத்திரம் 101)-

“புறந்தூய்மை நீரான் அமையும் : அகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப்படும்” (துறள் 298)

முனி மொழி என ஓளவையார் பாராட்டிய பிரம்ம துத்திரம் சமஸ்காரங்கள் மூலமே ஒருவன் ஞானம் பெறத்தக்க பக்குவம் பெறுவான் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. தரும சாத்திரங்களிலே நாற்பது சமஸ்காரங்கள் பேசப்படுகின்றன. சைவ ஆகமங்கள் அவற்றுள் பதினாறை வலியுறுத்தும்.
(சம்ஸ் + காரம் = தூய்மைப்படுத்தும் கிரியை)

அவை ஏன்? ஆன்மீக வாழ்வுக்கு உயிர் நாடியான அவை இன்றைய லெளகிகப் போக்குக்கு வேண்டியவைதாமா? இவ்வித ஜய வினாக்கள் சைவ மக்களிடையே எழுகின்றன. இளைஞர்கள் “நாங்கள் இவற்றைப் ‘பரவாய்’ செய்வதில்லை. அம்மா குளியாமல் வீட்டுக்குள் விடார்” என்கிறார்கள். முக்கியமாக மரண வீட்டிற்குச் சென்று வருவோர் தூய்மை செய்யப்படுவது அவசியமென்று பழைய பேணுவோர் கருதுகிறார்கள். ‘இது விண்ஞான அடிப்படையிற் தோன்றியது’ தோன்றியது” என்று - விளக்கமளித்து திருப்தியடைகிறார்கள். சுகாதார சம்பந்தமான தூய்மைக்கும் கிரியா சம்பந்தமான தூய்மைக்கும் வேறுபாடு உண்டு என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. இருவேறு திசையில் போகும் நாகரிகங்களின் போக்கி ‘தூவந்துவங்கள் தூய்மை செய்’ வதே இத்தொகுப்பின் நோக்கம்.

சைவ மக்களிடையே கோவிலுக்குப் போதல், விவாகம் போன்ற நற் கருமங்களின் போது, ‘எனக்கு ஆசுசம்’ என்ற பேச்சு இடம்பெறும். அதை எதிர்த்தும் விண்ஞான விளக்கம் கொடுத்து

ஆதுரித்தும் பேசவோர் அதிகம். ஆசௌசம் என்ற சொல் திரிந்து பேச்சு வழக்கில் ஆதுசம் என்று ஆயிற்று.

‘ககி’ என்றால் சுத்தம். கௌசம் சுத்தம் உடையது. அசுசி = அழுக்கு : ஆசௌசம் (கிரியாபரமான) சுத்தமின்மை. ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் பொருட்டுக் கிரியைகளைச் செய்கிறவனுக்கு அவைகளைச் செய்ய அதிகாரமில்லாமற் செய்யும் ஓர் அசுத்தி ஆசௌசம் எனப்படும். தீட்டு, தொடக்கு என்ற சொற்களும் மக்கள் பேச்சில் வரும் தொடக்கை நீக்கிய பின்னரே நற்காரியங்கள் செய்யலாம் இல்லாவிட்டால், உள் ரீதியான ஓர் அருவருப்பு உள்ளே இருந்து கொண்டே இருக்கும். மனம் ஆன்மீக நற்கருமத்திற் படியாது.

அசுத்தியை (அழுக்கை)ப் போக்க 1) காலம் 2) ஸ்நானம் (நீராடல்) 3) இரண்டும் ஆக மூன்று வழிகள் இருக்கின்றன.

1) ஊரில் இரு இறப்பு நிகழ்கிறது. அழுகை, மேள ஒலி, ஓலிபெருக்கி மூலம் மரணம் பற்றி ஊரார் அறிகின்றனர். கோவிற் பூசை நிறுத்தப்படும். நற்காரியங்கள் நடைபெறா. ஊர்த்தொடக்கு பிரேதம் ஊருக்குள் இருக்கும் காலம் வரை அவ்வூர் மக்களைப் பிடிக்கும். பிரேதம் ஊரிலிருந்து அகற்றப்பட்டதும் தொடக்கு நீங்கிவிடும்.

2) இறப்பு நிகழ்ந்த வீட்டுக்குச் சென்று, மரணச் சடங்குகளிற் பங்குபற்றிய அயலவர், உறவினரின் ஆசௌசம் ஸ்நானத்தால் நீங்கும். இரத்த உரித்துக்காரர் (ஆன்வழி) ஆகிய தொடக்குக் காப்போர் உறவு பற்றி, மனத்தில் துக்கம் நிலைத்திருக்கும். இறந்தோரை நினைத்து இடையில் அழுகை வரலாம். துன்பம் தோய்ந்த உள்ளத்துடன் ஆன்மீக முயற்சிகளில் ஈடுபட முடியாது. அதனால் ஒரு குறித்த கால எல்லை வைத்து, அதன் முடிவில் நீராடி, ஆசௌசத்தை நீக்கலாம். இங்கு காலம், ஸ்நானம் ஆகிய இரண்டும் வேண்டியதாகிறது.

ஆசௌசம் பத்து வகையாக ஏற்படலாம். 1) பிறப்பு, 2) இறப்பு 3) சுடுதல், 4) பிரேதத்திற்குப் பின்னே செல்லல், 5) காவுதல், 6) அழுதல், 7) ஆசௌசிகளிடம் சாப்பிடுதல், 8) கலத்தல், 9) குறித்த கால எல்லையில் தலைமயிரை அகற்றாமை, 10) இறந்தவருடைய உரிமைக்காரர் (மகன் அல்லது கொள்ளி வைத்தவர்) இறந்தவரது பிரேதத் தன்மையை நீக்கிவிடும் கிரியை

ஆகிய சபின்டகரணம் செய்யாமை, ஆசௌச நீக்கத்தின் பொருட்டு (மயிர் முழுவதையும் களைதல் இன்றும் பல கிராமங்களில் வழக்கம்).

பிறப்பு

ஒரு வீட்டில் குழந்தை பிறத்தல் தொடர்பாக உண்டாகும் தொடக்கு நான்கு வகையானது. : 1) கருப்பச்சிதைவு நான்கு மாதத்திற்குள் நிகழ்தல், 2) 5ஆம் 6ஆம் மாதங்களில் நிகழ்தல், 3) 7ஆம் 8ஆம் 9ஆம் மாதங்களில் நிகழ்தல், 4) பத்தாம் மாதத் தொடக்கத்தில் நிகழும் இயற்கையான பிறப்பு. முதலிரு நிகழ்ச்சிகளிலும் எத்தனை மாதச்சிக வெளிப்பட்டதோ அத்தனை நாட்கள் தொடக்கு. உதாரணம் 6ஆம் மாதத்தில் கருச் சிதைந்தால் 6 நாள் தொடக்கு. அதன் பிறகு நிகழ்ந்தால், இயற்கையாகக் குழந்தை பிறக்கும் போது தொடக்குக் காக்கும் நாள் அளவு பிள்ளைப் பேற்றிற் பெண் பிறந்தால் 40 நாளும், ஆண் பிறந்தால் 30 நாளும் பிதா, மாதா இருவருக்கும் தொடக்கு. முதல் 6 மாதத்துள் சிக் அழிதலில் தந்தை முழுகத் தொடக்குப்போம். தொடக்குக் காக்கும் உறவினர் (ஞாதிகள்) 5ஆம் மாத நிகழ்விலிருந்து முழுகி ஆசௌசத்தைப் போக்கலாம். பூரண கருச்சிதைவிலும், பிள்ளை பிறந்தவுடன் இறந்தாலும், தந்தை பத்து நாள் தொடக்குக் காக்கவேண்டும். பத்து நாட்களிற் குழந்தை இறந்தால் மரண தொடக்குக் கொள்ளத் தேவையில்லை. இயற்கையான பிறப்பில் 30 நாள் தொடக்குக் காப்பது வழக்கம். (தாய்க்கு 40 நாள் என்ற முறையிற் குழந்தையைக் கோவிலுக்கு 40ஆம் நாள் கொண்டுபோகும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது.)

சைவக் குரு (ஆசாரிய அபிஷேகம் பெற்றவர்) ஆசௌச நிகழ்வில் உடன் சுத்தியாகிறார். தீட்சை பெற்ற சைவ சமயத்தவருள் நியமங்களின் வழுவாது சந்தியா வந்தனம் செய்வோர் 25 நாளும், ஒழுங்காகக் கோயிலில் தொண்டு செய்வோர் 20 நாளும் தொடக்குக்காக்க வேண்டும். பிரமசாரிக்குத் தொடக்கில்லை என்பது குருகுலத்தில் வசிக்கும் ஞான நூல்களைக் கற்றவிற் காலம் கழிப்பவர் க்கே பொருந்தும். உறவினருடன் வசிக்கும் பிரமசாரி அர்ச்சகர் இவ்விதியில் சுக்ஷ்மாதீம் 90

அடைக்கலம் புகழுடியாது. மூன்றாம் தீட்சையாகிய நிர்வாண தீட்சை பெற்றுச் சிவபூசை தவறாது செய்கிறவருக்கு மூன்று நாள் தொடக்கு. கோவில்களில் ஒதுவார்களாகப் பணிபுரிவோர் 15 நாளும் ஆடல், பாடல் வாத்திய வழிபாடு செய்வோர் 14 நாளும் காக்க வேண்டும்.

இறப்பு

மரண ஆசௌசமே பிரதானமாகப் பேணப்படுவது நம் நாட்டு வழக்கம். அதனால் இப்பகுதி விரிவாக எழுதப்படுகிறது. குழந்தை பிறந்து பெயரிடுவதற்கு முன் ஒரு மாதத்தினுள் இறந்தால் உடன் கத்தியாம், பல்முளைக்குமுன் (6 மாதத்தினுள்) ஆயின், ஒரு நாள் தொடக்கு, 11 ஆம் அண்டுக்குப் பின் முழுத்தொடக்கு. பெண் மகவு விவாகம் செய்யுமுன் இறந்தாற் பெற்றோருக்கு 3 நாள் தொடக்கு. விவாகம் நிச்சயித்த பெண் மனவிழாவுக்கு முன் இறந்தால் கணவனும் அவன் உறவினரும் 3 நாள் தொடக்குக் காப்பர். பிற ஆத்மா சாந்திக் கிரியைகளும் கணவன் வீட்டாரே செய்யவேண்டும். ஒரு மாதத்தின் பின் இறக்கும் சிகவைத் தகனம் செய்யலாம். அன்றிப் புதைக்கலாம். பதினொரு வயதிற்குப் பின் தகனம் செய்தல் நல்லது.

ஆண் மரணித்தால் ஆண் வழியில் ஏழு தலைமுறைவரை தொடக்குக் காக்க வேண்டும். குரு, சீட தொடர்பு பற்றி 3 நாள் காக்க. தாய்வழிப் பாட்டன், பாட்டி, மாமன், மாமி, மருமகன், மகள் வயிற்றுப்பேரன் ஆகியோருக்கு 3 அல்லது 6 நாள் தொடக்கு.

தானம், வேள்ளி, விவாகம் போன்ற சற் கருமங்களுக்கு இடையிலும், போர், உள்நாட்டுக் குழப்பம், மலைச்சரிவு, மரம் விழுதல், பூகம்பம் போன்ற பெரும் ஆபத்துக்களின் மத்தியிலும் வரும் தொடக்கு உடனே நீங்கும். ஒரு வரம் கேட்டு அனுட்டிக்கும் உபவாச விரதத்தின் இடையில் தொடக்கு ஏற்பட்டால் தானம், அர்ச்சனை இரண்டையும் நீக்கி விரதத்தை அனுட்டிக்கலாம். விவாகம் செய்யும் மாப்பிள்ளை, கன்னியைத் தானம் செய்பவர் கோவில்த் திருவிழாவோ, பிரதிஷ்டையோ செய்யும் ஆசாரியர், செய்விப்பவர் (எழுமானர்) துணைப்பணிகள் செய்வோர்

ஆகியவர்களுக்கு உடன் குத்தியாம். சிரார்த்தம், யாத்திரை ஆகிய புண்ணிய கருமங்களைச் செய்யும்போது தொடக்கு உண்டானால் உடன் குத்தியாம்.

வீரமரணம்

அரச சேவகர் போரில் இறந்தால் கற்றத்தாருக்கு உடன் குத்தி. அவ்விதம் இறந்தவர்களுக்கு அபரக் கிரியையும் உடன் செய்யலாம். (தூர் மரணத்திற் போல, குறித்த காலத்தின் பின் செய்யவேண்டும் என்ற விதியில்லை)

தூர்மரணம்

இது இருவகை. (1) புத்திபூர்வமானது (2) அபுத்திபூர்வமானது. முதல் வகையிற் சாதாரண (மந்திரமின்றி) மரணக்கிரியை (தகனக் கிரியை) செய்யலாம். பின்னர் உரிய காலத்தில் செய்யும்போது மந்திரத்துடன் கிரியை செய்யலாம். இதிற் சபின்டருக்குத் தொடக்கு இல்லை. ஸ+பின்டர் = தென்புலத்தாருக்குப் பின்டம் இடும் கடன் உள்ள உறவுமுறைக்குள் அடங்குவோர் தன்னையும் சேர்த்து ஏழு தலைமுறை (ஆண்வழியில்) பின்னர் 6 மாதம் அல்லது 1 வருடம் கழித்துக் கிரியை செய்யும் போது 1 நாள் காக்க வேண்டும். (மூளைப் பிசகினால் தற்கொலை செய்தவருக்கு நீர்க்கடன் செய்து, தொடக்குக் காக்கலாம் என்பர்). இரண்டாவது வகையான தூர் மரணம் இடி, தீ, ஆற்றுப்பெருக்கு, விஷக்கடி போன்ற திமர் விபத்துக்களால் நிகழ்வது. இதில் கிரியையும் ஆசௌசமும் கொள்ளலாம்.

பொருள்கள் குத்தி

தொடக்கு உடையவர் உபயோகித்த பொருள்கள் குற்றம் உடையன. அவர் தொடக்கு முடியும் போது நீர் தெளித்தல் கழுவுதல் போன்றவற்றால் குற்றம் நீங்கும். தொடக்கு ஆரம்பிக்குமுன் சில நற் கருமங்களுக்கு எனக் குறித்து சு கண்ணகாதீபம் சு ————— 92 ————— சு

எடுத்துவைத்த பொருள்களுக்குக் குற்றமில்லை. (தானம், பூசை முதலியவற்றுக்கு உபயோகிக்கலாம்.) பொன், தானியம், வெல்லம், உப்பு, பால், நெய் முதலியவற்றைத் தொடக்கு வீட்டிலிருந்து பெறலாம்.

கிராம நூசளசம்

ஓர் ஊரிற் பிரேதம் இருக்கும் வரை சகலருக்கும் தொடக்கு இருப்பதால், கோவிற் பூசை முதலியன் செய்யக்கூடாது. சிவபூசை அனுட்டானம், உண்பனவு போன்றவையும் விலக்கப்பட்டுள்ளன. பிரேதம் கிராமத்தை விட்டு அகற்றப்பட்ட மின் பிராயச்சித்தம் செய்து கர்மஅனுட்டானங்களைச் செய்யலாம். இது சிற்றுராக்களுக்குப் பொருந்தும். பல வீதிகளுள்ள பெரிய ஊர் ஆனால் தூரத்தில் பிரேதம் இருந்தால் ஓர் எல்லைக்கு அப்பால் வசிப்பவர்களுக்குத் தொடக்கு இல்லை. எல்லை கணிக்கும் போது (பூசைக்குரிய) கைமணி அடிக்கும் ஒசை கேட்கும் தூரம் அல்லது 11 முழும் ஆகிய (விற்) கோல் (நிலாளவு) 11 (கமார் 55 யார்) கொண்ட தூரம் ஆசௌச எல்லையாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அடுத்த வீதியில் பிரேதம் இருந்தாலும் இந்தக் கணிப்பின்படி வரும் இடைவெளிக்குள் தொடக்குக் காக்கலாம். அப்பால் இருந்தால் ஆசௌசம் இல்லை.

கோவிற் பிரதிஷ்டை முதலிய கிரியைகளுக்கு நடுவிற் கிராமத்தில் ஒரு மரணம் நிகழ்ந்தால் இறந்த பிரேதத்தை மயானத்திற் சேர்த்தபின் தொடர்ந்து கிரியை செய்யலாம். பட்டணம், இராசதானி முதலிய பெரு நகர்களில் தொடக்கு இல்லை. பிரேதத்தைத் தொட்டவர், தூக்கியவர், மின் னே சென்றவர்கள் தொடக்கு உடையவர்.

தொடக்கு நாட்கள் வைதிகமுறையில் முத்தீ வளர்க்காதவர்களுக்கு இறந்த நாள் முதல் கணிக்கப்படல் வேண்டும். (சிவ பூசையோடு தீ வேட்கும் குருமாருக்குத் தகணம் செய்தநாள் முதல் கணிக்கு.) இரவில் பிறப்பு, இறப்பு நிகழ்ந்தால் அடுத்து துரியன் உதிக்கு முன் உள்ளநாளே கொள்க. (மேலை நாட்டு முறையில் இரவு 12 மணிக்குப் பின் அடுத்தநாள் எனக் கொள்ளக்கூடாது.)

பிறப்புத் தொடக்கிற்கு இடையில் இறப்பவரின், இறப்புக் கணக்கின் பின்னரே தொடக்குக் கழியும். இறப்புத் தொடக்கிற்கு நடுவிற் பிறப்பு வந்தால் மரணத் தொடக்குடன் அது நீங்கும். ஒரு மரணத் தொடக்கு முடியுமுன் மற்றொரு மரணம் வந்தால் பிந்திய தொடக்கு முடிவிலே தான் இரண்டு தொடக்கும் நீங்கும். முந்தியதற்குரிய கிரியைகளும், பிந்தியதன் முடிவிலேயே செய்யவேண்டும்.

சபிண்டருள் ஒரு தொடக்கு வந்த செய்தி தூர் இடத்தில் நிகழ்ந்ததை ஒருதொடக்குக் கழியும் நாளிற் கேட்டால், மேலும் இரண்டுநாள் தொடக்குக் காக்க. அச் செய்தி - உதாரணமாக, அந்நியதேசத்தில் இறப்பு நிகழ்ந்தும் செய்தி மூன்று மாதத்துள் கிடைத்தால் மூன்று இராத்திரி தொடக்குக் காக்க ஒரு வருடத்துள் கிடைத்தால் ஒருநாள் காக்க. ஒருவர் இறந்த செய்தி தொடக்கு எல்லைக்குள் கிடைத்தால் மீதி நாட்கள் மட்டும் கொள்க. உதாரணம்: அயல் நாட்டில் ஒருவர் இறந்த செய்தி சகோதரருக்கு 20ஆம் நாள் கிடைத்தால் மீதி 10 நாள் ஆசௌசம் காக்க. தொடக்கு எல்லை கழிந்த ஒரு வருடத்துள் பெற்றோரின் மரணத்தைக் கேள்விப்பட்டால் மகன் முழுத் தொடக்கும் காலமும் காக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு உரிய கிரியை அங்கு செய்யப்பட்டிருந்தால் 3 நாட்கள் காத்தாற் போதும்.

தொடக்குக் காலத்திற் சந்தியா வந்தனம் செய்யலாம். (மானஸ்கமாயேனும் செய்க.) ஞான நூல்கள் ஒதுவதைச் சமயதீட்சை பெற்றோர். ஒருநாள் விலக்கலாம். விசேட தீட்சை பெற்றோர் ஆசௌசத்திலும் சிவபூசை செய்யலாம். தாமரை இலையில் நீர் போல அவர் மனதில் தொடக்குப் பற்றாது. பக்தி வைராக்கியம், ஞானம் இல்லாதோர் அகப் பூசை செய்க. அப்போது குரு அன்றேல் ஒத்த தீட்சை உடையவர் அவருடைய புறப்பூசையைச் செய்யவேண்டும். ஆனால் எத்தகுதி உடையவரும் பரார்த்த பூசை (பர + அர்த்தம் = பிறர், பொருட்டு கோவில் முதலியவற்றில்) செய்யக்கூடாது. ஆசௌசமுடையவர்

கோவில் வெளிவீதியில் நின்று வழிபடலாம். உயர் தீட்சை பெற்றோர் மண்டபத்துள் நிற்கலாம். தொடக்குக் காலத்திற் கோவிலுக்கு பூ எடுத்துக் கொடுக்கக் கூடாது. உருத்திராட்சமானை தரிக்கக்கூடாது.

பூப்பு

பெண்கள் முதற்பூப்பு, மாதவிலக்கு காலத்தில் மூன்று நாள் தொடக்கு கொள்க. 18 நாட்களுள் மீண்டும் அடையாளம் கண்டால் ஒரு நாள் தொடக்கு. 19 ஆம் நாளில் ஆயின் 2 நாளும், 20 நாள் ஆயின் மூன்று நாளும் கொள்க. ஆன்மீக வாழ்வில் நம்பிக்கை உள்ளோர் மூன்று நாளும் முழுகுதல் செய்யார். இக் காலத்தில் அகப்புசை வழிபாடு செய்யலாம். அவர்களை அறிந்தோ அறியாமலோ தொடுவோர் முழுகி, உரிய மந்திர ஜபம் செய்து கத்தி பெறுகின்றனர்.

மயிர் களைதல்

தொடக்கு நீக்கும்போது மயிர் களைதல் அவசியம் என முன்னர் கூறப்பட்டது. சில கிராமங்களில் சைவக்கிரியை தொடங்கமுன் கழித்தல் வழக்கமாய் உள்ளது. தொடக்குக் கழியும் தினத்தில் கிரியைகளுக்கு முன் களைதலே சாத்திர சம்மதம். மத்தியானத்திற்குப் பின் மயிர் களைதல் விலக்கப்பட்டுள்ளது. தலை முதல் மயிர்நீக்கப்படுவதால் முண்டிதம் எனப்படும். மகன் கடமை செய்யமுடியாமல் இன்னொருவர் தீக்கடன் முதலியன செய்தால் அவரும் அதனைச் செய்யலாம்.

Warmest Thanks for Hearts that consoled us in our Grievance

We express our tremendous gratitude to Dr.T.Nanthakumar, Our Family Physician, Dr.S.Rajendra, Consultant Surgeon, Dr.T.Peranantharajah, Consultant Physician, Dr.NaliniRajendra, Consultant Radiologist, Dr.S.Ketheeswary, Consultant Radiologist and Dr.N.M.M.Nawarathne, Consultant Gastroenterologist from Colombo who very generously provided medical service when our late loving and affectionate mother who shed boundless love upon us, guided us toward prosperity in life and sacrificed herself for our virtuous, illuminated future, and ultimately went to rest, at the holy feet of Lord Muruga, fell ill.

We are deeply indebted to all our kin and kith and friends who rushed to our house and paid tribute, send condolence messages by Tele Phone and Internet, Participated in funeral ceremony and assisted us in numerous ways in conducting the funeral rites, on the occasion of our mother's demise and funeral

We owe a lot to Dr.Thirunavukkarasu who has immensely helped us bringing out this volume. We with utmost civility are ever thankful to Mr. V. YogaraJah (Ramyan Printers) for printing this volume elegantly and all those who rendered shoulder in easing our burden morally as well as physically, by several means.

PulamVeethy,
Kaithady West,
Kaithady.
28-09-2014.

- Family members

நாம் தீர்ப் உற்ற வேளை, ஆறுதலளித்த உள்ளங்களிற்கு எமது நன்றிகள்

எமது குடும்பத்தின் அன்புத் தெய்வமாக வாழ்ந்து அகல் விளக்காய் வழிகாட்டி எம் நல் வாழ்வுக்காய் தன் வாழ்வதனை அர்ப்பணித்து, எமையெல்லாம் ஆறாத் துயரில் ஆழ்த்திக் கந்தன் நிழவில் மீளாத் துயில் கொள்ளும் எமது தாய் அமரர், திருமதி. கண்ணகாதேவி உருத்திரசுந்தரம் அவர்கள் சுகவீனமுற்றிருந்த வேளை மருத்துவம் செய்து பேருதவி புரிந்த குடும்ப வைத்தியர் Dr . த. நந்தகுமார், சத்திரசிகிச்சை நிபுணர் Dr .எஸ்.இராஜேந்திரா, பொது வைத்திய நிபுணர் Dr . ரி. பேரானந்தராஜா, Consultant Radiologist Dr .நளினி இராஜேந்திரா, Consultant Radiologist Dr . S . கேதீஸ்வரி மற்றும் கொழும்பைச் சேர்ந்த வைத்திய நிபுணர் Dr .N. M.M .நவரட்னே (Consultant Gastroenterologist) ஆகிய வைத்திய பெருந்தகைகளுக்கும், தாதிய உத்தியோகத்தர் திருமதி ஜே. லங்காராணி அவர்களுக்கும், எமது தாயின் மரணச் செய்தி கேட்டு உடன் ஒடி வந்து அஞ்சலி செலுத்தி ஆறுதல் தெரிவித்தோருக்கும், தொலைபேசி, மின்னஞ்சல், சமூகவலைத்தளங்கள் ஊடாக ஆறுதல் தெரிவித்தோருக்கும் இறுதிக் கிரியைகளில் பங்குபற்றியவர்களுக்கும் இறுதிக் கிரியை நேரத்தில் சகல வழிகளிலும் உதவிகள் புரிந்தவர்களுக்கும் அந்தியேட்டி மற்றும் வீட்டுக்கிருத்திய நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றியவர்களுக்கும் மற்றும் உதவி புரிந்தவர்களுக்கும் இக் கண்ணகா தீபம் மலரினைத் தொகுப்பதற்கு பேருதவி புரிந்த ஆசான், கலாநிதி திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கும், இரங்கலுரைகளை வழங்கிய அந்தணப் பெருந்தகைகளுக்கும், இம்மலரினை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த மட்டுவில் ரம்மியன் அச்சக உரிமையாளர் திரு. வே. யோகராசா அவர்களுக்கும் மேலும் ஏனைய பலவழிகளில் தோணோடு தோள் நின்று ஆறுதல் அளித்த அனைவருக்கும் எமது சிரம் தாழ்த்திய நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

**“பயன்தாக்கார் செய்த உதவி நயன்தாக்கின்
நன்மை கடவின் பெரிது”**

-குறள்(103)-

புலம் வீதி,

கைதடி மேற்கு ,

கைதடி. 28.09.2014.

இங்ஙனம்,

குடும்பத்தினர்.

மலர் வளையம் வைத்து அஞ்சலித்த அன்புள்ளங்கள்...

1. சித்த மருத்துவத் துறையினர் , யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
2. க.க.அருள்வேல் முதல்வர் , வவுனியா வளாகம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
3. கணக்கியல் துறையினர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
4. யா / கைதடி குருசாமி வித்தியாலய சமூகத்தினர்.
5. யா / நாவற்குழி மகா வித்தியாலய சமூகத்தினர்.
6. யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தினர் இவர்களுக்கு எமது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

துண்டெப் பிரசுரம் வளரியிட்டு அஞ்சலித்தவர்கள்...

1. தழிழூர் விடுதலைக் கூட்டணியினர்.
2. யா / கைதடி குருசாமி வித்தியாலய சமூகத்தினர்.
3. நுணாவிற்குளம் கண்ணகை அம்மன் தேவஸ்தான பரிபாலன சபை மற்றும் ஆலய குரு.
4. மீசாலை எக்சலன்ற் கல்வி நிலைய ஆசிரியர்கள் , மாணவர்கள்.
5. யா/கைதடி முத்துக்குமாரசவாமி மகா வித்தியாலய பாடசாலை அபிவிருத்திக்குழு.
6. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சித்த மருத்துவத் துறை சமூகத்தினர்.
7. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முகாமைத்துவக் கற்கைகள் வணிக பீட அலுவலக நண்பர்கள்.
8. கைதடி குமரன் விளையாட்டுக் கழகத்தினர்.
இவர்களுக்கும் மறவாத நன்றிகளைத் தெரிவிக்கிறோம்

கண்ணர் அஞ்சல்

தோற்றம்

02

03

1946

மறைவு

29

08

2014

அமரச்

திருமதி. கன்னகாதேவி உருந்திரகந்தரம்

(இப்பு நிலை உத்திரவுத்தார் சந்தை மற்றுத்தூத்துக்குறை மற்று பஞ்சாப்பகுதியில்)

மங்கட்சியின் முந்து உறுப்பினரும், யாழ். மாவட்டக் கிளையின் செயற்குழு உறுப்பினரும், முன்னாள் சாலை முகாமையாளர் (காலாநகர் சாலை கி.போ.ச.வட்டு) நிரு. கா. உருந்திரகந்தரம் அவர்களின் பாசுமிகு மனைவி கன்னகாதேவி அவர்கள் சிறைப்பும் அடைந்ததையிட்டு அன்னாரின் குழும்பந்தினருடன் நாலும் மிகவும் வருந்துமடைகிறோம். அன்னாரின் ஆஸ்மா சிறைவனுடைய பாதார விந்தங்களை அடைந்து அமைதி பெற பிரார்த்திக்கின்றோம்.

31.08.2014

சிறைவால் துவகூற்றிருக்கும்
தமிழ்ர் விருத்தலைக் கூட்டுவி

கண்ணர் அஞ்சலி

மண்ணில்

1946

03

02

எனது பாடங்கள் மூலிகை திருமதி கோவிலூ கேதீஸ்வரன்

விண்ணில்

2014

08

29

அவர்களின் அப்புத் தயாரும்

ஒழிவு நிலை சிருஷ்ட பதவி நிலை உத்தியோகத்தை
சிக்தமருத்துவத்துறை யாநி/பல்கலைக்கழகம் கைதாட

அமர்ர் கண்ணாடேவி உருத்திரசுந்தரம்

அன்றைத் தெய்வங்கள் துவியல்கள்
வாந்து ஏர்க்கும் மற் பாக்கும் மற்
ஏற்காடு மாடி கீழ்க்கால வசி எல்லாக்குக்கும்
கவுசுக் காட்டி எந்தும் பிரைவாக்கி
நிறுக்க ஏர்க்கும் காட்டி கலை வெட்டி
கருவன மல் வாந்து புகுச் சூத் தவியாவியாய்
வாந்து ஸிவாடு கூந்திர பா!!!
கவுசு உங்கள் பிரைவ எங்கெல் வாட்டுகிறு
க்குப் பலரால் அஞ்சலி எந்து பிராந்தியினில்லூாக்

அன்றைத் தெய்வங்கள் துவியல்களுக்கும் குடும்பத்தினருக்கு கு
எனது ஒழிந்த ஆழுவடாக்கமை நெளிவிப்புமூல் அவரும்
இந்த சாந்தியடைய ஜெறுவதை பிரைரந்திக்கிடிறாம்

ஓம் சாந்த ஓம் சாந்த ஓம் சாந்தி!!!

31.08.2014

மா/கைதை நூலாவி வித்தியாலை
பாடங்கள் சமூகத்துவர்

0774574565

கணேசனேஷன் அஞ்சீலி

மறைவு	இறுதிக்குடியூத்துக்கூடு	உயர்வு
02		29
ஓ		ஓ
03		08
ஓ		ஓ
1946		2014

இறுதிக்குடியூத்துக்கூடு

நுணாவிற்குளம் கண்ணயகை அம்மன் தேவஸ்தான பரியாலனா-சபையின் முன்னாள் செயலாளரும், தற்போதைய உறுப்பினாருமான கார்த்திகைச் சுருத்திரண்டால் அவர்களின் அன்பு மகனாலி அயைச் சௌங்னாகாடேவி உருத்திராந்தரம் அய்யா
அன்பிற்கு இவக்கணமாய் அவனியில் வாழ்ந்து
பண்புடமை காத்து பக்குவமாய் வழிநடந்தீர்
இரக்கத்தின் இருப்பிடமாய் இருந்திட்ட அன்னையே!
உன்னை ஆண்டவன் அழைத்தானோ?...
என் செய்வோம் இறைவன் சித்தமிது....

அம்மாள் பிள்ளைக் குழந்தைக்குக் குழிப்பிடியா, உணர்,
உறுப்பிடுக்கு எழுக ஆக்காத்தை கொள்வதோடு அம்மாள் ஆக்க
ஏதுமினும் கொண்டுவர போக்கில்லென்று.

ஓம் சாந்தி !!! சாந்தி !! சாந்தி !

கலைநூலாக
நூலாக்காரர்.
31.08.2014.

கவிஞராக அம்மைச் சேஷன்ஸை
புரியாலனா-சபை, ஆயாகை

கார்த்தி பிள்ளை கூடு - அம்மைச் சேஷன் | முதல்தர் | 0774824937

கண்ணர் அந்தஸி

தாயின் மதியில்

1946

★

03

★

02

மக்களின் மதியில்

2014

★

08

★

29

ஏக்கலன்று கல்வி நிலையத்தின் நிர்வாகி
திரு.நா.கேதீஸ்வரன் ஆசிரியரின்
அங்கு மறியீர்

அமர்.திருமதி.கண்ணகாதேவி உருத்திரகந்தரம்
(இம்புக்கலை சீராட்ட பதவிகலை உத்திராங்கங்)

பொதுப் பணக்காரம் பொதுவாழ்வை
அர்ப்பண்நத் திரும்பத்தின் அன்ளையே
அன்மின் அரவணனம்பின் அரமுதித
காலம் கெட்டகாலம் கடந்துபோக
காலனவன் கொடிது செய்தாலோ?
கன்னிருடன் உறவுகள் கலங்க
கத் கலக்க உயைக்கொண்டு சென்றாலோ?
வினியதனைப் பரிந்துர விண்ணாலுகம் நீர்ப்புகுந்தாலும்
எம்பிரார்த்தனை உயை சுவர்க்கத்தில் சேர்த்திடும்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!!!

அன்னாரின் பிரிவுத்துப்பால் துயரும் லும்பத்தாடுடன் நாமும் இதனைந்து அன்னாரின்
ஆத்ம சாந்தி பெற இறைவனை பிராத்திக்கூன்றோம்

பிழ்ஹார்த்தி,
நீலகிரி

31.08.2014

கன்னாரின் விவகாரம் எடுப்பு
கண்ணர் கல்வி நிலைய
அரியங்கல், புதுவை

நீலகிரி மாவட்டம் - சுமார்தாங்கள் 0778089929

கண்ணர் அஞ்சலி

மண்ணில்

1946

•
08

•
02

எமது பாடசாலை அபிவிருத்தி குழு இறப்பினர் திரு. நா. கேதீஸ்வரன்
இவர்களின் பாசிடிகு மாமியார்

விண்ணில்

2014

•
08

•
29

அமர்ர் கண்ணகாதேவி உருத்திரசுந்தரம்

அன்னைக்கு கிலக்கணமாய்
அன்பின் உறைவிடமாய்
பண்பின் திடுவநவாய்
அனைத்தியாய் வாழ்ந்தலவரே!
காலன் உடைம அழைக்க
கழவி ஆழ வைத்து விட்டு
வெகு காரம் சென்றிரோ!
ஒயோ! இனி அன்னை
என யாரை அழைப்போ?

அன்னாராது பிரிவினால் நூயறைற்றிக்கூக் கும் குமேபக்கிளங்குக் கு
எமது கூழ்ந்த செலுத்தாய்க்கூக்கூக் கொரிகிப்பதுடன் எனது
கூத்து சாந்தியைப் பெற்றுக்கொண்டு
ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி!!!!!!

31.08.2014

பாடசாலை கிழவிளக்கி கும
பா/நாத முத்துமாருகூரி மாநித்தியாய்

நூலாக்கம் கலைநிலையம் | 0774574565

கண்ணர் அஞ்சலி

மன்னில்

1946

03

02

வின்னில்

2014

08

29

ஓய்வு நிலை சிரேஸ்ட் பதவி நிலை உத்தியோகத்தர்
சித்தமருந்துவத்துறை யாழ் / பல்கலைக்கழகம் கைதுடி

அமர்ர் கண்ணகாடுவி உருத்திரசுந்தரம்

அன்றின் ஒளிவிளக்கீ! மகனின் சிகிசை!

யாச்தின் கிருபீபாய்

மன்னின் உறைவிபாய்

நெசமுத் தூபுத் தழுவி

எல்லோருதும் அன்று மழை வழங்கின்று

சொல்வாறு பொசும் சென்றிருக்கோ

உங்கள் குடும்பத்தின் தூஷ்போடு நாறும்

ஏநாந்து எந்து தூஷ்கின்றோம்.

உங்களுக்கு பீவால் ரூபாற்றுக்கும் கும்பத்தைக்கு
மூடு வூந்த அழுநாய்க்களை வதிவிக்கின்றோம்!!!

ஓட் காத்த ஓட் காத்த ஓட் காத்த!!!!

நெடுங்குறுப்புக்கு
ஈருத்தினர்

31.08.2014

நூலாக்கம் 077-4574565

கண்ணீர் அஞ்சலி!

தோற்றும்
02.03.1948

மனைவு
29.08.2014

திருமதி கண்ணகாதேவி உருத்திரசுந்தரம்

ஓயிமலையூடு சிவாஸ்தா பாஷ்ப விலை உத்திரபோக்டி - ஸ்ரீ மாத்துவத்துறை - பாழ் பார்வோக்கழுவு

தெருத்து உடலொருவன் இள்ளியலை என்றும்
பெருமை உண்டு (நு)இல் உலகு - நினுக்குறள்

நேற்று இருந்தவள் ஒருவன் இள்ளு இல்லாமல் இருந்து போனான் என்று
சொல்லப்படும் நிலையாலமலூறிய பெருமை உண்டு இவ்விலக்கம்.

ஏற்ற கடமை யாவும் செய்து இறை இட்ட கடமையேற்று நிறைவுடன் அமராள
கண்ணகாதேவி நாயின் ஆழம் சந்தி அடைய எல்லாம் வங்ப இறைவனை
வேண்டி ஆற்றனாத்துயரத்துடன் வாடும் உறவுகள் அனைவருக்கும் எமது ஆழந்த
இரங்கலை பதிவுசெய்தின்றோம்

நானு நாயின் இழப்பால் துயருறிஞருக்கும் எமது நண்பன் நவபாவனதும்
குடும்பத்தினரதும் துயரில் நாழும் பக்கிக்குக்கின்றோம்

-அலுவலக நண்பர்கள்-

முகாமைத்துவக் கற்கைகள் வணிக பீடம் ,யாழ் பல்கைகளைக்கழுகம்

கண்ணீர் அஞ்சலி

மன்னில்

1946

03

02

வின்னில்

2014

08

29

எழு நிகழைய உறவு உ. தவபாலன்
அவர்களின் பாசுமிகு தூயம்

அமர்ர் கண்ணீர்காடேவி உருத்திரசுந்தரம்

அன்னையே எங்கள் ஆநுமித்தாபை
வினாக்களைப் போக்கி விழுந்திட்ட நாளைய்
மன்னில் நாஸ்தாவல் செய்து பிறந்தால்மா
மனம் போன்ற வாழ்வதனை பெற்றி அம்மா
ஆறுதல் சொல்லி ஆநுகிள் நீங்கள் கீழ்வையுமா
நாத்தாப் புதிநிதியும் கீணிய நூல் வார்த்தைகள்
சொத்தாப் பம் மனங்களை வந்திருக்கின்றதே
அநுமித் தூந்தன் அன்பு புனரைக்குன்
என்றும் எங்கள் மனங்களை வாந்திட்டுர் அம்மா

அன்னாரது பிரிவினால் குயகும்பிரிகுக்கும் குடும்பத்தினருக்கு
எனது ஆழமாக அழுகாபாச்சுகளை தெரிவிப்பதுடன் அவர்களுக்கு
ஆழம் சாந்தியடைய இறைவனை பிரார் க்கிக்கியோம்

ஓம் ஸாந்தி ஓம் ஸாந்தி ஓம் ஸாந்தி!!!!

கைநடு பூர்த் தனசமூக நிலையமும்
குழும் விவசாயாங்குக் கழகமும்

31.08.2014

காத்திரல் காத்திரல் 0774574565

கார்த்திகேசு*

+

நாகமுத்து*

லோகங்தரம்*

சோமங்தரம்*

தங்கபூரணம்*

விஜயங்தரம்

உருத்திரங்தரம்

சௌந்தரம்

யோகராசா

தியாகராசா

சோமசேகரம்

கோகிலா

+

கேதீஸ்வரன்

கிருஷாந்

லக்ஷயன்

வேலுப்பிள்ளை*

+

சின்னப்பிள்ளை*

முத்துக்குமாரசவாமி

சின்னம்மா*

நாகபூசணி அம்மாள்

நாகேந்திரன்*

கண்ணகாதேவி*

கங்காதரன்*

நடேஸ்வரன்

தவபாலன்

+

நிரோஜினி

கிருஷ்மன்

* அமரர்களைக் குறிக்கும்

Ramyan Printers. 0773471022

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org